

Hansen, Sven Hjort

BLS-300-00022

Page 1 of 1

A4 T 24

Fra: Niels Lindemark [Niels@plantevaern.dk]

Sendt: 19. august 2010 11:06

Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Sili, Susanne; Nielsen, Rikke

Emne: Forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven m.fl. (Grøn Vækst) - J.nr. BLS-300-00022

Vi takke for modtagelsen af ovennævnte forslag til lovændringer. Vi har efter gennemlæsning ikke fundet anledning til særlige bemærkninger fra branchens side.

Med venlig hilsen
Dansk Planteværn

Niels Lindemark
Teknisk/videnskabelig chef

Telefon 33 78 52 32 (direkte)
Mobil 40 56 70 78

20-08-2010

AKT 16

Hansen, Sven Hjort

Fra: Merete Klær Aagaard [mek@sm.dk] på vegne af Jura og International, Postkasse, Socialministeriet [Jura-international-postkasse@sm.dk]

Sendt: 3. august 2010 15:10

Til: BLST - By- og Landskabssstyrelsens hovedpostkasse

Emne: SV: Høring af Grøn Vækst-lovforslag

Vedr. høring over forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikaliloven og miljøbeskyttelsesloven(Grøn Vækst)

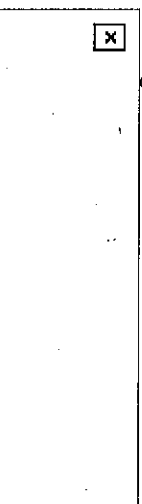
Miljøministeriet har ved mail d. 2. juli 2010 fremsendt ovennævnte lovforslag i høring hos bl.a. Socialministeriet.

Socialministeriet skal oplyse, at vi ingen bemærkninger har til det fremsendte.

Med venlig hilsen

Merete Klær Aagaard

Jura og International

Holmens Kanal 22 • 1060 København K • Tel 33929300 • Fax 33932518 • www.sm.dk

Fra: Nielsen, Rikke [mailto:rikni@bist.dk] **På vegne af** BLST - By- og Landskabssstyrelsens hovedpostkasse

Sendt: 2. juli 2010 11:28

Til: hoering@3f.dk; 92grp@92grp.dk; Samfund@advokatamfundet.dk; atvmail@atv.dk; MST - Pesticider og Gentechnologi (enhedens postkasse); post@jaegerne.dk; DMU; dn@dn.dk; Danmarks Sportsfiskerforbund; contact@visitdenmark.com; dbotf@mail.tele.dk; debra@energibranchen.dk; def@entoweb.dk; info@christmastree.dk; dof@dof.dk; info@plantevaern.dk; Dansk Skovforening; danva@danva.dk; åå Danske Regioner; info@ecocouncil.dk; åå Det Økonomiske Råd; office@biotek.dk; pc@pcdrill.dk; f-naevn@mail.dk; ENVINA; Foreningen af Vandværker i Danmark; åå Friluftsrådet; sekretariatet@greennetwork.dk; hoering@nordic.greenpeace.org; åå KL; Kommunalteknisk Chefforening; Claus.Meiner@RKS.dk; info@lf.dk; landbrugsraadet@landbrug.dk; sekretariatet@nogu.dk; NOAH; info@skovdyrkjerne.dk; ks@smaaskov.dk; Verdensnaturfonden; Økologisk Landsforening; åå Beskæftigelsesministeriet; åå Finansministeriet; åå Forsvarsministeriet; Socialministeriet; åå Justitsministeriet; åå Kirkeministeriet; KEMIN - Klima- og Energiministeriet; åå Kulturministeriet; åå Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri; åå Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling; åå Skatteministeriet; åå Statsministeriet; åå Transportministeriet; åå Økonomi- og Erhvervsministeriet

Emne: Høring af Grøn Vækst-lovforslag

Miljøministeriet
By- og Landskabssstyrelsen
Haraldsgade 53
DK - 2100 København Ø
Tlf.: (+45) 72 54 47 00
www.bist.dk

Officielle mails bedes sendt til bist@bist.dk

23-08-2010

AKT 17

Hansen, Sven Hjort

Fra: Jan Falk Rasmussen [Jan.Rasmussen@Skat.dk]

Sendt: 6. august 2010 15:14

Til: BLST - By- og Landskabssyreisens hovedpostkasse

Cc: Stif, Susanne; Nielsen, Rikke; Flemming Paludan

Emne: J.nr BLS-300-00022 Høring om grøn vækst

J.nr. 10-127182

Til

By- og Landskabssyreisen,

Jura,

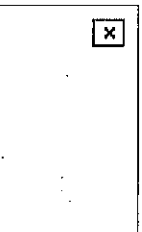
Haraldsgade 53,
2100 Kbh. Ø.

Svar på høringsbrev af 2. juli 2010 om lovforslag i forbindelse med aftale om "Grøn Vækst".

SKAT har ingen bemærkninger i forbindelse med de fremsendte lovforslag.

Med venlig hilsen

Jan Falk Rasmussen

Ejendomsvurdering
Kompetencecenter Ejendomsvurdering
Østbanegade 123, 2100 København Ø

E-mail: Jan.Rasmussen@Skat.dk
Telefon: (+45) 72 37 32 74

Hansen, Sven Hjort

AKT42

Fra: Ann Patricia Sparre Conrad [apcc@beredskabsstyrelsen.dk]
Sendt: 20. august 2010 16:26
Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse
Cc: åå Forsvarsministeriet; mkr@fmn.dk; Henrik Højgaard; Hans Horremann
Emne: Beredskabsstyrelsen har ikke bemærkninger til høring af Grøn Vækst-lovforslag
Vedhæftede filer: Bilag 1 - Høringsbrev [DOK191761].PDF; Bilag 2 - 01-07-10 Lovforslag til grøn vækst med bemærkninger - renset [DOK191762].PDF; Bilag 3 - Høringsliste [DOK191763].PDF; fessdPacket.xml

Til By- og Landskabsstyrelsen

BRS sagsnr. 2010/018294

I tilslutning til By- og Landskabsstyrelsens vedhæftede e-post vedrørende høring om Grøn Vækst-lovforslag kan det oplyses, at Beredskabsstyrelsen ikke har bemærkninger til det modtagne høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Ann Patricia Sparre Conrad
 Specialkonsulent

Beredskabsstyrelsen
 Direktionssekretariatet

Telefon: (+45) 4590 6000
 Direkte: (+45) 4590 6118
 Mobil: (+45) 4131 4520
www.brs.dk

Fra: Nielsen, Rikke [mailto:rikni@blst.dk] **På vegne af** BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse
Sendt: 2. juli 2010 11:28

Til: hoering@3f.dk; 92grp@92grp.dk; Samfund@advokatsamfundet.dk; atvmail@atv.dk; MST - Pesticider og Geneteknologi (enhedens postkasse); post@jaegerne.dk; DMU; dn@dn.dk; Danmarks Sportsfiskerforbund; contact@vistdenmark.com; dboft@mail.tele.dk; debra@energibranchen.dk; def@entoweb.dk; info@christmastree.dk; dof@dof.dk; info@plantevaern.dk; office@biotek.dk; pc@pcdrill.dk; f-naevn@mail.dk; ENVINNA; Foreningen af Vandværker i Danmark; åå Friluftsrådet; sekretariatet@greenetwork.dk; hoering@nordic.greenpeace.org; åå KL; Kommunalteknisk Chefforening; Claus.Meiner@RKS.dk; info@lf.dk; landbrugsraadet@landbrug.dk; sekretariat@nogu.dk; NOAA; info@skovdyrkerne.dk; ks@maaskov.dk; Verdensnaturfonden; Økologisk Landsforening; åå Beskæftigelsesministeriet; åå Finansministeriet; Forsvarsministeriet; åå Indenrigs- og Socialministeriet; åå Justitsministeriet; åå Kirkeministeriet; KEMIN - Klima- og Energiministeriet; åå Kulturministeriet; åå Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri; åå Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling; åå Skatteministeriet; åå Statsministeriet; åå Transportministeriet; åå Økonomi- og Erhvervsministeriet

Emne: Høring af Grøn Vækst-lovforslag

Miljøministeriet

23-08-2010

To: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse/OU=MINISTERIET/OU=CFK
ADMINISTRATIVE GROUP/CN=RECIPIENTS/CN=BLST; Sti, Susanne/OU=MINISTERIET/OU=CFK
ADMINISTRATIVE GROUP/CN=ADC BRUGERE/CN=JUR/CN=SUS-SNSI; Nielsen,
Rikke/OU=MINISTERIET/OU=CFK ADMINISTRATIVE GROUP/CN=RECIPIENTS/CN=RIKNI]
Cc: Pernille Esdahl[PE@KM.DK]
Subject: Forslag til lov om ændring af naturbeskyttelseslov, planlov, vandløbsloven
.....(grøn vækst)

Sent: Wed 8.-18-2010 8:23:19
From: Kirkeministeriet

69816-10 v1 By og Landskabsstyrelsen - høring om Grøn Vækst-lovforslag(1).PDF
Bilag 773076 v1 01-07-10 Lovforslag til grøn vækst med bemærkninger - renset.pdf.PDF
Bilag 773077 v1 Høringsliste.pdf.PDF

Til By- og Landskabsstyrelsen,

Kirkeministeriet har ingen bemærkninger til vedhæftede.

Med venlig hilsen

Sofie Navntoft Pedersen
Fuldmægtig, 2. kontor

KIRKEMINISTERIET
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K.
Tlf. (+45) 33 92 33 90
Tlf. direkte (+45) 33 92 39 16
E-mail: km@km.dk

Hansen, Sven Hjort

Fra: Birgitte Schmidt Berthelsen [BSB@bm.dk]
Sendt: 2. juli 2010 14:55
Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Stii, Susanne; Nielsen, Rikke
Emne: VS: Høring af Grøn Vækst-lovforslag - frist den 26. august
Vedhæftede filer: Høringsbrev.pdf; 01-07-10 Lovforslag til grøn vækst med bemærkninger - rønsel.pdf; Høringsliste.pdf

Beskæftigelsesministeriet har ingen bemærkninger til ovennævnte høring.

Med venlig hilsen

Birgitte Schmidt Berthelsen
Fuldmægtig
Ledelsessekretariatet

Tlf: 7220 5046
Mail: bsb@bm.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8 - 1061 København K
Tlf.: +45 7220 5000
Fax: +45 3314 3108
Sikker e-mail: bm@bm.dk
Hjemmeside: www.bm.dk

Fra: Nielsen, Rikke [mailto:rikni@bist.dk] **På vegne af** BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse

Sendt: 2. juli 2010 11:28

Til: hoering@3f.dk; 92grp@92grp.dk; Samfund@advokatsamfundet.dk; atvmail@atv.dk; MST - Pesticider og Gentechnologi (enhedens postkasse); post@jaegerne.dk; DMU; dn@dn.dk; Danmarks Sportsfiskerforbund; contact@vistdenmark.com; dbof@mail.tele.dk; debra@energibranchen.dk; def@entoweb.dk; info@christmasstree.dk; dof@dof.dk; info@plantevaern.dk; Dansk Skovforening; danva@danva.dk; Åå Danske Regioner; info@ecocouncil.dk; Åå Det Økonomiske Råd; office@biotek.dk; pc@pcdrill.dk; f-naevn@mail.dk; ENVINA; Foreningen af Vandværker i Danmark; Åå Friluftsrådet; sekretariatet@greenetwork.dk; hoering@nordic.greenpeace.org; Åå KL; Kommunalteknisk Chefforening; Claus.Meiner@RKSJ.dk; info@if.dk; landbrugsraadet@landbrug.dk; sekretariatet@nogu.dk; NOAA; info@skovdyrkerne.dk; ks@smaaskov.dk; Verdensnaturfonden; Økologisk Landsforening; BM Postkasse; Åå Finansministeriet; Åå Forsvarsministeriet; Åå Indenrigs- og Socialministeriet; Åå Justitsministeriet; Åå Kirkeministeriet; KEMIN - Klima- og Energiministeriet; Åå Kulturministeriet; Åå Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri; Åå Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling; Åå Skatteministeriet; Åå Statsministeriet; Åå Transportministeriet; Åå Økonomi- og Erhvervsministeriet

Emne: Høring af Grøn Vækst-lovforslag

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
DK - 2100 København Ø
Tlf.: (+45) 72 54 47 00
www.bist.dk

Officielle mails bedes sendt til bist@bist.dk

23-08-2010

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDET

AKT18

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
Tlf. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

blst@blst.dk

DATO: 11. august 2010
J.N.R.: 04-014102-10-0909
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandbeskyttelsesloven, kemikalleloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)

Ved e-mail af 2. juli 2010 har By- og Landskabsstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Det fremgår af udkastets § 1, nr. 3, (naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 3), at arealer omfattet af stk. 1, der ligger nærmere end 300 m fra et internationalt naturbeskyttelsesområde, kan tilplantes med flerårige energiafgrøder, hvis kommunalbestyrelsen godkender, at plantningen ikke vil skade det internationale naturbeskyttelse. Det fremgår videre af stk. 4, at miljøministeren fastsætter regler om tilplantning, som er nævnt i stk. 2, nr. 3, og stk. 3, herunder regler om energiafgrødernes art, og om kommunalbestyrelsens administration af bestemmelsen i stk. 3.

Efter Advokatrådets opfattelse er formuleringen af bestemmelsen ikke ganske klar. Af bemærkningerne til lovforslaget kan dog udledes, at bestemmelsen formentlig skal fortolkes derhen, at kommunalbestyrelsen kan tillade, at arealer omfattet af stk. 1, der ligger nærmere end 300 meter fra et internationalt naturbeskyttelsesområde, tilplantes med flerårige energiafgrøder, såfremt tilplantningen ikke vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde.

Det fremgår videre af udkastets § 1, nr. 4, (naturbeskyttelseslovens § 38 b), at der kun gennemføres en fredning af landbrugsarealer ejet af fonde, foreninger eller andre juridiske personer, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, hvis fonden, foreningen eller selskabet har givet afkald på at modtage erstatning efter § 39.

Bestemmelsen forekommer temmelig vidtgående, og efter Advokatrådets opfattelse kan det vanskeligt udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en fredning

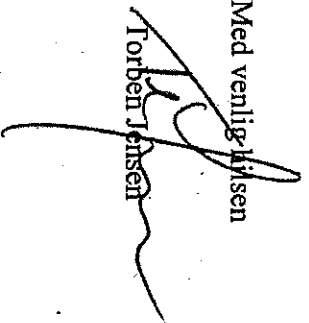
Advokatrådet

er hensigtsmæssig og ønskelig, selv om der vil skulle betales erstatning for fredning.
gen.

Efter udkastets § 2, nr. 2, (planloven § 11 a, nr. 11), skal kommunalplanen bl.a. indeholde retningslinjer for beliggenheden af tekniske anlæg, herunder arealer til fælles biogasanlæg.

I bemærkningerne til udkastets § 2, stk. 2, redegøres der for, at der med store husdyrbrug skal forstås produktionsbygninger og -anlæg på mere end 500 dyreenheder. Ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning anbefaler Advokatrådet, at planlovens § 11 a, nr. 11, formuleres således, at det direkte fremgår, at bestemmelsen omfatter driftsbygninger og driftsanlæg til husdyrbrug til mere end 500 dyreenheder.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

FVD

Rent vand kommer fra Højen
Foreningen af Vandværker i Danmark

By – og Landskabsstyrelsen
Jura
Haraldsgade 53
2100 København Ø

16. august 2010

Sendt pr. e-post til blst@blst.dk
Kopi til sus@blst.dk og rikni@blst.dk

Høringssvar til forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven (Grøn vækst).

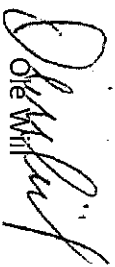
Foreningen af Vandværker i Danmark har med interesse læst ovennævnte lovforslag. Som interesseorganisation for over 2000 private vandværker med en samlet vandproduktion på over 40 % af den samlede landsproduktion ser vi med stor bekymring på det fremsatte forslag om indførelse af en generel 25 meter sprøjtefri zone omkring alle vandindvindingsanlæg, der indvinder grundvand til almene vandforsyningsanlæg.

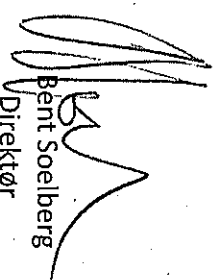
Som begrundelse for forslaget anføres, at dette skal kunne beskytte grundvand og drikkevand mod forurening med pesticider og disses nedbrydningsprodukter.

Forslaget, er efter FVDs mening, fuldstændig meningsløst og i direkte modstrid med vor faktiske viden om beskyttelseszoner. Forslaget vil i bedste fald redde enkelte boringer, men i det store og hele være uden effekt. Herudover vil disse zoner lægge beslag på ca. 2000 m² landbrugsjord for hver boring. I værste fald vil forslaget betyde en falsk tryghed således, at problemet med rent drikkevand ikke bliver løst tilfredsstillende, hvorfor vi kommer for sent i gang med denne opgave.

FVD deltog i en af Miljøstyrelsen nedsat arbejdsgruppe, det såkaldte "300 meter udvalg" samt i forbindelse med udarbejdelsen af vejledning 2, 2007 om boringsnære beskyttelsesområder. Da der ikke forelå noget fagligt belæg for en generel udvidelse af den eksisterende 10 meter zone, udarbejdede man den nævnte vejledning, som nøje redegjorde for etablering af boringsnære beskyttelsesområder. FVD er fortsat af den opfattelse, at denne vejledning er fyldestgørende, hvorfor vi må fastholde at disse beskyttelsesområder fastlægges på baggrund af individuelle vurderinger og ikke ved en generel indførelse af en 25 meter sprøjtefri zone omkring alle boringer.

Med venlig hilsen

Ole Witt
landsformand

Bent Soelberg
Direktør

FORENINGEN AF
VANDVÆRKER I DANMARK
SOLRØD CENTER 22C, 1.
2680 SOLRØD STRAND

TEL 56144242
FVD@FVD.DK
FAX 56146776

WWW.FVD.DK
NORDEA
2344 1260260916

AK126

DANSK SKOVFORENING

Åbningsvej 20
1875 Frederiksberg C

Telefon 3324 4266
Telefax 3324 0242

Giro: 9 00 19 64
CVR-nr.: DK 591 985 13
E-mail: info@skovforeningen.dk

By- og Landskabsstyrelsen

e-mail: blst@blst.dk

Kopi til: sus@blst.dk, rikni@blst.dk

16. august 2010

Vedr.: Forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)

Med e-mail af 2. juli 2010 fremsendte By- og Landskabsstyrelsen ovennævnte lovforslag, idet Styrelsen samtidig anmodede om Skovforeningens eventuelle bemærkninger hertil senest den 20. august.

Skovforeningen vil koncentrere sit høringssvar til følgende lovområder:
Naturbeskyttelsesloven, vandløbsloven og miljømålsloven.

Naturbeskyttelsesloven

Energiafgrøder inden for sø- og åbeskyttelseslinjen

Skovforeningen undrer sig over, at forslaget indeholder en ophævelse af forbuddet mod at plante flerårige energiafgrøder indenfor den generelle å- og søbeskyttelseslinje på 150 meter. Hvis dette element fastholdes, skal Skovforeningen foreslå, at man også tillader almindelig skovplantning, som landskabsmæssigt og naturmæssigt er et bedre alternativ end flerårige energiafgrøder. En almindelig skovplantning vil også medføre en CO₂-mæssig gevinst.

Der vil endvidere i en række tilfælde være tale om, at tilplantninger med energiatgrøder skader biodiversiteten, hvilket man jo også anfører i lovforslagets bemærkninger.

Ændring af fredningsbestemmelserne

Med forslaget ønskes også fredningsbestemmelserne ændret. Således foreslås det, at landbrugsarealer, der er ejet af fonde, foreninger eller andre juridiske personer, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål kun kan fredes, hvis ejeren på forhånd har givet afkald på at modtage fredningserstatning.

Skovforeningen savner en begrundelse for dette tiltag, der ikke ses at være et proportionalt tiltag i forhold til den særlige tilladelsesordning (forhåndsgodkendelse), der kan opnås af fonde m.v. til at erhverve landbrugspligtige arealer.

Der anvendes begrebet "landbrugsarealer" i lovforslaget. Menes der hermed "landbrugspligtige arealer", som imidlertid også kan omfatte skovarealer, herunder skovarealer med fredskovpligt? Eller menes der "arealer med landbrugsproduktion" (hvordan dette end måtte defineres) uanset om der måtte være landbrugspligt på arealet eller ej?

Forslaget kan medføre, at der ikke kan komme sammenhæng i en foreslået fredning, der måtte omfatte såvel områder, hvor sådanne fondsejede arealer indgår som en naturlig del sammen med andre arealer med andre ejerkategorier, der ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Hvis fondsejeren således ikke kan tilslutte sig fredningsbestemmelserne uden en erstatning, skal disse arealer holdes uden for fredningen, hvorved fredningsformålet vil kunne forspildes.

Principielt mener Skovforeningen, at *alle* private ejere, der omfattes af en fredning, skal ydes erstatning for den nedgang i ejendommens handelsværdi, som indgrebet medfører.

Vandløbsloven

Skovforeningen kan ikke støtte, at ejendomsværdiforringelser som følge af myndighedskrav om mindsket eller helt ophør af vandløbsvedligeholdelse kun skal kunne udløse erstatning til ejeren som et *tilskud* efter *ansøgning* og da kun inden for rammerne af *landdistriktsprogrammet*, hvis fremtidige indhold vi end ikke kender.

For det første er det ikke rimeligt, at nedgangen i ejendommenes handelsværdier kun erstattes efter en af ejeren indsendt ansøgning om tilskud. Et tilskud, som ejeren end ikke får

et retskrav på, hvilket også fremgår af bemærkningerne, hvor det står, at der *kan* ydes ejeren en kompensation.

Endvidere vil ejeren langt fra i alle situationer kunne modtage en erstatning, der svarer til nedgangen i ejendommens handelsværdi. Det vil landdistriktsprogrammet nemlig som oftest forhindre. Dels på grund af de årlige maksimale beløbsstørrelser, dels på grund af det maksimale antal år tilskuddene kan ydes.

Endvidere fører forslaget til en forskelsbehandling mellem den ejer, der får oversvømmet sine arealer som følge af manglende vandløbsvedligeholdelse (tilskud efter landdistriktsprogrammet) og den ejer, der får oversvømmet sine arealer eksempelvis som følge af fjernelse af fysiske spærringer i et vandløb eller andet naturgenopretningsprojekt. I sidstnævnte situationer får ejeren nemlig erstatning efter de almindelige regler om tab i handelsværdi, idet reglerne i ekspropriationslovgivningen (vejløvgivningen), herunder reglerne om taksation finder anvendelse.

Skovforeningen skal foreslå, at dette normale regelsæt også finder anvendelse for de lodsejere, der på grund af manglende vandløbsvedligeholdelse bliver udsat for tab som følge af dyrkningsmæssige begrænsninger på grund af øget vandstand.

Det antøres i lovforslagets bemærkninger, at der i Fødevarerministeriets lovgivning vil blive indført bestemmelser om etablering af 10 meter randzoner. Dette vil angiveligt ske langs alle vandløb og søer og således ikke kun omkring de vandløb og søer, der i dag har udlagt en 2 meter dyrkningsfri bræmme. Denne 2 meter bræmme vil efter lovforslaget være inkluderet i den nye 10 meter randzone.

Skovforeningen går ud fra, at der vil blive ydet ejerne fuld og hel erstatning for udlæg af den nye 10 meter randzone, inden for hvilken der forbydes sprøjtning, gødskning og dyrkning. Dette fremgår imidlertid ikke af nærværende lovforslag, idet gennemførelsen efterfølgende sker i Fødevarerministeriets regi.

Miljømålsloven

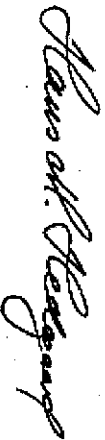
Der foreslås en ophævelse af klagemuligheden over Vand- og Natura 2000-planerne med den begrundelse, at der skal sikres en hurtigere behandling af disse planer. Klagemuligheden opretholdes dog for tilblivelsesmangler.

Skovforeningen skal hertil bemærke, at det er myndighederne selv der har bragt sig i en situation, hvor de nu mener, at væsentlige dele af klageadgangen skal afskæres for at kunne sikre en hurtigere behandling af planerne.

Skovforeningen finder det utilfredsstillende, at ejere ikke – som oprindeligt fastsat - skal kunne påklage elementer i disse planer. Planer, som efterfølgende får betydning for de handleplaner, der skal udarbejdes. Handleplaner som efterfølgende skal danne grundlaget for de aftaler, der til sidst skal indgås med de enkelte ejere.

I bemærkningerne står der, at der for de kommunale handleplaner opretholdes en fuld klageadgang på vand- og naturområdet. Dette må nødvendigvis i lovbemærkningerne udvikles til også at omhandle de statslige skovhandleplaner, hvilket også fremgår af det medsendte høringsbrev. Der er imidlertid ikke den fornødne sammenhæng mellem lovbe-
mærkningerne og følgebrevet.

Med venlig hilsen
DANSK SKOVFORENING

Hans M. Hedegaard

7/11/25

By- og Landskabsstyrelsen

Jura

Haraldsgade 53

2100 København Ø

19. AUGUST 2010

HØRINGSSVAR VEDR. FORLAG TIL LOVÆNDRINGER I RELATION TIL
GRØN VÆKST

KULTURARVSSTYRELSEN
FYSISK PLANLÆGNING OG OPLE-
VELSESRÅD

Kulturarvsstyrelsen har følgende bemærkninger til "Forslag til Lov om ændring af
naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalløven
og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)"

H. C. ANDERSENS BODLÉVARD 2
1553 KØBENHAVN V
TELEFON 33 74 51 00
FAX 33 74 51 01

Naturbeskyttelsesloven

POST@KULTURARV.DK
WWW.KULTURARV.DK

Kulturarvsstyrelsen har bemærket, at forslagets § 16, stk. 3 giver mulighed for
planlægning af flerårige energiafgrøder indenfor å-beskyttelseslinjens 150 meter.

CVR 26489865
EAN DRIFT 5798000792999
EAN TILSKUD 5798000792982

Denne ændring kan få betydelige konsekvenser for oplevelsen af kulturlandskabets
ådale og vandløbsnære arealer, idet nogle flerårige energiafgrøder som eksempelvis
pil vil vokse til højder på op til 4-5 meter over markniveau. Det vil bidrage til en ud-
jævning af den visuelle oplevelse af terrænet og sløre landskabsformerne.

Kulturarvsstyrelsen vil desuden bemærke, at energiafgrøder i nogle tilfælde vil
medføre en dybere jordbearbejdnng (reolpløjning), eller skabe dybere
rodgennemtrængning. I disse tilfælde bør der foretages arkæologisk/arkivalsk kontrol
i medfør af museumsloven.

Vandløbsloven

Kulturarvsstyrelsen opfatter forslagets § 37, stk. 1 som en udvidelse af
vandløbsmyndighedens handlemuligheder, idet fjernelse af fysiske spæringer nu
nævnes eksplicit som en mulig restaureringsforanstaltning.

Kulturarvsstyrelsen vil derfor anmode om, at vandløbslovens § 37 a, stk. 2

*(²Foranstaltninger efter stk. 1 kan ikke gennemføres, hvis der derved tilsidesættes væsentlige
kulturarvsinteresser²)* også indarbejdes som et selvstændigt stykke i forslagets §

37. Således vil hensynet til de kulturhistoriske interesser retligt være det samme
uanset om vandløbsrestaureringen gennemføres efter vandløbslovens § 37 eller § 37
a.

Alternativt kan lovens §37 og §37 a sammenskrives til én paragraf.

J.NR. 2010-7.70.03-
0002

DIREKTE 33 74 51 21
STENAK@KULTURARV.DK

Med venlig hilsen

Morten Stenak
Konsulent

Danmarks Sportsfiskerforbund

AK126

By- og Landskabsstyrelsen
Jura
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Vingsted, den 19. august 2010

Bemærkninger til forslag om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljøbeskyttelsesloven, miljømålsloven og kemikalie-loven, jf. J.nr. BLS-300-00022

Danmarks Sportsfiskerforbund fremsender hermed bemærkninger til forslag til ændringer af ovennævnte love.

Naturbeskyttelsesloven:

Det fremgår af udkastet, at den nuværende forbud i naturbeskyttelsesloven mod tilplantning inden for sø- og åbeskyttelseslinjen på 150 meter ophæves for at give plads til dyrkning af flerårige energifgrøder inden for beskyttelseslinjen, bortset fra de arealer, der er omfattet af reglerne i internationale beskyttelsesområder.

Det forekommer imidlertid uklart, hvorvidt tilplantningen også kan finde sted på de lovfæstede 2 meter bræmmer og en – jf. grønt vækst – kommende randzone omkring søer og udvalgte vandløb på samlet 10 meter.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger 2.1.2.2, at der ikke sker ændringer af reglerne i loven om beskyttedelse af naturtyper, om klittrædning, beskyttelseslinjer ved strande og fortidsminder og vandløbslovens 2 m dyrkningsfrie bræmmer (forbundets understregning).

Under bemærkningerne til lovforslagenes enkelte bestemmelser kan man imidlertid omvendt konstatere nederst i bemærkningerne til nr. 3, at bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget i grøn vækst aftalen om 10 meter sprøjte-, gødnings- og dyrkningsfri randzoner langs alle vandløb og søer. I disse zoner vil vedvarende græs og flerårige energifgrøder være undtaget fra dyrkningsforbuddet under forudsætning af, at der ikke anvendes gødning og sprøjtemidler. (Forbundets understregning).

Da de 10 meter randzoner er sammensat af de eksisterende 2 meter bræmmer + yderligere 8 meter randzoner, giver det umiddelbart ingen mening, at de nuværende regler for dyrkningsfrie 2 meter bræmmer fastholdes samtidig med, at de nye regler for dyrkning af energifgrøder omfatter både de 2 meter bræmmer og de 8 meter randzoner.

Danmarks Sportsfiskerforbund skal helt overordnet ikke undlade at tilkendegive dyb frustration og utilfredshed med denne nyordning, som vil få meget store og negative konsekvenser for offentlighedens adgang til de vandløbsnære naturværdier i dette land. Ikke mindst vil adgangen til lystfiskeri langs åerne blive svært tilgængeligt og nogen steder helt umuligt, men også friluftslivets øvrige aktører, herunder kanosejlere og vandrere, vil mange steder blive frataget det frie udsyn over de danske ådale.

Som minimum bør de 10 meter randzoner friholdes for tiplantning af energiatgrøder mv.

Danmarks Sportsfiskerforbund har ikke yderligere bemærkninger til ændringsforslag vedrørende Naturbeskyttelsesloven.

Planloven:

Med henvisning til Akvakulturudvalgets rapport og anbefalinger kunne det overvejes – nu da loven revideres – at også lokalisering af fuldt recirkulerende opdrætsanlæg til fiskeproduktion bliver omfattet af "kommuneplankataloget".

Danmarks Sportsfiskerforbund har ikke yderligere bemærkninger vedrørende dette lovændringsforslag.

Vandløbsloven:

Danmarks Sportsfiskerforbund kan i det store og hele tilslutte sig de fremlagte ændringsforslag, idet forbundet går ud fra, at vedligeholdelsesreglerne vil omfatte samtlige målsatte vandløb og ikke alene de 7300 km vandløb, der indgår i vandplanernes 1. generation. Yderligere kilometre vandløb vil blive inddraget i 2. generations planerne, og for disse vil de samme virkemidler være kosteffektive i forhold til måloptyldelse.

Sportsfiskerforbundet skal dog forslå en tilføjelse til formuleringen i § 27, stk. 1 som følger efter sidste punktum: *og at vedligeholdelsen i givet fald sker under hensyn til de miljømål, der i vandplanerne, jf. miljømålsloven, fastsættes for det pågældende vandløb.*

Med denne tilføjelse sikres det, at miljøinteresserne i henhold til vandrammedirektivet og miljømålsloven har forrang frem for landbrugsafvandingsinteresser.

Miljømålsloven:

Danmarks Sportsfiskerforbund tager afstand fra ændringsforslaget vedrørende klageadgang i forhold til de statslige vand- og naturplaner. Det er et alvorligt brud med de mangeårige klagerettigheder, der via dansk lovgivning på miljøområdet er tillagt bl.a. de grønne organisationer.

På det praktiske plan forekommer det meningsløst at afskatte denne klageadgang og samtidig bevare klageadgangen over de kommunale indsatsplaner. Disse planer bliver udarbejdet på baggrund af de statslige planer, så hvis de statslige planer er utilstrækkelige, så vil de kommunale planer tilsvarende blive utilstrækkelige.

Hvis et sådan ræsonnement vil blive fremherskende, vil det kunne blive noget af en belastning for klagesystemet.

Kemikalie_loven og Miljøbeskyttelsesloven:

Danmarks Sportsfiskerforbund har ingen bemærkninger til ændringsforslagene til disse to love.

Med venlig hilsen

Jens K. Thygesen
Miljøkonsulent
Danmarks Sportsfiskerforbund
Telefon 7622 7074Mobil 4038 6075
E-mail: jkt@sportsfiskerforbundet.dk

AKT 22

To: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse[O=MINISTERIET/OU=CFK ADMINISTRATIVE GROUP/CN=RECIPIENTS/CN=BLST]
Cc: Sill, Susanne[O=MINISTERIET/OU=CFK ADMINISTRATIVE GROUP/CN=ADC BRUGERE/CN=JUR/CN=SUS-SNS]; Nielsen, Rikke[O=MINISTERIET/OU=CFK ADMINISTRATIVE GROUP/CN=RECIPIENTS/CN=RIKNI]
Subject: VS: Høringstift 18/8 Høring af Grøn Vækst-lovforslag
Sent: Thur 8-19-2010 10:59:30
From: silla.andersen@3f.dk
Sent on behalf of: hoering@3f.dk

3F har modtaget ovennævnte lovforslag og kan meddele at vi støtter de foreslåede ændringer.

Vi skal dog samtidig bemærke at vi gerne ser at forbuddet om anvendelse af pesticider indenfor en 25 meters zone ved vandindvindingsanlæg også kommer til at gælde for private hus- og haveejere.

Med venlig hilsen

Jesper Lund-Larsen

Miljø- og arbejdsmiljøkonsulent

Fagpolitisk center for arbejdsliv
Kampmannsgade 4
DK 1790 København V

Tlf. +45 88 92 10 12
Fax: +45 88 92 03 69
Mobil: +45 21 45 74 32

AKT 28

Hansen, Sven Hjort

Fra: Claus Madsen [skovmadsen@mail.dk]

Sendt: 19. august 2010 13:59

Til: BLST - By- og Landskabssstyrelsens hovedpostkasse

Cc: min@fvn.dk; Miljøministeren

Emne: Bemærkninger til lovforslag vedr. "Grøn vækst"

Vedhæftede filer: Bemærkninger 20. august lovgivning.doc

Til: By-og Landskabstyrelsen

Att. Svend Hansen, Juridisk kontor

Hermed fremsendes AgroPro K/S bemærkninger til lovforslag i høring til den 20. august 2010.
Bemærkninger fremsendes ligeledes pr. brev dags dato.

Venligst kvitter for rettidig modtagelse af bemærkningerne til undertegnede.

med venlig hilsen

Claus S. Madsen

Miljø- og planterådgiver

AgroPro

Tempelvej 32

4390 Vipperød

tlf. 21 30 41 93

Til:
By- og Landskabsstyrelsen
Juridisk kontor
Att. Svend Hansen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Vipperød den 19. august 2010

**Bemærkninger til lovforslag i høring til 20. august 2010 ved Grøn Vækst.
Forslag til "Lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven,
miljømålsloven, kemikalleloven og miljøbeskyttelsesloven"**

Bemærkninger indsendes af Agropro K/S, Tempelvej 32, 4390 Vipperød ved Direktør og agronom Søren Overgaard Schnipper og Miljø- og planterådgiver, agronom Claus S. Madsen.

Vedr. ændring om lov om naturbeskyttelse § 1:

§ 2, § 60 stk. 1 og § 60a stk. 1

Ingen bemærkninger

§ 16 stk. 2 - 4

Det må betragtes som en fordel for landbruget, at det bliver muligt at dyrke flerårige energiafgrøder i beskyttelseszonerne langs vandløb og søer.

Det bliver samtidig overladt til kommunerne, at lave vurderinger i forbindelse med denne regel. Kommunerne vil ikke se særligt positiv på tilplantning med flerårige energiafgrøder langs vandløb og søer aht. til landskabet, og kommunerne vil lægge så mange hindringer i vejen som muligt for dette. Naturorganisationerne vil ligeledes være modstandere af denne lempelse af Naturbeskyttelsesloven.

Ny § 38 b indskrænktes

Her er det vigtigt at vide, om de omtalte fonde, der skal give afkald på erstatning også gælder fonde som driver landbrug eller hvor fonde ejer landbrug.

Vedr. ændringer i lov om planlægning § 2.

§ 11 a

Hvis ændringen af loven, som det er beskrevet i bemærkningerne til loven, giver nemmere mulighed for placering af Biogasanlæg, ser vi positivt på forslaget.

Vedr. Lov om vandløb § 3.

§12 nyt stk. 3

Ændringen betragter vi som en undtagelsesparagraf for Vandløbslovens formålsparagraf, § 1 om formålet med vandløb som afledning af vand, navnlig overfladevand, spildevand og drænvand. På de 7300 km vandløb hvor bestemmelsen åbenbart skal anvendes(i første omgang), vil vandføringsevnen ikke kunne opretholdes som hidtil.

Som vandløbsloven hidtil har været administreret, skal undtagelsesbestemmelsen, efter vores opfattelse, mere betragtes som en reguleringsag på de pågældende vandløb end blot som en ændring af regulativet. En ændring af regulativet for et vandløbuddløser ikke arealmæssig erstatning til ejlere af berørte arealer. Reduceret eller ophør af vedligeholdelse vil, alt andet lige give, en mindre vandføringsevne, højere vandstand og en hævet bundkote pga. sedimentation i bunden af vandløbet og den efterfølgende manglende opgravning. Tilstanden på de pågældende vandløb vil ændres til stor ugunst for formålet med afledning af vand, og give tab af dyrkningsarealer og andre arealer vil blive vandlidende med tab tilfølge. I byområder vil den manglende vedligeholdelse give tab af anden ejendom.

Der stilles ikke i forslaget udsigt til fuld erstatning til lodsejere, der får reduceret deres mulighed for at dyrke jord i forbindelse med disse ikke vedligeholdte strækninger eller opstrøms disse strækninger. Der stilles kun i udsigt at der ydes tilskud fastsat i årlige finanslove til lodsejere, der får nedsat indtjening. Det kan jo være tilskud fra 0 kr. til et tilstrækkeligt beløb; men ingen løfte om fuld erstatning for det lidt tab.

Der bør indføres, at der ved de nævnte regulativændringer, med reduceret eller ophør af vedligeholdelse, skal laves konsekvensberegninger for dyrkningsværdien af arealerne langs disse strækninger og opstrøms dem. Der bør sættes beløb på tabet udmøntet i en engangserstatning til lodsejeren. Det skal ikke være lodsejeren der skal bevise tabet; men tabet skal opgøres så objektive som muligt. Lodsejeren skal kunne få afgjort tabet og erstatningens størrelse, som ved andre erstatninger efter vandløbsloven, ved en taksationskommission.

Det fremgår **ikke** af lovforslaget om denne regel kun skal gælde 7300 km vandløb. Ændres loven som forslaget kan lovændringen umiddelbart anvendes på et større antal kilometer vandløb. Det fremgår kun af bemærkningerne til loven at det drejer sig om 7300 km. Ved en ny beslutning kan dette antal kilometer efterfølgende blot øges, lovgrundlaget er med forslaget som foreligger så gennemført og kan bruges til udvidelse til et større antal kilometer vandløb

Det fremgår heller ikke af hverken lovforslaget eller bemærkninger hertil, hvordan disse ikke vedligeholdte strækninger skal udpeges. Det fremgår heller ikke, hvad der forstås ved reduceret eller ophør af vedligeholdelse. Der mangler fuldstændigt en konsekvensvurdering, af betydningen af denne lovændring. Der estimeres økonomi til tilskud for nedsat indtjening, uden at kende de reelle konsekvenser for indtjeningen og tab af dyrkningsjord for lodsejerne.

Det er værd at bemærke, at der tales om tilskud til nedsat indtjening, det er vel og bemærke ikke nødvendigvis dækning af det fulde indtjeningstab eller erstatning for tab af den landbrugsmaessige værdi af jorden.

Det skal her bemærkes, at mange kommuner, så at sige har taget forskud på glæderne for dem, ved nu til lodsejerne at postulere, at deres manglende vedligeholdes for nuværende er et udslag af de fremtidige vandplaner. Det skal præciseres overfor kommunerne, endnu en gang, at ændringen først kan ske når kommunerne selv har fået foretaget de nødvendige regulativændringer.

Det er umuligt at forudsige, hvor mange hektar landbrugsjord, der vil blive påvirket af den reducerede eller manglende vedligeholdelse af vandløb på 7300 km. Det opgives heller ikke i bemærkningerne til lovforslaget. Hvis det sker ved flade arealer og ved svage fald på vandløbene, bliver det efter vores bedste viden meget store arealer, der mister værdi som dyrkningsjord.

§ 37

Det er positivt at der direkte indskrives at det er vandløbsmyndigheden der afholder udgifterne til restaureringsprojekter og Miljøministeriet kan yde tilskud til disse projekter. Det er samtidig vigtigt/nødvendigt at stk. 4. fastholdes ved disse projekter, om erstatning for tab et enhver der lider tab ved sådanne projekter, det er jo uanset om det er landbrug eller husejere ved Usserød å i Nordsjælland. Ved Usserød å i Nordsjælland er det faktisk et sådan restaureringsprojekt der er årsag til oversvømmelserne i 2006, 2007 og nu igen 2010.

Det fremgår, at der ved restaureringsprojekter kan ydes tilskud til nedsat indtjening. Vi ved ikke, hvad der er forskel på nedsat indtjening og tab ved et restaureringsprojekt. Det er vel en og samme sag? Man må vel formode, at der ved de nævnte restaureringsprojekter laves opgørelse over tabet for de berørte lodsejere over den enkelte tab og dette erstattes efter § 37 stk. 4. Det har hele tiden været gældende ret ved den slags sager. Samtidig bevares muligheden for at bringe erstatningsspørgsmålet for en taksationskommission.

Vi kunne få den tanke at stk. 3. var foreslået med et håb om, at lodsejerne ikke ville kræve erstatning efter stk. 4 i lovforslaget. Eller skal det være muligt både at få løbende kompensation for nedsat indtjening og få erstattet tabet efter stk. 4. Stk. 4 har grundlag i grundlovsmaessig erstatning, som tilsiger at det fulde tab skal erstattes som et ekspropriationslignende forhold.

Der ikke i bemærkningerne til lovforslaget bemærket noget om genåbning af rørlagte vandløb. Der er heller ikke beskrevet, hvordan man vil håndtere erstatningsspørgsmålet overfor lodsejer i denne sammenhæng.

Vi fornåder, at genåbning af rørlagte vandløb omhandles af forslaget til denne paragraf?

§ 78 stk. 1 som nyt stykke.

Vi betragter det positivt, at kontrollen af 2 m bræmmer i henhold til § 69 flyttes til en statslig myndighed. Vi vil så samtidig kræve, at der udarbejdes temakort for hele landet med vandløb, hvor reglen gælder. Dags dato er det ikke entydigt, hvor 2 m bræmmen gælder. Kommunerne og tidligere amterne fortolker lovgivningen forskelligt. Kun få kommuner har lavet temakort. Problemet med fortolkningen gælder i særdeleshed om vandløb målsat B0 er højt målsatte vandløb og fortolkningen af hvilke vandløb, der skal betragtes om naturlige vandløb.

Det fremgår af bemærkningerne, til de fremsatte lovforslag, at 10 meter randzoner skal gennemføres i Fødevarerministeriets lovgivning. Vil det sige reglerne om 2 meter bræmmer forbliver i Vandløbsloven og der laves særlige regler for 10 meter (resterende 8 meter) randzoner i anden lovgivning? Det fremgår ikke tydeligt om 10 meter randzoner skal gælde samme vandløb, som er reglen for 2 meter bræmmen.

Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen har i svar på spørgsmål fra partierne i svar nr. 101. 2010 forsøgt at redegøre for effekterne af udlægning af 10 meter bræmme. Her svares åbenbart kun i forhold til målsatte vandløb (A,B og C) og det opgives at der er 25.555 km målsatte vandløb i Danmark. Der er ikke sammenfald mellem de målsatte vandløb og kravet om 2 meter bræmmer langs naturlige og højt målsatte vandløb. Spørgsmålet er, hvor skal den 10 meter randzone gælde?? Jeg mener det uden temakort for gældende vandløb vil stå hen i det uvisse. Som for 2 meter bræmmen, bør det nøje præciseres hvor 10 meter randzone skal gælde. Det vel for øvrigt også en forudsætning i forhold til at modtage tiskud efter landdistriktmidlerne fra EU og i forhold til træk i Enkeltbetalingstøtten ved krydsoverensstemmelse.

I svaret til partierne nr. 101 opgives ikke fra Skov- og Naturstyrelsen på hvor mange kilometer vandløb der gælder 2 meter bræmme, Vi gætter på, at det er fordi man ikke kender antallet af kilometer, pga af den upræcise lovgivning.

I svaret nævnes pludselig 10 meter udrykket randzone langs målsatte og ikke-målsatte vandløb, selvom spørgsmålet vedrørte målsatte vandløb. Noget tyder på at 10 meter randzone foreslås udlagt langs alle åbne vandløb i Danmark, svarende til ca. 130.000 ha udrykket randzone? Vi skal ikke gisne om tabet at dyrkningsjord for landmanden. Men drejer sig om bare 50.000 hektar ud af de 130.000 hektar, der går fra dyrkning til dyrkningsfri randzone, beløber tabet sig til et milliardbeløb for tabt dyrkningsjord. Vi har endnu ikke set beregninger eller konsekvensvurderinger for dette område. Dette imødeser vi selvfølgelig, når lovforslaget fremsættes af Fødevarerministeriet.

Ændring til Miljømålsloven § 4.

Vi mener ikke at klageadgangen skal begrænses som foreslået, i særdeleshed ikke i forhold til lodsejere som bliver økonomisk berørt af miljømålsætningerne og indsatsprogrammerne. Vi mener ikke ændringen af § 53, stk. 1 og § 54 stk. 1 skal gennemføres.

Lov om kemiske stoffer og produkter § 5.

Vi har ingen bemærkninger

Lov om kemiske stoffer og produkter § 6

Private formål bør tilføjes § 21 b.

Det vist sig i indsatsplanerne for beskyttelse af grundvandet, at privat anvendelse af pesticider kan være en stor risiko for forurening af grundvandet, derfor dette forslag til tilføjelse.

Samtidig bør det tilføjes, at der ikke må anvendes gødningsstoffer i en radius på 25 meter fra et vandindvindingsanlæg, der indvinder grundvand til almene vandforsyningsanlæg. Risikoen for forurening med nitrat, nikkel etc. er i mange sammenhænge den samme som risikoen for pesticidforurening tæt på boringer ved nedløb langs boringerne.

Vi mener, der samtidig skal gives fuld erstatning for tab af dyrkningsjord til lodsejere i forbindelse med dette forslag.

Afsluttende bemærkninger.

Således AgroPro Sjælland K/S's bemærkninger til lovforslaget. Vi afventer svar på vores bemærkninger inden lovforslagets endelige vedtagelse. Afgives der ikke svar til vores bemærkninger, modtager vi meget gerne By- og Landskabsstyrelsens begrundelse herfor.

Nærværende sendes pr. mail dags dato den 19. august 2010, som ifølge Svend Hansen, Juridisk Kontor betragtes som rettidig indsendelse. Dette blev oplyst pr. telefon den 18. august.

Nærværende indsendes også pr. brev den 19. august

Søren Overgaard Schnipper, Direktør

Claus S. Madsen, miljø- og planteavlsrådgiver

Underskrift:

Agropro Sjælland K/S

Tempelvej 32

4390 Vipperød

Hansen, Sven Hjort

AKT 22

Fra: Ida Kragh-Ryding (DEP) [ikr@oem.dk]
Sendt: 19. august 2010 15:56
Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Stil, Susanne; Nielsen, Filkke; Anne Pedersen (EOGS); Anne Christine Lyder Andersen (DEP)
Emne: VS: Frist 20. august Høring af Grøn Vækst-lovforslag
Vedhæftede filer: Høringsbrev.pdf; 01-07-10 Lovforslag til grøn vækst med bemærkninger - renset.pdf; Høringsliste.pdf

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget høring af Forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vand-løbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst), med frist den 20. august.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har den 19. august afgivet følgende bemærkninger:

Lovforslaget indeholder en række ændringer af love på Miljøministeriets område, med det formål at gennemføre regeringens aftale med Dansk Folkeparti om Grøn Vækst. En del af ændringerne har konsekvenser for erhvervslivet, i form af landbruget.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Naturbeskyttelseslovens § 16 indeholder i stk. 1 et forbud mod beplantning inden for en afstand af 150 meter fra søer og vandløb, der er registreret med en beskyttelseslinje. Med forslaget vil flerårige energiafgrøder blive undtaget forbudet. Endvidere tillader forslaget, at der plantes flerårige energiafgrøde ved et internationalt beskyttelsesområde, såfremt kommunalbestyrelsen i den pågældende kommune giver tilladelse. Landmænd der forsøger sig ved energiafgrøder, vil således have større mulighed for plante, hvilket vil være positivt i erhvervsøkonomisk henseende. CKR vurderer, at effekten af forslaget vil være yderst beskeden på samfundsniveau.

Forslaget om ændring af miljøbeskyttelsesloven indeholder et forbud mod at anvende pesticider indenfor en radius på 25 meter fra vandindvindingsanlæg, der indvinder grundvand til det almene forsyningsanlæg. For de landmænd der i dag benytter pesticider på sådanne områder, vil forslaget have negative strukturelle erhvervsøkonomiske konsekvenser. CKR vurderer, at effekten af forslaget vil være beskeden på samfundsniveau.

Administrative konsekvenser

Efter forslaget kræver det kommunalbestyrelsens tilladelse for at udfnytte muligheden for at plante ved et internationalt beskyttelsesområde. Da ordningen er frivillig vil forslaget ikke anses for at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Genbrug af data

CKR ser positivt på, at forslaget til ændring af kemikalieloven gør det muligt for Plantedirektoratet af genbruge data fra Miljøministeriets ressource. CKR vil opfordre til at Fødevarerministeriet og Miljøministeriet går videre og gør det muligt for hvert af ministerierne at genbruge data fra den anden, således at virksomhederne pålægges færre oplysningsforpligtigelser end i dag.

CKR kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslaget økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.”

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Venlig hilsen

Ida Kragh-Ryding

ØKONOMI- OG ERHVERVSMINISTERIET

Ida Kragh-Ryding
Fuldmægtig
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Stolsølningsgade 10-12
1216 København K

Email: ikr@oem.dk
Tlf. (dir): 3392 3084

Fra: Nielsen, Rikke [mailto:rikni@bist.dk] **På vegne af** BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse

Sendt: 2. juli 2010 11:28

Til: hoering@3f.dk; 92grp@92grp.dk; Samfund@advokatsamfundet.dk; atvmail@atv.dk; MST - Pesticider og Genteknologi (enhedens postkasse); post@jaegerne.dk; DMU; dn@dn.dk; Danmarks Sportsfiskerforbund; contact@visitdenmark.com; dboft@mail.tele.dk; debra@energibranchen.dk; def@entoweb.dk; info@christmastree.dk; dof@ddf.dk; info@plantevaern.dk; Dansk Skovforening; danya@danva.dk; aa Danske Regioner; info@ecocouncil.dk; De Økonomiske Råd; office@biotek.dk; pc@pcdrill.dk; f-naevn@mail.dk; ENVINA; Foreningen af Vandværker i Danmark; aa Friluftsrådet; sekretariatet@greenetwork.dk; hoering@nordic.greenpeace.org; aa KL; Kommunalteknisk Chefforening; Claus.Meiner@RKS.dk; info@if.dk; landbrugsraadet@landbrug.dk; sekretariat@nogu.dk; NOAH; info@skovdyrkerne.dk; ks@smaaskov.dk; Verdensnaturfonden; Økologisk Landsforening; [23-08-2010](mailto:aa Beskæftigelsesministeriet; aa Finansministeriet; aa Forsvarsministeriet; aa Indenrigs- og Socialministeriet; aa Justitsministeriet; aa Kirkeministeriet; KEMIN - Klima- og Energiministeriet; aa Kulturministeriet; aa Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri; aa Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling; aa Skatteministeriet; aa Statsministeriet; aa Transportministeriet; 1 - DEP Økonomi- og Erhvervsministeriets officielle postkasse</p><p>Emne: Høring af Grøn Vækst-lovforslag</p></div><div data-bbox=)

AKT 30

TØNDER KOMMUNE

By og Landskabsstyrelsen

Teknisk forvaltning
Direkte tlf.: 7492 9207
Mail: jjo@toender.dk
Sags id.:

19. august 2010

Bemærkninger til lovforslag vedr. Grøn Vækst

Vi har gennemlæst jeres forslag til lovændringer som følge af aftalen og Grøn Vækst. I det følgende vil vores kommentarer til enkelte lovændringer fremgå. Kommentarerne er forvaltningens vurdering af forslagene og vægten er lagt på, hvilke konsekvenser de ændrede love vil få for administrationen af lovgivningen og mulighederne for at gennemføre intensjonerne i vand- og naturplanerne.

Generelle bemærkninger

Vi har noteret os, at forslag til lovændringerne i både Naturbeskyttelsesloven og Vandløbsloven meget specifikt rettet mod de aftaler der er indgået i Grøn Vækst. F.eks. er P-ådale specielt nævnt i Naturbeskyttelseslovens § 2, så de vil blive omfattet af de generelle regler om naturforvaltning som VMP II vådområder (til N-fjernelse), men der lægges dog op til specielle aftaleforhold omkring tilskudsordning vedr. P-ådale. Den foreslåede formulering af § 37 i Vandløbsloven vil med den gældende ret og den foreslåede ordning, som det allerede er tilfældet i dag, være nødvendigt at meddele både en reguleringsstilladelse og en restaureringsstilladelse. Hvilket administrativt er besværligt bl.a. fordi, der er fastsat forskellig proces for de to typer sager.

Vi foreslår, at lovgivningen på disse områder grundlæggende ændres og forenkles så vi ikke i forbindelse med projektnønsker skal vurdere om de er omfattet af den ene eller anden aftale. Vi foreslår at loven bliver ensartet så alle projekter til genopretning af natur og vandløb hvad enten det er til begrænsning af P udledning, N-udledning eller sikre levested for dyr og planter får de samme regler og muligheder for finansiering. Vi foreslår også at reguleringskapitlet i vandløbsloven omformuleres så også foranstaltninger, der har til formål, at genoprette eller forbedre forholdene i vandløbet er omfattet, når foranstaltningen rækker ud over vandløbets regulativ.

Det vil betyde en væsentlig forenkling i administrationen, der kan finde anvendelse, uanset specifikke politiske aftalegrundlag.

I det følgende vil vores kommentarer til den enkelte lov områder blive beskrevet.

Naturbeskyttelsesloven:

Pkt 2 (§ 16) Plantning af flerårige afgrøder

Det skal være muligt at vedligeholde vandløbene maskinelt i arbejdszoner på 5-8 meter, i nogle tilfælde er det lagt ind i regulativerne. Arbejdszonerne skal derfor friholdes for tilplantning langs alle vandløb.

Pkt. 2.1.2. Flerårig energi afgrøder

Ådalene fungerer som korridorer mellem naturområderne, hvoraf nogle er NATURA2000. Tilplantes de med energifagrunder, kan denne funktion forringes, og dermed foregribe mulighederne for at leve op til habitatdirektivets art. 3, pkt. 3.

NATURA 2000-områderne er ikke udpeget efter landskabelige, men biologiske kriterier. Derfor er det almene samfundshensyn til ådale og sø-landskaber ikke varetaget ved at friholde NATURA2000-områderne for tilplantning. I de statslige interesser i kommuneplantægningen (Skov- og Naturstyrelsen, 2009), fremhæves bla. ådalene som væsentlige landskabsselementer og værdien af at "offentligheden" kan opleve dem. I mange region- og kommuneplaner er ådalene indlagt som værdifulde og opmærksomhedskrævende landskaber. I den forbindelse ønskes en afklaring af, hvorledes en opgivet tilplantning skal håndteres i forhold til lov om drift af landbrugsjorde, § 5. (kommentar til pkt. 2.1.2.2)

Pkt. 2.1.3.2 Ændring af fredningsbestemmelser om erstattung

Dette forudsætter, at den pågældende fond har samme specifikke mål med sin erhvervelse som vand- og naturprojektet har. I værste tilfælde kan man forestille sig et (mose)projekt, som ikke kan gennemføres, fordi det vil ændre tilstanden af en (mindre) fondsejet parcel til noget, som ikke er i overensstemmelse med fondets forudsætninger for købet. Vi savner en præcisering af hvem der afgør hvorvidt en fond falder ind under bestemmelsen.

Planloven:

Vi har noteret, at lovændringerne i planloven (§ 11), vil gøre det obligatorisk for kommunen at skulle udarbejde retningslinjer og udlægge arealer til lokalisering af byggeri af store husdyrbrug og lokalisering fælles biogasanlæg

Pkt. 2.2.1.2 Hurtigere sagsbehandling for husdyrbrug indenfor de udpegede områder
Gødningen fra større landbrugsbedrifter transporteres i dag over betydelige afstande, og en planlægning for lokaliserings vil ikke ændre på sagsbehandlingen af udbringingsarealerne, som i nogle tilfælde kan give en væsentlig belastning af sårbare naturområder – også NATURA 2000-natur.

Vandløbsloven:

Pkt. 3: Mulighed for at træffe afgørelse om ingen, eller kun lejlighedsvis vedligeholdelse for såvel offentlige som private vandløb.

Topografien i Tønder Kommune betinger helt overvejende, at anvendelse af virkemidlet "ingen eller kun lejlighedsvis grødeskæring" i de fleste tilfælde vil indebære, at vandløbets vandføringsevne og skikkelse ændres væsentligt. Det er derfor vores vurdering, at der vil være tale om en regulering, der medfører tab, og som derfor skal erstattes permanent.

Muligheden for at fastsætte bestemmelsen om ingen eller kun lejlighedsvis vedligeholdelse i vandløbsregulativet vil i øvrigt betyde en administrativ lettelse ved gennemførelse af naturgenopretningsprojekter i blandt andet VMP II regi.

Pkt 4: Finansieringsmodellen ligner naturbeskyttelseslovens §19h, som indtil videre ikke har fungeret overbevisende, idet kommunerne ikke har sikkerhed for finansiering af eventuelle erstatningskrav (se jf. også pkt. 7)

Pkt 7: (§ 37) Udvidelse af lovens bestemmelse om vandløbsrestaureringer, idet genslyngninger nu foreslås omfattet af restaureringsbegrebet.

Det noteres, at lovens hidtidige, og utidsvarende oplysning af restaureringsforanstaltninger (kunstige brinker, sten og brædder) udgår af lovteksten. Den foreslåede formulering af § 37. besværliggør dog, som før nævnt, administrationen af loven, da forhold der både er restaurering og regulering skal følge to sæt regler som loven er formuleret nu. Det kan med fordel forenkles.

Såfremt forslaget om indføjelise af "ingen eller kun begrænset vedligeholdelse" i lovens § 12 fastholdes, skal skikkelsesændringer som følge heraf fritages fra reguleringsbestemmelsen.

Det vil i øvrigt også være ønskeligt, hvis der indføres en formulering, der muliggør nedlægges af et vandløb – en afgørelse, der ud fra en snæver betragtning, ikke kan træffes med de gældende regler.

Pkt 7 (§ 37, stk. 3) Indførelse af begrebet "nedsat indtjening" som følge af gennemførelsen af visse foranstaltninger efter loven.

Vi har noteret, at der, som noget nyt indføres begrebet "nedsat indtjening". Det er dog ikke tydeligt, hvordan der skelnes mellem tab og "nedsat indtjening" i vandløbsager.

Når der i vandløb gennemføres foranstaltninger, der enten som hovedformål eller som sideeffekt forringer de afvandingsmæssige forhold i traditionel forstand, vil berørte lodsejere efter vores vurdering have krav på permanent erstatning for tab.

Hvis den foreslåede ordning fastholdes, foreslår vi, at forskellen mellem tab og "nedsat indtjening" præciseres, så forskellen ikke i så høj grad skal findes i finansieringsmodellen, men derimod i de faktiske forhold.

Pkt. 9 (§ 70): Præcisering af vandløbsmyndighedens pligt til at iværksætte foranstaltninger, med henblik på at opfylde vandplanerne.

Med ændringsforslaget fastslås vandløbsmyndighedens pligt til at iværksætte foranstaltninger, der medvirker til at opfylde Vandplanerne. Med denne klare forpligtelse må der imidlertid følge en tilsvarende klar finansiering, som kommunen har adgang til at søge, og ikke, som foreslået den enkelte lodsejer – på frivillig basis og tilmed en ikke permanent ordning.

Pkt. 10 (§ 78) Mulighed for at overdrage tilsynet med lovens bestemmelser om 2 meter bræmmer til en statslig myndighed.

Der bør i den forbindelse tages klar stilling til, hvem der håndhæver de overtrædelser, der følger af bræmmetilsynet. Tilsyn og håndhævelse skal følges af.

Der skal også gøres opmærksom på, at der er fastsat bræmmer langs andre vandløb end naturlige og højt målsatte. Disse bræmmer skal også tænkes ind i de kommende 10 meter randzoner.

Endelig skal det i vandløbsloven præciseres, at anvendelsen af 10 meter randzonen ikke må stride imod regulativets fastsatte arbejdsareal jf. lovens § 69 stk. 2.

Miljømålsloven:

Vi kan se at lovændringen betyder, at der ikke kan klages over statens vandplaner (§ 53), mens klageadgangen over tilvejebringelse af kommunes handleplaner fortsat er gældende. Vi foreslår, at Miljømålsloven ændres således at tidsfristerne for at udarbejde og gennemføre kommunes handleplaner udsættes med 2 år.

Kemikalieoven:

Ingen bemærkninger

Miljøbeskyttelsesloven:

Beskyttelseszone på 25m om vandforsyningsboringer (§ 21b). Vi vurderer at hvis der skal opnås en reel beskyttelse af vandforsyningen bør beskyttelseszonen relateres til indvindingsoplandet og ikke en cirkel på en bestemt radius.

Økonomi/erstatninger generelt

Det fremgår af de forskellige lovforslag at lodsejerne, der får tab (eller nedsat indtjening) som følge af de tiltag lovændringerne giver mulighed for kan få økonomisk kompensation. Herved

imødegås nogle af de usikkerheder som vi påpegede i forbindelse med forhøringen af Vand- og Naturplanerne.

Vi bemærker dog at en stor del af kompensationen skal findes i landdistriktsmidlerne (MVJ-ordningerne) eller skal finansieres af kommunes egne midler bl.a. i forbindelse med fredninger og vandløbsreguleringer. Til formuleringen af § 37, stk. 3 kan bemærkes, at det kan læses som om man sætser på løbende tilskud/erstatninger. Dette er ikke holdbart, Kommunernes økonomi taget i betragtning.

Vi finder det også problematisk at anvende MVJ-ordninger som økonomisk kompensation, da disse ordninger er midlertidige og gennemførelse af projekter i Vand- og Naturplanerne skal være permanente for at opfylde Miljømålsloven (og direktiverne) Det er Tønder Kommunes særlige erfaring, at finansiering med MVJ ordninger ikke kan anvendes til gennemførelse af permanente foranstaltninger, og at ikke permanente finansieringer af tab eller "nedsat indtjening" kun kan anvendes til foranstaltninger eller ændringer, som lodsejere frit kan træde ind og ud af.

Flere af loveændringerne vil desuden kræve merudgifter til administration, nye vandløbsregulativer, ændringer i planloven. Det må have en konsekvens i forhold til den statslige dækning af merudgiften (DUT-midler), som vil dække den ekstra bemanning opgaven kræver.

Kommunens pligt til iværksættelse af foranstaltninger i det aktuelle omfang nødvendiggør derfor, at kommune også har adgang til finansieringen, så det ikke kun er de berørte lodsejere der kan søge. Tønder Kommune lægger stor vægt på, at projekter og foranstaltninger gennemføres ad frivillighedens vej. Til opfyldelse af vandplanernes mål er det imidlertid klart, at det kan blive nødvendigt at tage Vandløbslovens ekspropriationsredskab i anvendelse, blandt andet på grund af Miljømålslovens meget klare tidsfrister. Denne kendsgerning udelukker finansiering med frivillige ordninger.

Hvis der er spørgsmål til ovenstående er I meget velkomne til at rette henvendelse til mig.

Venlig hilsen

Lene J. Øvig
Faglig Koordinator, team industri

Hansen, Sven Hjort

Fra: Christian Castenskiold [post@castenskiold.dk]
Sendt: 19. august 2010 17:07
Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Stii, Susanne; Nielsen, Rikke
Emne: Høringssvar til Grøn Vækst
Vedhæftede filer: JuranotatGV - signed - 19 08 10.PDF; Virkemiddelkatalog(2).pdf; BekendtgøtatlBL - signed.PDF; IndsigelseBL.pdf; GVtabNordjyllandNIO.pdf; GVtabNordjyllandMB.pdf; GVtabJensjensen.pdf; GVtabJensjensen2.pdf; Høringssvar100819signed.pdf

Hermed fremsender Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug høringssvar med bilag til Forslaget til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbs-loven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven.

Til dette høringssvar hører filerne:
Høringssvar100819signed
JuranotatGV-Signed-190810
Virkemiddelkatalog(2)

Da vi mener at der er relevans i stoffet i indsigelsen til Gødningsbekendtgørelsen i juli vedhæftes, til orientering, også dette med filerne:

BekendtgøtatlBL
IndsigelseBL
GVtabNordjyllandNIO
GVtabNordjyllandMB
GVtabJensjensen
GVtabJensjensen2

Med venlig hilsen

Christian G. Castenskiold
Hørbygaard
Tuse Næs Vej 7
4300 Holbæk

Tel. 59460026
Fax. 59467026
Mob. 40280026
www.hoerbygaard.dk

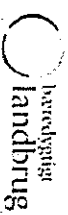
HØRBYGAARD

Støt Landsforeningen for

www.baeredygtigtlandbrug.dk

44731

Miljøminister Karen Ellemann
Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K.

samt blst@blst.dk

Tuse Næs, d. 19. august 2010

Vedr.: høringssvar til "Forslag til Lov om naturbeskyttelse, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven, og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)"

Kære Miljøminister Karen Ellemann,

På vegne af Landsforeningen Bæredygtigt Landbrug skal jeg hermed fremsætte nedenstående kommentarer/forslag i forbindelse med høring om ovennævnte lovændringer.

Indledningsvis skal jeg udtrykke min beklagelse over, at høringsfasen i så kompleks og omfattende en lovændringsmængde henligger i sommerferieperioden, hvor mange nøglepersoner og hele embedsværket holder ferie, oftest forskudt af hinanden, hvilket har vanskeliggjort en tilfredsstillende saglig og grundlig diskussion på tværs af interessegrupper.

Jeg skal tillige udtrykke min største betænkelighed ved, at et helt erhverv udsættes for en samlet "pakke" bestående af en række vilkårsændringer af vidt forskellig karakter, således som det er beskrevet i "Lovforslagets formål".

Det fremgår meget klart, at "Grøn Vækst" dels består af nogle lempelser og dels nogle skærper i rammevilkårene for danske landmænd. Overordnet set sker der nogle lempelser for det store, intensive husdyrbrug - måske noget hypotetisk - samtidig med, at der for alle med planteavl sker nogle stramminger - oftest meget, meget byrdefulde og i mange tilfælde uden nogen nævneværdig miljø-effekt og uden, at der foreligger grundlige saglige og velunderbyggede miljømæssige og erhvervs- og nationaløkonomiske analyser.

I foråret 2010 blev der ansøgt om Enkeltbetaling for godt 50.000 bedrifter, der i sagens natur alle driver agerbrug, og som alle begrænses i større eller mindre omfang af dyrkningsrestriktionerne i "Grøn Vækst". Samtidig er der skat - eller vil ske - læmpelser i rammevilkårene for husdyrbrugene, hvoraf der skønnes at være besluttet 3.500 svinebrugere og besluttet 3.500 kvægbrugere. Langt fra alle af disse ca. 7.000 bedrifter med intensivt husdyrhold vil få fordel af de læmpelser i Grøn Vækst, som sker indenfor reglerne om harmoniareal, maksimal besætningsstørrelse og adgang til husdyrviddelser, men alle husdyrbrugere får glæde af, at der i "Grøn Vækst" ikke indføres skærpede krav til husdyrgødningsopbevaring og udnyttelsesprocent, som i øvrigt har været uændrede i årevis.

Det er således vores opfattelse, at en "puljen" af fordele og ulemper for et helt erhverv i en "pakke" benævnt "Grøn Vækst" er særdeles betænkelig i retssikkerhedsmæssig, i politisk og i demokratisk forstand - folkestyret er virkelig udfordret i denne sag. Vi har ladet vores advokatkontor Mazanti-Andersen, Korsø Jensen & Partnere gennemgå materialet, og vedlægger et kort notat derfra, Bilag 1. Vi skal på den baggrund opfordre til, at byrderne i "Grøn Vækst" gennemanalyseres endnu en gang og at disse om nødvendigt indføres efter internationalt anerkendte principper om proportionalitet, målrettedhed og efter princippet om mest miljø for pengene samt implementering af de miljøtiltag, der har den lavest erhvervsøkonomiske omkostning sker først. Vi henviser i den forbindelse til **Bilag 2**

"Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrugs Virkemiddelkatalog"

Vi skal venligst anmode Miljøministeren om at forespørge i Justitsministeriets Lovkontor om man der billiger, at der laves sådanne "samlelove". Vi imødeser dette svar.

Der skal tillige, i forbindelse med de sidste dages oversømmelser, påpeges at de foreslåede reducerede afvandsforhold vil øge frekvensen og omfanget af sådanne oversømmelser. Når kloakkerne ikke kan komme af med vandet til vandløbet står det op som vi har set. Dette vil have voldsomme og tiltagende konsekvenser for ikke bare landbruget men husejere m.fl. i hele befolkningen.

Når der ikke er lavet konsekvensberegninger på indgrebet "Ophør af oprensning af vandløb" vides det faktisk ikke om indgrebets miljøeffekt står mål med skader, og ikke mindst da afledte oversømmelsers udledninger af næringsstoffer, fækalier m.m.

Som kommentar til de enkelte lovforslag skal vi fremføre følgende:

Ad Lov om Naturbeskyttelse:

Generel kommentar. Vi noterer os, at der indføres en 10 meter bred sprøjte-, gødsknings- og dyrkningsfri zone omkring samtlige vandløb i Danmark mod en erstatning på 2.600 kr. pr ha. Antages det, at der er 25.550 + 40.000 km vandløb, giver det godt 130.000 km á 10 meter, hvilket er 130.000 ha agerjord, der berøres. Hvis dækningsbidraget ved almindelig planteavl sættes til 6.900 kr. pr ha inkl. Enkeltbetalingstiskud, vil tabet før tiskud være ca. 4.700, hvoraf der ydes 2.600 kr. i tiskud – og enkeltbetalingen opretholdes. Det vil sige, at der bliver et tab på ca. 2.100 kr. pr ha på 130.000 ha = 273.000.000 kr. Hvor er dette tal nævnt overfor politikerne? Skulle man ikke hellere indføre individuelt tilpassede randzoner, der, hvor der er behov?

Bør lovforslaget ikke også afprøves på det EU-retslige begreb "Ejendomsrettens Kerne". Vi imødeser svar herpå.

Ad Lov om planlægning:

I § 11 a skal der en omformulering til: "11) beliggenheden af arealer til lokalisering af store husdyrbrugs driftsbygninger og driftsanlæg"

Det henstilles, at der sikres ensartethed i tilladelserne i kommunerne til dyrkning af energiafgrøder i 10 meter bræmmerne.

Ad lov om Vandløb:

Generel kommentar: Vi finder § 12 stk. 3's dispensation fra lovens formål i § 1 meget betænkelig. Hvis en sådan vedtages, så er det kun en administrativ sag at udvide de foreslåede 7.300 km. vandløb. Når dertil føjes, at der i dele af administrationen, lader til at arbejdes ud fra, at bræmmerne skal gælde alle vandløb, så bliver dette uoverskueligt omfattende. Særligt henset til at erstatningen er finanslovsafhængig og ikke foreslået som fuld erstatning for ulempene ved den forringede aflledning. Det må påpeges hvor nødvendigt det er at der er fuld klarhed over de konsekvenser lovforslaget medfører.

Såfremt man vil opgive oprensningen af op til 7.300 km vandløbsstrækninger, bør der indføres en ret til for samtlige berørte lodsejere at kunne kræve, at vandløbet gennemgår en vandløbsrestaurering, hvor bundkoten sænkes betragteligt og at vandløbsprofilen gøres så bredt, at det kan bortføre vand i hidtidigt omfang samt at der åbnes mulighed for, at der laves dobbeltprofiler med en såkaldt selvrensende strømrende.

Der skal indføres et princip om, at der ydes fuld erstatning til berørte lodsejere (og ikke maksimalt til et bestemt årligt beløb til vandløbsrestaurering på 52 mio. kr.), herunder fuldt værditab, ikke kun det årlige dækningsbidragstab. Vi finder den foreslåede kompensation på 52 mio. kr. for farlig, idet denne kan ændres i en finanslovsforhandling, med deraf følgende konsekvenser for beboerne i det åbne land og landbruget.

Vi foreslår, at dobbelttilsynet samles i kommunerne.

Til udregning af erstatningerne foreslår vi, at disse spørgsmål forelægges og vedtages i et uafhængigt forum, med deltagelse af alle berørte parter.

Dette sikrer lige med, at lodsejere opstrøms kompenseres, og ikke kun de lodsejere som bor ud til vandløbet.

Endelig må det være et krav til myndighederne, at der udarbejdes et temakort over udpegningerne, da disse ikke altid på 2 meter bræmmerne er helt klare.

I § 12 nyt stk. 3 og i § 37 stk. 1 tilføjes efter forslagsteksten yderligere "...Det foreslås dog, at der for samtlige vandløbsstrækninger på samlet 7.300 km, hvor oprensning helt opgives, i alle tilfælde kan rejses krav fra berørte lodsejere om, at vandløbet forud kan gennemgå en vandløbsrestauration, hvorved bundkoten sænkes og at der etableres såkaldte strømrender i store og bredere dobbeltprofil-tracheer".

I § 37 stk. 2 tilføjes "...samt afholder samtlige omkostninger til fuld erstatning for alle de berørte lodsejere".

I § 37 stk. 4 tilføjes foran erstatning "fuld".

Samlet finder vi ikke, at der er foretaget en tilbundsående analyse af de samlede konsekvenser i lovforslaget. Ophører vedligeholdelsen, eller reduceres denne vil det have alvorlige økonomiske konsekvenser for de berørte landbrugere og private lodsejere i de berørte områder.

Ad Miljømålsloven:

Generel kommentar: Adgangen til at klage må ikke begrænses som det er foreslået.

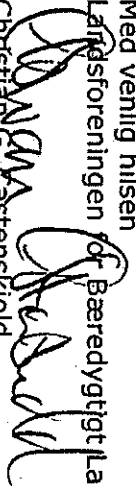
Ad Kemikalieoven:

Generel kommentar: Hvis det er tvivlsomt, at der er nogen fordel i samkøring af registre, skal vi foreslå, at forslaget tilbagetrækkes.

Ad Miljøbeskyttelsesloven:

Generel kommentar: Vi finder det principielt vigtigt og ufravigeligt, at forbuddet og sanktionerne omkring vandboringer ikke kun retter sig mod erhvervs-mæssigt og offentligt forbrug af pesticider, men at også det private forbrug omfattes lovændringen.
Vi mener ej heller, at det er nødvendigt med en udredning om erstatningsspørgsmålet – der skal ske fuld erstatning.

Jeg håber, at ovennævnte vi blive modtaget i den positive ånd, som det er tænkt og jeg tilbyder gerne, at vi kan mødes til yderligere drøftelser af vores forslag og virkemidler.

Med venlig hilsen
Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug

Christian G. Castenskiold

- Bilag: 1) Notat fra Mazanti-Andersen & Korsø Jensen & Partnere
2) Bæredygtig Landbrugs Virkemiddelkatalog
3) Indsigelse til Gødningsbekendtgørelse til oplysning i sammenhæng

c.c. Regeringens koordinationsudvalg

Landsforeningen for Bæredygtig Landbrug
c/o Castenskiold
Tuse Næs vej 7
4300 Holbæk

J.nr. 37686

PST

19.08.2010

NOTAT FORSLAG TIL SAMLELOV OM GRØN VÆKST

Miljøministeriets forslag af 1. juli 2010 til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven giver anledning til følgende bemærkninger fremsat på vegne Landsforeningen Bæredygtigt Landbrug:

1. Princippet om ejendomsrettens beskyttelse

EF-Domstolen har anerkendt, at ejendomsretten er en af fællesskabsretten beskyttet grundret, men at denne kan underkastes regulering, jf. Liselotte Hauer-sagen, (Sag 44/79). I Hoechst-sagen (Sag 46/87) fastslog EF-Domstolen endvidere, at bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerets Konvention (EMRK) er en del af fællesskabsretten, idet foranstaltninger, der er uforenelige med EMRK, ikke er tilladte i Fællesskabet.

I "Omsætning og regulering af fast ejendom" af prof. dr. jur. Peter Pagh, 2009, er der på side 491ff en nærmere redegørelse for EMRK's beskyttelse af ejendom. Det fremgår heraf,

- at begrebet "ejendom" af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) er tillagt et mere vidtgående indhold end i grundlovens § 73, bl.a. fordi berettigede forventninger på grundlag af arealplaner anses for en del af den beskyttede ejendom efter EMRK,
- at EMRK indeholder en generel regel om enhver fysisk og juridisk persons ret til fredelig at udnytte sin ejendom,
- at EMRK indeholder nogle bevingelser, som skal være opfyldt for at fratage (beregne) en ejer sin ejendom, hvilket bl.a. omfatter krav om lovlignemmel, legitimt formål og proportionalitet.

EF-Domstolen har endvidere statueret, at medlemsstaternes ved gennemførelsen af Nitrat-direktivet skal respektere "ejendomsrettens kerne", jf. EFD.1999.C-293/97 – H.A. Stanley

mazanti-andersen korsøjensen & partnere

ADVOKATFIRMA

2

m.fl. Dette princip vil tillige være gældende i relation til Vandrammedirektivet og Habitattidirektivet. I Stanley-sagen gjorde landmændene bl.a. gældende, at Nitraddirektivet var ugyldigt, fordi ejendomsrettens beskyttelse var tilsidesat ved at lade landbruget bære hele byrden for nitratforureningen. Selv om dommen statuerede, at ejendomsretten ikke var krænkert i den konkrete sag, kan det udledes af dommen, at begrænsninger i ejendomsretten skal være i overensstemmelse med de formål, som Fællesskabet forfølger i almenhedens interesse, og endvidere må det tilstræbte formål med begrænsningerne ikke udgøre et uforholdsmæssigt og uacceptabelt indgreb, der krænker selve ejendomsrettens kerne.

Det må således lægges til grund, at medlemsstaterne ved gennemførelsen af Vandrammedirektivet og Habitaddirektivet, herunder ved det konkrete lovforslag, er forpligtet til at respektere ejendomsretten.

2. Respekterer lovforslaget af 1. juli 2010 og aftalen om Grøn Vækst ejendomsrettens kerne?

Spørgsmålet er, om lovforslaget og aftalen af 16. juni 2009 om Grøn Vækst udgør et uforholdsmæssigt og uacceptabelt indgreb, der krænker ejendomsrettens kerne. Vi er i den forbindelse informeret om, at forslaget og Grøn Vækst aftalen vil indebære så store indskrænkninger i planteavlernes muligheder for at udnytte deres ejendomme på økonomiske forsvarelig vis, at de vil være velfærdstruende for mange planteavlere. Ovennævnte lovforslag er et blandt flere som vil implementere aftalen om Grøn Vækst, hvorfor lovforslaget og dets virkninger må vurderes i sammenhæng med de øvrige dele af aftalen om Grøn Vækst.

Krav om randzoneområder på 10 meter, som jf. bemærkningerne til lovforslaget side 16 skal gennemføres i Fødevareministeriets lovgivning er et indgreb, der krænker ejendomsrettens kerne, hvis ikke der ydes fuld kompensation, idet indførelsen af disse bræmmer vil medføre meget store begrænsninger i grundejerens muligheder for at udnytte et givent areal.

Alene på denne baggrund vurderer vi, at der kan være grundlag for en antagelse om, at aftalen om Grøn Vækst krænker princippet om ejendomsrettens beskyttelse i EU-retten, idet omfang der ikke ydes fuld kompensation til de berørte landmænd.

Vedrørende randzoner (som ikke direkte er omfattet af dette lovforslag) skal det bemærkes, at uanset at Højesteret ved en afgørelse i 1998 (UFR 1998.1669H) ikke fandt, at indførelsen af en 2 meter bræmme var ekspropriation, antages der ved indførelsen af en 10 meter bræmme at foreligge ekspropriation. Dels er indgrebets intensitet i sagens natur betydeligt større (8 yderligere meter i forhold til de oprindelige 2 meter), dels var indførelsen af en bræmme på 2 meter for mange landmænd af mindre betydning, og endeligt vil proportionalitetsprincippet i mange tilfælde ikke være opfyldt, idet den meget indgribende indførelse af en yderligere bræmme ikke nødvendigvis har nogen videre indfyldelse på vandmiljøet i det enkelte tilfælde.

**mazanti-andersen
korsøjensen & partnere**

ADVOKATFIRMA

3

Det fremgår af bemærkningerne på side 22 i lovforslaget vedrørende ændringerne om vedligeholdelsen af vandløbene i vandløbsloven, at der forventes anvendt DKK 52 mio. statsmidler til kompensasjon til lodsejere for nedsat indtjening som følge af perioder med oversvømmelser af landbrugsarealer. Det bemærkes, at det næppe er sandsynligt, at tabene for de mange berørte landmænd (og private), kan dækkes af en kompensasjon på DKK 52 mio., hvorefter der ikke ydes fuld erstatning til de berørte modsat princippet i grundlovens § 73. De tab som forårsages af fremtidig manglende vedligeholdelse skal kunne erstattes fuldt ud.

Vedrørende den foreslåede ændring til miljøbeskyttelsesloven ved indsættelse af § 21 b, hvor- efter der skal indføres en radius på 25 meter fra et vandindvindingsanlæg, bemærkes det, at udvidelsen af randzoner rundt om vandindvindingsanlæggene alene retter sig mod landmænd, uanset at der er mange private, som anvender pesticider i private haver i nærheden af vandindvindingsanlæg. Da det kun er landmænd (og det offentlige), der indføres begrænsninger for, bærer landmændene alene byrden i relation til begrænsningerne af anvendelse af pesticider i denne radius, hvilket ikke forekommer sagligt, og hvilket strider mod princippet om ejendomsrettens beskyttelse, hvis landmændene skal bære byrden alene jf. Stanley-dommen. Det forudsættes i øvrigt, at de berørte landmænd kompenseres for deres tab.

3. Proportionalitetsprincippet

EF-Domstolen har udtrykkelig i Stanley-dommen (EPD.1999.C-293/97) tilkendegivet, at proportionalitetsprincippet skal overholdes ved implementeringen af Nitratdirektivet, hvilket også vil være gældende i relation til Vandrammedirektivet og Habitatdirektivet.

Proportionalitetsprincippet indebærer, at handlinger, der er underlagt princippet, ikke må gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå formålet med handlingerne, og at der ikke må være misforhold mellem formålet med handlingerne og de midler, der vælges til at realisere formålet.

I Fedesa-sagen (sag C-338/1988) udtalte EF-Domstolen, at proportionalitetsprincippet hører til fællesskabets almindelige grundsætninger. Efter EF-domstolens praksis følger det af proportionalitetsprincippet, at der skal være et lovligt mål, at midlerne skal være egnede, og at de ikke må være mere indgribende end nødvendigt.

I sagen Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens m.fl. af 13. december 1995 udtalte EF-Domstolen, at proportionalitetsprincippet i Domstolens og Rettens faste praksis anerkendes som en af fællesskabets almindelige grundsætninger samt, at i medfør af dette princip skal de foranstaltninger, som træffes i henhold til retsakter fra Fællesskabets institutioner, være egnede til at gennemføre de tilsigtede mål og ikke gå videre end nødvendigt i dette øjemed. Desuden kræves i medfør af proportionalitetsprincippet, at såfremt der er mulighed for

**mazanti-andersen
korsøjensen & partnere**

ADVOKATFIRMA

4

at vælge mellem flere egnede foranstaltninger, skal den mindst bebyrdende foranstaltning vælges, og byrderne må ikke være uforholdsmæssige i forhold til de tilsigtede mål.

I sagen 122/78, Buitone, Saml. 1979/677 fandt Domstolen, at proportionalitetsprincippet førte til, at den pågældende sanktion for tilsidesættelse af en forpligtelse i medfør af fællesskabsretten overskred grænserne for, hvad der er hensigtsmæssigt og nødvendigt for at nå det ønskede mål, hvorfor de pågældende regler blev erklæret ugyldige.

Proportionalitetsprincippet ses ikke overholdt i relation til de 7.300 km vandløb, hvor der foreslås ændringer bl.a. til vandløbslovens § 12, hvorefter der indføres begrænsninger i relation til vedligeholdelsen af vandløbene med efterfølgende oversvømmelser som konsekvens. Der ses således ikke at være konsekvensberegninger over, hvilke gavnlige effekter begrænsningerne konkret vil afstedkomme sammenholdt med, hvor alvorlige konsekvenser oversvømmelserne vil få for de berørte landmænd (og private). Endvidere ses proportionalitetsprincippet ikke overholdt, idet det antages, at de ønskede resultater for naturen og miljøet kan opnås ved anvendelse af andre tekniske løsninger i vandløbene som alternativer til manglende vedligeholdelse.

Det bemærkes, at det ikke alene er landmænd med marker grænsende op til de pågældende vandløb, som vil blive berørt, men også landmænd med marker beliggende i baglandet. Den kraftige regn i august 2010 har gjort det tydeligt, hvor væsentligt det er at sikre, at vandet kan ledes behørigt væk, hvilket de påtænkte begrænsninger i vedligeholdelsen af vandløbene vil forhindre – til gene for såvel afgrøder som bygninger.

4. Ændringer i naturbeskyttelsesloven

Etableringen af såkaldte P-ådalsprojekter forstås gennemført ved fredning mod fuld erstatning.

Fredningen må i givet fald gennemføres med det vilkår, at landmanden i forbindelse med fredningen indrømmes en forførsret, hvis staten efterfølgende måtte beslutte at afhænde jordstykket.

København, den 19. august 2010

Philip S. Thorsen

Brancheforeningen for Biogas

Axelortv 3, 1.
1609 København V
Tlf. 3339 4267
Fax 3339 4141
E-mail: bsn@lf.dk
www.biogasbranchen.dk

19. august 2010

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Att: blst@blst.dk

Vedr. høring af forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)

By- og Landskabsstyrelsen har udsendt ovennævnte lovforslag i høring (J. nr. BLS-300-00022). Hermed fremsendes bemærkninger til ændringen af Planloven i forhold til lokalisering af biogasanlæg jf. Grøn Vækst-aftalen idet vi skal anmode om, at de indgår i det videre lovforberedende arbejde, selv om lovforslaget ikke var tilsendt til Brancheforeningen for Biogas. Vi skal samtidig anmode om fremover at blive inddraget i høringer og lignende, som har relevans for biogas.

Placeringen af biogasanlæg har gennem årene været en betydelig barriere for etablering af nye biogasanlæg til gavn for det lokale miljø, den regionale erhvervsudvikling, den nationale energiforsyning og det globale klima. Derfor finder Brancheforeningen for Biogas det er særdeles hensigtsmæssigt og vigtigt, at lokalisering af biogasanlæg skal indgå som en helt naturlig del af kommunernes planlægning.

Dette bliver imidlertid først en realitet i forbindelse med kommunernes næste kommuneplanlægning i 2013. Det er i den forbindelse helt afgørende, at processen for igangværende projekter ikke forsinkes, men at det sikres, at kommunerne via den traditionelle procedure med screening, lokalplan og kommuneplantillæg sikrer fremdrift i etableringen af nye biogasanlæg.

Der lægges op til, at kommunerne skal udlægge arealer til lokalisering af anlæg, der behandler mere end 200 ton gylle og gødning pr. dag. Det kan imidlertid være hensigtsmæssigt, at der samtidig opstilles retningslinier for lokalisering af mindre anlæg – herunder for eksempel at anlæg på op til 200 ton gylle/gødning pr. dag kan lokaliseres i forbindelse med landbrugsejendomme eller at mindre fællesanlæg kan lokaliseres på lokalplan uden VVM.

Det er særdeles vigtigt, at det undgås at mindre anlæg bliver klemte i planlægningen – for eksempel decentrale anlæg, som der påtænkes etableret i Ringkøbing-Skjern-modellen.

Det er samtidig vigtigt at være opmærksom på, at man ikke skaber nye barrierer gennem fastlæggelse af nye definitioner af anlægssøjrelser (200 ton pr. dag) eller på grund af manglende koordinering med anden planlægning. Her er det naturligvis vigtigt at være opmærksom på nødvendigheden af koordinering af kommuneplanerne, men det kunne tilsvarende være hensigtsmæssigt, at der udover denne rene arealplanlægning ligeledes blev udarbejdet en lokal/regional strategisk biogasplan, hvor en hensigtsmæssig udbygningstrategi opstilles også i forhold til anvendelsen af gassen, herunder varmeplaner.

Samtidig finder Brancheforeningen for Biogas det er vigtigt at holde fast i, at denne ændring af Planloven ikke pr. automatik fjerner barriererne for lokalisering af biogafællesanlæg. Man skal være opmærksom på, at barrieren ikke bare flyttes til kommunerne.

I lovforslaget lægges op til, at man skal læne sig op ad den koordineringsplan for biogas, der også var en del af Grøn Vækst aftalen. Denne skulle i henhold til Grøn Vækst aftalen udarbejdes i 2009. Brancheforeningen er imidlertid ikke bekendt med, at denne skulle være udarbejdet, hvorfor det synes nødvendigt, at der fokuseres på fremdriften og indholdet af denne.

Her ville det være naturligt at inddrage Brancheforeningen for Biogas, ligesom det ville i forbindelse med udarbejdelsen af de konkrete retningslinier, der skal meldes ud til kommunerne om statslige mål og krav til planlægningen af biogasanlæg. Her vil det være nødvendigt med mere konkrete anvisninger på, hvad der menes med "en hensigtsmæssig placering".

Biogasanlæg bør betragtes som en helt central aktivitet i tilknytning til landbrugsproduktionen i forhold til behandling af husdyrgøddning og bør derfor i modsætning til andre tekniske anlæg ikke primært søges placeret i bynære industriområder. Det er således helt afgørende, at man i forbindelse med denne ændring af Planloven sikrer, at biogafællesanlæg ikke fortsat bliver kastebold mellem modsatrettede interesser i forhold til placering i bynært industriområde eller i det åbne land. Det er derfor helt afgørende, at der sikres mulighed for, at biogafællesanlæg kan etableres i det åbne land, og at dette indgår i de retningslinier, der meldes ud til kommunerne.

Med venlig hilsen

Bruno Sander Nielsen

C.c.: sus@blst og rikni@blst.dk

By- og Landskabsstyrelsen
Jura
Haraldsgade 53
2100 København Ø

18. august 2010

Vedr.: Høring om lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst).

Miljøministeriet har udsendt forslag til ny lov om ændring af ovennævnte love i høring, som en tilpasning til Grøn Vækst, og i denne forbindelse ønsker Danmarks Jægerforbund at give følgende bemærkninger:

Danmarks Jægerforbund arbejder ud fra en generel målsætning om at forbedre naturforholdene i Danmark til gavn for biodiversiteten – med speciel fokus på vildtarterne.

Derfor kan vi kun bifalde de lovændringer i omhandlede høringsmateriale, der vil resultere i flere og bedre naturelementer i det danske landskab – d.v.s. at der gives øgede muligheder for ådalsprojekter (Naturbeskyttelsesloven), og at der kan lempes på pligten til vandløbsvedligeholdelse (Vandløbsloven).

Set i lyset af tidligere sager finder vi det desuden passende, at der kan opkøbes landbrugsjord med fredning for øje, hvis der gives alkald på fredningserstatning. (Naturbeskyttelsesloven).

Derimod er det med megen stor betænkning vi imødeser en ukritisk placering af beplantninger med flerårige energifgrøder, der vil blive resultatet af den foreslåede dispensation fra sø- og åbeskyttelseslinjen (Naturbeskyttelsesloven)

Af landskabsæstetiske årsager, og for at bevare den truede naturtype, som lysåbne søbredder og ådale er, foregår der naturplejeindsatser, hvis formål er at friholde disse arealer for tilgroning. Muligheden for at tilplante med energifgrøde modarbejder denne naturmålsætning, endda sandsynligvis med plantearter (visse kloner af popler og energipil) der ikke er hjemmehørende i den danske natur.

Danmarks Jægerforbund er fortalere for en øget produktion af flerårige energiafgrøder på den almene dyrkningsflade, hvor den mange steder vil kunne fungere som et positivt natur- og landskabsselement. Men udtagning/ekstensivering af agerjord indenfor sø- og åbeskyttelseslinjen bør være til andet formål, som er mere natur- og landskabstypisk for disse lokaliteter. Dette kan bl.a. sikres via et forhøjet tilskud til afgræsning eller høstet.

Det er desuden uacceptabelt, at lovforslaget indeholder en fjernelse af retten til at klage over Natura2000-planernes mål og indsatsprogram. (Miljømålsloven)

Et godt samarbejde mellem myndigheder og lokalbefolkninger er essentielt for en succesfuld planlægning og implementering af Natura2000-planerne, og fastsættelsen af forvaltningsmål og indsatsprogram er fundamentale elementer i dette samarbejde.
<http://www.ecnc.org/programmes/nature-and-society-ongoing-projects?action=detail&id=88&PHPSESSID=6e228c09cf742becd8d3f569dc38f928>

Forslaget om fjernelse af klageretten falder derfor ikke i tråd med EU's ønske om lokal ejerskabsfølelse for naturindsatsen, og to runder med offentlige høringer kan aldrig retsligt sammenstilles – og dermed erstatte – en klageret. Man kan få den opfattelse, at lovændringens formål er at facilitere myndighedsudøvelse – hvilket ikke vil være fremmende for det mål om større biodiversitet, der er sat for Natura2000-netværket.

Danmarks Jægerforbund prioriterer arbejdet med natur- og vandplanerne højt, og har via vor forbundsstruktur forberedt et tæt og konstruktivt samarbejde med de lokale myndigheder om opgaverne. Såfremt myndighederne vælger at indgå i samarbejdet med os – og de øvrige lokale interessenter – med ønsket om at give interessenterne medindflydelse på og medejerskab af planerne for deres lokale Natura2000-område og et tilsvarende ønske om at opnå fagligt optimerede naturplaner, vil klageretten desuden kun i sjældne tilfælde være relevant. Klager kommer kun som reaktion på dårligt udført arbejde.

De øvrige ændringsforslag undlader vi at give bemærkninger til, da de falder udenfor vores interesseområde.

Venlig hilsen

Ole Roed Jakobsen
Formand

By- og Landskabsstyrelsen

Jura

Haraldsgade 53

2100 København Ø

Fremsendes udelukkende som elektronisk post til:

blst@blst.dk, sus@blst.dk og sikni@blst.dk

20.08.2010

Høringssvar på forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)

Friluftsrådet har modtaget ovenstående forslag til lovændring i høring.

Overordnede kommentarer

Grøn Vækst-aftalen fastslår, at naturen skal gøres mere tilgængelig, så stadig flere danskere får mulighed for at nyde og bruge den. Det under imidlertid Friluftsrådet, at der i de forskellige bekendtgørelser og økonomiske tilskudsordninger m.m., ikke findes konkrete bud på, hvordan naturen skal gøres mere tilgængelig for befolkningen. Det er Rådets holdning, at lovændringerne ikke må få negative konsekvenser for naturen, for landskabet og oplevelsen af disse. Friluftsrådet har følgende kommentarer.

Naturbeskyttelsesloven

§1, nr.2. Ang. tilplantning af flerårige energifrøder: Friluftsrådet er enig i, at der er et behov for at producere grøn energi, men ikke inden for sø- og åb beskyttelseslinjen. Rådet peger på, at der skal tages hensyn til værdien af de åbne vandløb og søer i landskabet. Dette er selve formålet med naturbeskyttelseslovens §16. Tilplantning med energifrøder tæt op af søer og vandløb vil markant ændre landskabetets karakter.

Friluftsrådet ønsker forbuddet mod tilplantning indenfor sø- og åb beskyttelseslinjen fastholdt.

Friluftsrådet foreslår, at der skabes adgang til de nye naturområder ved, at tillade stilfærdig færdsel på bræmmerne – i lighed med færdsel på udrykede arealer (naturbeskyttelseslovens §24) - og ved, at det tillades at gå i land fra vandløb og søer og tage kortvarigt ophold her på. På denne måde sikres der en ny oplevelsesværdi af vandløbene og søerne.

Adgangen til de bræmmerne skal ske i lighed med de gældende regler for adgang til andre udrykede arealer. Det vil sige, at det respekteres, at der kan ske lukning for offentlighedens adgang, hvis færdslen er til gene for den erhvervs-mæssige udnyttelse af ejendommen, hvis den i særlig grad generer privatlivets fred, eller hvis der er behov for beskyttelse af dyre- og planteliv. Der bør således respektfuldt ske en afvejning af benyttelses- og beskyttelsesinteresser, som vi kender fra eksisterende Naturbeskyttelseslov.

c:\documents and settings\svhha\lokale indstillinger\temporary internet files\olk76\høringssvar på forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven planloven vandløbsloven miljømålsloven kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (grøn vækst).docx

En kontinuert drift af pil og poppel, vil være irreversibelt, derfor finder Friluftsrådet det særligt vigtigt at der kun gives tilladelse til at plante hjemmehørende arter. Dog er det fornuftigt, at anvende flere arter, da dette kan sikre en højere biodiversitet.

Friluftsrådet peger på en skærpelse af tilsynet af 2- og 10 meter bræmmerne.

Det virker konsistent, at samle tilsynet for 2- og 10 meter bræmmer hos én myndighed, men Rådet foreslår, at tilsynet skærpes, i begge tilfælde. Eftersom forslaget lægger op til, at der forud for tilplantning, ikke skal foretages en konsekvensvurdering af tilplantningsområderne, med mindre de befinder sig i eller inden for 300 meter af et internationalt beskyttelsesområde. Ydermere foreslår regeringen at fjerne kravet om vurdering af bilag IV arter inden tilplantning.

Planloven

§2 nr.1-2. Ang. beliggenhed af biogasanlæg og store husdyrbrug. Kommunerne skal udpege områder til driftsbygninger og driftsanlæg ved store husdyrbrug, samt placere biogasanlæg. Friluftsrådet mener, at driftsanlæg i forbindelse med store husdyrbrug bør optages på listen over anlæg der skal "screenes", i forhold til vurderinger af virkninger på miljøet (VVM). Ydermere er det Rådets holdning, at når landbrugs industrialiseres, gennem økonomisk og teknologisk effektivisering, bør driftsanlæggene placeres i industriområder.

Rådet finder det tvungende nødvendigt, at der med de kommende lovændringer også iværksættes initiativer, der kan sikre, at ændringerne ikke får negative konsekvenser for naturen, for landskabet og for oplevelsen af disse.

Friluftsrådet foreslår, at der indføres krav om, at der for bedrifter større end fx 400 dyreenheder skal udarbejdes en "Landskabsplan".

"Landskabsplanen" skal forholde sig til flora, fauna, landskabet (landskabsoplevelsen og landskabsæstetikken), kulturmiljøet og muligheden for at færdes og opholde sig i landskabet (markveje, stier m.m.).

"Landskabsplanen" skal godkendes af relevante offentlige myndigheder (eksempelvis Jordbrugskommissionen, kommunen eller Miljøministeriets lokale enhed), og indeholde udviklingsperspektiver for alle ovenstående hensyn. Det betyder, at der kan laves strukturelle ændringer på den enkelte bedrift, men at der skal kompenseres for eventuelle forringelser, som ændringerne måtte medføre.

Med Venlig Hilsen

Maria Kock-Jensen

Maria Kock-Jensen

Friluftspolitisk konsulent

20. august 2010 / AHE

Til blst@blst.dk med kopi til sus@blst.dk og rikni@blst.dk

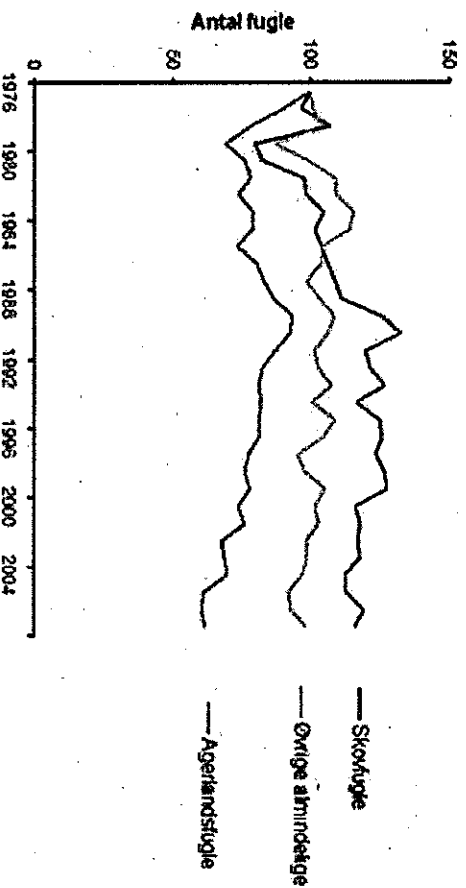
Hørings svar fra Dansk Ornitologisk Forening til:

Lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)

Vedr. Lov om ændring af Naturbeskyttelsesloven (Grøn Vækst).

Dansk Ornitologisk Forening er imod at der gives tilladelse (og tilskud) til at plante energipil og andre høje energifgrøder i ådalene og ved søer jf § 16. Disse områder rummer i dag en meget væsentlig del af den biodiversitet, som er tilbage i landbrugslandet efter årtiers generel tilbagegang. For fuglenes vedkommende drejer det sig om arter som fx vibe og rødben, men også en tidligere helt almindelig art som sanglærke.

Disse og andre arter trives i det åbne land, men vil miste deres sidste holdepunkter i landbrugslandet, såfremt disse for landbruget marginale arealer tilplantes med energifgrøder. Dette sker efter mindst 35 års negativ udvikling for agerlandet som naturtype, som det fremgår af nedenstående figur:

På figuren ses at antallet af "agerlandfugle" siden 1976 er faldet med ca. 40%, mens antallet af de "øvrige almindelige fugle" er faldet lidt og antallet af "skovfugle" er steget. Bearbejdet af By- og Landskabsstyrelsen på baggrund af data fra DOF, 2007.

Især i ådalene er det fortsat almindeligt at se arealer, der henligger i græs og urter, og således ikke er tilplantet med hverken etårige eller andre afgrøder. Med lovforslaget lægges der op til en intensiveret udnyttelse af netop disse arealer.

Lovforslaget vil derfor direkte bidrage til en yderligere tilbagegang i Danmarks biologiske mangfoldighed på trods af, at den danske regering først tilsluttede sig målet om at bremse tilbagegangen inden 2010. Og nu senest i år har fornyet sit løfte med en ny udløbsdato i 2020.

DOF således imod den generelle ophævelse af 150 meter linjen. Vi støtter naturligvis, at de internationale naturbeskyttelsesområder undtages herfra. Men vi finder det stærkt betænkeligt, at der overhovedet kan kompenseres herfra. Energiatfgrøder er simpelthen ikke forenelige med hensynet til beskyttelse af de arter og habitater, som naturbeskyttelsesområder er udpeget for. DOF har eksempelvis henvendt sig til Naturklagenævnet i en sag fra Vest Stadil Fjord:

(http://www.dof.dk/index.php?id=nyheder&s=nyheder&m=visning&nyhed_id=744)

Vedhæftet findes konklusionen på en videnskabelig artikel, der meget præcist tilbageviser nogle af de argumenter, der har været fremført i den offentlige debat om, at energi-atfgrøder ligefrem skulle øge den biologiske mangfoldighed. Disse påstande har, som det fremgår, intet belæg.

Uddrag renset for kildehenvisninger fra:

Energipil som ynglehabitat for fugle i et dansk landbrugslandskab

JENS REDDERSEN og IB KRAG PETERSEN,
Dansk Orn. Foren. Tidsskr. 98 (2004): 21-32.

Hele artiklen kan læses på:

http://www.dof.dk/sider/images/stories/doft/dokumenter/doft_2004_1_3.pdf

I Danmark udførte Danmarks Miljøundersøgelser i 1997-2000 den første brede undersøgelse omfattende mange forskellige organismegrupper, herunder regnorme, blomsterbesøgende insekter, løbebiller, småpattedyr og vinterfugle – samt ynglefuglene, som er emnet for denne artikel...

Energipil har således moderat til lav yngletæthed og artsdiversitet, og tiltrækker primært nogle af omgivelsernes mest almindelige arter, nemlig Løvsanger fra løvskov, Tornsanger og Fasan fra skovbryn, krat og læhegn, Sanglærke og Agerhøne fra det åbne land, og Nattegal fra de fugtige arealer med krat.

Når energipil ikke er en særlig god ynglehabitat, kan man gætte på, at det skyldes biotopens meget forsimplede struktur. Pga. den store plantetæthed og kraftige vækst er der stor lyskonkurrence, hvor stammer, grene og kviste vokser lodret, selv i greningspunkterne. Ukrudtet bekæmpes effektivt, og pileplanthingerne bliver derfor næmt monotone, ensaldrede kulturer af én-få kloner af samme pileart, næsten uden urtevegetation i bunden og – fordi det er kloner – endog ofte af samme køn. Bladene nebrændes hurtigt i det nærliggende miljø, så en førre opbygges ikke, ligesom dødt træsket ved også er sjældent. I energipil spiller forhold som plantetæthed og høstcyklus en

stor rolle for fuglefaunaen. Energipil høstes om vinteren, og genvæksten i det følgende forår er ret sen. Her kan en tidligt ynglende åbentlandsart som Sanglærke nå at etablere sig, hvorimod arter som Tornsanger, Løvsanger, Kørsanger og Nattegal forsvinder i denne fase. Ynglefuglefaunaen er dog kun et enkelt faunaelement og bør kun indgå som en del af vurderingen af energipilens naturpotentiale. Vedr. energipilens betydning for andre faunagrupper kan anføres, at regnormefaunaen var markant rigere i pil end i de omgivende marker, mens løbebillefaunaen synes at være en blanding af omgivelsernes – også småskovens – fauna.

Blomstring i pil kan være rig – bortset fra 1-2 år efter høsten – og kan kortvarigt være en god og tidlig nektar- og pollenkilde for blomsterbesøgende insekter. Småpattedyrfaunaen i energipil var moderat i tæthed og artsrigdom, og værdien berøede primært på

bevoksningstrandene – kun en enkelt art (skovmus) forekom jævligt i pileplanthingernes indre dele. Pilens habitatværdi for vinterfugle var ligeledes moderat – lavere end skov og småbiotoper, men større end mark og brak....

For småpattedyrfaunaen var kanten af energipilbevoksninger også langt mere attraktiv end de indre dele, hvilket formentlig hang sammen med den rige ukrudsvegetation i kanten (Nordvig et al. 2000)...

Konklusion.

Da energipilkulturerne har en forventet levetid på 20-30 år og kan blive op til 7-8 m høje, er det et markant landskabsselement, der hermed sluses ind i det åbne landbrugslandskab – og som især vil blive etableret på lavtliggende fugtige arealer.

Denne undersøgelse viser, at plantning af energipil ikke skal baseres på argumenter om slægevinst med øget biodiversitet i landbrugslandskabet. Energipil etableres på tidligere dyrkede marker, konkurrerer med flerårig græsbrak og ligner umiddelbart et lille skovfragment....

Hvis der alligevel plantes energipil, kan habitatværdien for ynglefugle og flere andre faunagrupper dog formentlig øges gennem få enkle tiltag. Den værdifulde rand kan øges ved at underopdele store plantninger med urtebevoksede grøveje. Fødegrundlag og skjul kan øges ved at dæmpe ukrudtsbekæmpelsen, i hvert fald i randen af bevoksningen. Høsten kan udføres forskudt så ikke alle plantninger høstes i samme år. I bevoksningernes nordrande kan en enkelt række pil efterlades uhøstede og udvikle mere komplicerede strukturer, såsom træsket ved, furet bark og talrige forgreninger.

Hørings svar fra Dansk Ornitologisk Forening til:
Lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven,
miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)

Vedr. Lov om ændring af Vandløbsloven (Grøn Vækst).

DOF er positiv overfor, at der med forslaget kommer mere dynamik og variation i vandløbene og på de omkringliggende lavbundsarealer, hvilket også kan være til gavn for fuglelivet.

Vedrørende ændring af §12 stk. 2

Forslaget løser det generelle problem, at mange af de gældende vandløbsregulativer er udarbejdet i 1990'erne efter en vejledning fra Miljøstyrelsen, som accepterede regulativer uden veldefinerede krav til vandføringsevne eller skikkelse. Disse vandløb vedligeholdes i dag som "naturvandløb", men et regulativ med sådanne bestemmelser blev underkendt af Folketingets Ombudsmand i 2001 i en sag om et nyt vandløbsregulativ for det daværende amtsvandløb Taps Å i Sønderjyllands Amt. Ombudsmanden underkendte dengang en afgørelse fra Miljøstyrelsen i spørgsmålet om, hvorvidt et krav til "naturlig skikkelse" er tilstrækkeligt til at opfylde bestemmelsen i vandløbslovens § 12 om, at regulativet skal indeholde bestemmelser om vandløbets skikkelse eller vandføringsevne.

Da kommunernes revision af mange vandløbsregulativer er blevet udsat eller forsinket af først Strukturreformen og senere de forsinkede vandplaner, vil lovændringen give mulighed for at fastholde den nuværende vedligeholdelsespraksis i disse "naturvandløb" til gavn for natur og vandmiljø.

Venlig hilsen

Anja Hårle Eberhardt

Biolog. Naturpolitisk medarbejder

DOF - BirdLife Danmark

Vesterbrogade 140, 1620 Kbh. V

Tlf.: +45 33 28 38 25

Mobil: +45 30 54 92 34

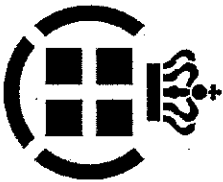
E-mail: ah@dof.dk

Dansk Ornitologisk Forening

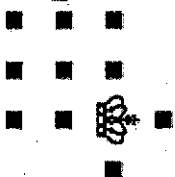

Vesterbrogade 138-140 • DK-1620 København V • Telefon 3328 3800 • E-mail: dof@dof.dk • www.dof.dk
Danske Bank, reg. nr. 4180 konto 4180 634932 • CVR nr. 33 97 26 28

BirdLife
INTERNATIONAL

FBE | Forsvarets Bygnings- og
Etablissemments tjeneste

FBE-FEJ

U

08.02.05

2010/004842 - 132427

20-08-2010

(Beds anført ved henvendelser)

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen

Fremsendt pr. mail til: blst@blst.dk

Emne:
Forsvarets bemærkninger til forslag om lov af ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst).

Ref:
By- og Landskabsstyrelsens skrivelse BLS-300-00022 af 2010-07-02.

1. Forsvarets Bygnings- og Etablissemments tjeneste (FBE) skal under henvisning til ref. fremkomme med følgende bemærkninger til forslag om lov af ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst).

Ad naturbeskyttelsesloven

Forsvaret kan generelt støtte initiativer, der sikrer en reduktion af kvælstof og fosfor til vandmiljøet. Forsvaret gør imidlertid opmærksom på, at initiativer som etablering af P-ådalsprojekter vil kunne indebære en hævnning af vandstanden. En sådan hævnning på forsvarets skyde- og øvelses terræner eller på arealer grænsende op til disse, vil kunne indebære forringelse af forsvarets anvendelse af vitale dele af terrænerne. Herunder vil en hævnning af vandstanden kunne umuliggøre eller vanskeliggøre militære øvelsesaktiviteter.

Postadresse:
Arsenalvej 55
9800 Hjørring

CVR: 16 28 71 80
EAN: 5798000201286

Telefon
+45 99 24 11 11

Telefax
99 24 14 79

E-mail
fbe@mil.dk

Internet
www.forsvaret.dk/fbe

AKT 83

Forsvaret henstiller følgende til, at der ikke træffes bestemmelser i henhold til naturbeskyttelsesloven vedr. P-ådalprojekter, der kan berøre forsvarets brug af arealerne uden, at forsvaret bliver hørt.

Ad planloven

Forsvaret har ingen bemærkninger.

Ad vandløbsloven

Forsvaret kan generelt støtte en miljømæssig forbedring af fysiske forhold i og omkring vandløb. Forsvaret gør imidlertid opmærksom på, forslaget indebærer, at der vil kunne ske hævnning af vandstanden i dele af forsvarets skyde- og øvelsesterreæner samt øvrige terreæner, forsvaret benytter til militære øvelsesaktiviteter. Herved vil der kunne ske forringelse af forsvarets anvendelse af vitale dele af terrænerne. Herunder vil en hævnning af vandstanden kunne umuliggøre eller vanskeliggøre militære øvelsesaktiviteter på f.eks. Oksbøl Skyde- og Øvelsesterreæn.

Forsvaret henstiller følgende til, at der ikke træffes bestemmelser i henhold til vandløbsloven, der kan berøre forsvarets brug af arealerne uden, at forsvaret bliver hørt.

Ad miljømålsloven

Forsvaret er ejer og bruger af betydelige jordarealer, herunder til militære øvelsesaktiviteter, og har en væsentlig interesse i også fremadrettet at kunne opretholde anvendelsen til militære øvelsesaktiviteter.

Forsvaret har en særlig indsigt i hvorledes, der er behov for at anvende arealerne.

De statslige vandplaner og Natura 2000-planer har en meget overordnet karakter i forhold til den enkelte lodsejer, herunder forsvaret. Herved har forsvaret forsat en væsentlig interesse i at kunne påklage miljømål og indsatsprogrammer.

Forsvaret skal herefter understrege, at den fulde klageadgang for forsvaret skal opretholdes, således at ikke alene tilblivelsesmangler, men også indholdsmæssige spørgsmål kan påklages.

Ad kemikalie_loven

Forsvaret har ingen bemærkninger.

Ad miljøbeskyttelsesloven

Forsvaret har ingen bemærkninger.

2. FBE kontaktperson er specialkonsulent Peter Eliasson Tønder, telefon 99 24 15 13.

E.b.

JAN BOLL JESPERSEN
Kontorchef
Fg. Chef for Forvaltningsdivisionen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

3.2, 2.3.

Sagsnr.: 6667/6265

Den 19. august 2010

Kim Holm Boesen

Tilrettet 23. august 2010, KBLI

Bemærkninger til høring over lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven**Generelt**

Hele lovforslaget bør tilpasses, således at det klart fremgår, at de opgaver som Planledirektoratet varetager i relation til loven, foretages på vegne af Miljøministeriet.

Hermed sikres, at der ikke opstår misforståelser om, hvor snitfladen går mellem Fødevarerministeriets ressort og Miljøministeriets ressort.

Mht. landdistriktsprogrammet (LDP), bør der konsekventrettes, således at det er tydeligt, om der er tale om hhv. tilskuds- eller kompensationsordninger. Endvidere bør det ensrettes i kapitel 4, side 24, at der i forbindelse med både tilskuds- og kompensationsordninger vil være begrænsede administrative omkostninger for erhvervet til udarbejdelse af ansøgninger mv.

Naturbeskyttelsesloven

Side 26, punkt 2.1.2., sidste afsnit og side 34, "Til nr. 3", 1. afsnit

Det fremgår, at miljøministeren skal fastsætte reglerne for, hvilke arter der omfattes af undtagelsen fra lovens forbud mod tilplantning, bl.a. skal det koordineres med Skatteministeriets regler om skattemæssigt fradrag mv. Det skal også fremgå, at reglerne skal koordineres med Fødevarerministeriets tilskudsordning for etablering af flerårige energifrøder, jf. GV.

Side 26, punkt 6.1.2, Flerårige energifrøder

Der skal gøres opmærksom på, at der efter gældende regler i bekendtgørelse nr. 637 af 10. juni 2010 om jordressourcens anvendelse til dyrkning og natur i områder, hvor skovrejsning er uønsket (negativ-område), ikke må foretages tilplantning af flerårige energifrøder af vedtypen, der høstes med længere mellemrum end hvert femte år. Det vil sige, at flerårige energifrøder af vedtypen i negativ-områder, der høstes med længere mellemrum end hvert femte år, først kan godkendes efter ansøgning i kommunen. Flerårige energifrøder af vedtypen betragtes derudover i førnævnte bekendtgørelse som almindelige flerårige landbrugsafgrøder.

Side 32: "Til nr. 1 og 5", sidste afsnit

Det foreslås, at "Kommende" i 2. led i afsnittet udgår, da dette er en reminiscens fra høringen i oktober 2009. "Kommende" henviser til den ændring af programmet, der fandt sted i efteråret 2009 - foråret 2010. Ændringen har derfor fundet sted, og

”kommende” er ikke længere relevant. Herudover foreslås, at 2. led omformuleres (forslået tekst med fed): ”Ordringen forudsættes at indgå i det danske landdistriktprogram.”, da ordningen ikke fremgår direkte af landdistriktprogrammet.

Det samme gør sig gældende side 33, 2. afsnit.

Side 23, punkt 3.7. ”Sammenfattende skema”

P-ådale bør også nævnes i skemaet fsva. miljømæssige konsekvenser. Vedrørende det anførte om kommunale besparelser ved at tilsynet med 2 m bræmmer fratages kommunerne, bemærkes, at opgaven i dag varetages af kommunerne men fremover forventes varetaget af Plantedirektoratet. Konsekvenserne heraf reguleres via Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT).

Side 38, Til nr. 10

Det bør i selve bemærkningerne tilføjes, at en bemyndigelse til andre statslige myndigheder først kan ske efter forhandling med vedkommende minister, således at bemærkningerne er i overensstemmelse med selve lovtæksten.

Planloven

Side12, punkt 2.2, 2. afsnit

I sidste afsnit står ”skal et udvalg udarbejde en koordineringsplan for biogas og gødningsformidler i løbet af 2009. Først herefter...” Dette bør opdateres. Tilsvarende formulering under punkt 2.2.2.2. sidste afsnit, 1. sætning, bør opdateres.

Side14, punkt 2.2.2.2, sidste afsnit

Der står ”På grundlag af aftalen om Grøn Vækst skønnes det på nuværende tidspunkt, at der er grundlag for etablering af omkring 50 nye fælles biogasanlæg på landsplan”. Fødevarerministeriet stiller spørgsmålet ved skønnet på 50 nye anlæg. Sætningen kan med fordel udgå.

Vandløbsloven

Generelt skal bemærkes, at der i de almindelige bemærkninger, herunder i det sammenfattende skema samt i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser mangler en klar sondring mellem indsætserne vandløbsrestauration og ændret/ophørt med vandløbsvedligeholdelse for så vidt angår indsætsernes indhold samt administrative, økonomiske, miljømæssige konsekvenser. Denne sondring bør tydeliggøres, jf. endvidere bemærkning nedenfor under punktet ”Side 21, § 3, stk. 7, side 16, afsnit 2.3.3.2 m.fl.”.

Side14, punkt 2.3, 3. afsnit

Af 2. sætning fremgår ”Miljøministeriet og Fødevarerministeriet har igangsat et arbejde for udvikling af en model, der vil kunne forudsige, hvilke arealer, der bliver mere vandlidende som følge af den ændrede vandløbsvedligeholdelse”. Det er udelukkende Miljøministeriet, der er igangsætter af dette modelarbejde, hvorfor Fødevarerministeriet i denne sammenhæng bør slettes.

Side 22, punkt 3.3.1

Overskriften lyder "Vandløbsrestaurering mv.". Overskriften bør ændres til "Ændret vandløbsvedligeholdelse og vandløbsrestaurering mv."

Side 23, punkt 37. "Skemaer over forslagets offentlige økonomiske konsekvenser"

I skemaet bør vandløbsloven og dets konsekvenser udspecificeres for så vidt angår hhv. indsatsen for: Ændret vandløbsvedligeholdelse, vandløbsrestaurering, 2 m bræmmer.

Side 29, punkt 9. Sammenfattende skema

Vandløbsvedligeholdelse er ikke nævnt under "Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet". Videre er vandløbsloven ikke nævnt under "Miljømæssige konsekvenser" eller under "Administrative konsekvenser for borgere". En kort beskrivelse bør tilføjes alle tre steder, da vandløbsloven vil medføre konsekvenser i alle tre tilfælde.

Side 37, "Til nr. 5"

I stedet for at beskrive reduceret vandløbsvedligeholdelse som underpunkter til nr. 5, foreslås det, at dette flyttes til nr. 7 eller et nyt separat kapitel. Heri kunne også forslaget til nyt § 12, stk. 3, indgå, idet det dog bør bemærkes, at denne mulighed for reduceret vandløbsvedligeholdelse ikke er ny, men blot ikke har fremgået eksplicit af den nuværende lov. Alternativt til ny § 12, stk.3, kunne med fordel tilføjes specifikt, at vandløbsmyndigheden forud for ændret vandløbsvedligeholdelse skal tilrette vandløbsregulativerne, så der er hjemmel til den ændrede vedligeholdelse. Ligeledes kunne det nye forslag til § 13a indgå i nr. 7, i redigeret form.

Side 37, "Til nr. 5", 2 afsnit

"... Indsatsen skal ske indenfor de i Grøn Vækst-aftalen udstukne finansielle rammer."

Fødevarerministeriet vil evt. i samarbejde med andre institutioner fastlægge en enhedsats for kompensation af lodsejere, der mister indtjening fra jordbrugsproduktionen som følge af hævet vandstand efter den reducerede vandløbsvedligeholdelse viser sin effekt. Satsen skal svare til indkomstablet.

For at sikre, at alle berørte lodsejere med jordbrugsproduktion inden for det berørte område kan modtage kompensation, skal indsatsen med reduceret vandløbsvedligeholdelse derfor kvantificeres efter det afsatte beløb på finansloven (52 mio. kr. per år).

Fødevarerministeriet mener derfor at følgende skal fremgå af bemærkningen: "miljøministeren bemyndiges til at udstede en bekendtgørelse, der nedfælder procedurerne for ændringer af vandløbsregulativer der kan medføre reduceret/ophør med vandløbsvedligeholdelse jf. § 12, stk. 3. Proceduren skal indeholde et krav om, at før et vandløbsregulativ ændres jf. § 12, stk. 3, skal kommunen lade udarbejde en modelberegning af konsekvenserne for lodsejerne, inklusiv dem der berøres via forhøjet vandstand i dræn/opstrøms ved stuvning. Derefter skal projektet indsendes til Miljø-

ministeriet, der skal foretage en prioritering af kommunernes ønsker således, at det sikres, at alle berørte lodsejere med jordbrugsproduktion inden for et berørt område kan modtage kompensation, uden at det overstiger det afsatte beløb på finansloven. Prioriteringen sendes sammen som en samlet oversigt inkl. kortmateriale, så FødevarerEhverv ved, hvad der kan kompenseres. I øvrigt må det forventes, at konsekvensen af reduceret vandløbsvedligeholdelse vil vise sig gradvis større over en årrække.”

Side 2, § 3, stk. 4, samt side 46, ”Lovforslaget sammenholdt med gældende lov”

Tekstrændingsforslag med **fed** i ”Fødevarerministeren kan efter anmodning fra Miljøministeren inden for rammerne af de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove **og som er mulige under EU’s landdistriktsprogram**, efter ansøgning yde tilskud til lodsejere, der som følge af et **ændret** regulativ som nævnt i § 12, stk. 3, får nedsat indtjening.”

Side 2, § 3, stk. 5, side 16, afsnit 2.3.3.2, m.fl.

§ 14 beskriver oprindeligt, at Miljøministeriet fastsætter nærmere regler om udarbejdelse og revision af regulativer, herunder om samarbejdet mellem vandløbsmyndighederne, om deres samarbejde med andre myndigheder samt om offentlighedens medvirken. Til dette tilføjes teksten ”samt om tilskudsordningen efter § 13a.”

Hertil skal det bemærkes, at den såkaldte tilskudsordning burde omformuleres, da der reelt er tale om en kompensationsordning. Videre vil det ikke være Miljøministeriet, der skal fastsætte de nærmere regler for ordningen med kompensation af jordbrugere for den reducerede vandløbsvedligeholdelse. Miljøministeriet skal derimod levere grundlaget for en mulig kompensation i form af kort, der beskriver, hvilke arealer, der bør modtage kompensation.

Side 2, § 3, stk. 6.

Tekstrændingsforslag med **fed** i § 27. ”Med mindre andet er fastsat **ved ændringer** i regulativet, jf...”

Side 2, § 3, stk. 7, side 16, afsnit 2.3.3.2 m.fl.

§ 37 vedrører alene vandløbsrestauration. Som ny stk. 3 foreslår Miljøministeriet, så vidt det forstås, at midlerne til kompensation for reduceret vandløbsvedligeholdelse, også skal kunne anvendes til aktiviteter i forbindelse med vandløbsrestauration. Dette forhold er ligeledes afspejlet flere steder i bemærkningerne til lovforslaget. Fødevarerministeriet gør opmærksom på, at det i Grøn Vækst aftalen er hensigten udelukkende at anvende LDP midler til kompensation for indsatsen omkring ændret vandløbsvedligeholdelse. Fødevarerministeriet er – som tidligere oplyst til Miljøministeriet – indstillet på at undersøge muligheden for at anvende LDP midler til indsatsen vedr. vandløbsrestauration, men må igen gøre opmærksom på, at der er en række uafklarede forhold og spørgsmål omkring mulighederne herfor. Derfor kan Fødevarerministeriet ikke godkende, at der i lovforslaget direkte står eller indirekte henrydes til, at der skal anvendes LDP midler til denne indsats.

Endvidere er § 37 stk. 4 meget bredt formuleret, så snitfladen mellem stk. 3 og stk. 4 er noget uklart og kunne med fordel beskrives nærmere i lovbemærkningerne.

I § 37 stk. 5, skrives "samt om tilskudsordningerne efter stk. 2 og 3". Det er fødevarerministeren, som fastsætter de nærmere regler om foranstaltningerne nævnt i stk. 3. Derfor bør "og 3" slettes.

Miljømålsloven

Ingen bemærkninger.

Kemikalieloven

Forslaget bør tilpasses, således at det klart fremgår, at de opgaver som Plantedirektoratet skal varetage i relation til kemikalieloven, foretages på vegne af Miljøministeriet. Hermed sikres, at der ikke opstår misforståelser om, hvor sniFladen går mellem Fødevarerministeriets ressort og Miljøministeriets ressort. I lyset af de drøftelser, der pågår omkring pesticidkontrol i og udenfor landbrug, er der behov for at justere lovbenærkningernes afsnit omkring pesticidtilsynet og sankøringshøjden, jf. bl.a. afsnit 2.5., afsnit 6.5., til § 5 (side 40 ff).

Side 3, § 5

Det bemærkes, at lovebkendtgørelse nr. 1755 af 22. december 2006 er historisk, og at den gældende kemikalielov er lovebkendtgørelse nr. 878 af 26. juni 2010.

Side 17, punkt 2.5.1, tredje afsnit m. fl.

Samtlige beskrivelser i bemærkningerne om, at Plantedirektoratet vil udarbejde oplysningskampagner, oplysningsindsatser m.v. på baggrund af muligheden for samkøring af data, skal fjernes. Denne beskrivelse er ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold. Plantedirektoratet er ansvarlig for kontrollen, Miljøministeriet for oplysning.

Med henvisning til ovenstående bør der ligeledes foretages rettelser følgende steder:

Side 18, punkt 2.5.1.2, sidste afsnit i punktet, hvor følgende bør slettes: "... og/eller oplysningskampagner..."

Side 40, Til § 5, første ord på siden, "...oplysnings-..." bør slettes.

Side 27, punkt 6.5. 3. afsnit

I afsnittet bør alene de første to sætninger bibeholdes, således at den resterende del af afsnittet slettes fra sætningen: "Det vil gøre...", jf. ligeledes bemærkningerne ovenfor.

Side 18, punkt 2.5.1.2, tredje afsnit

Det bør i sidste sætning tilføjes, at tilsynet varetages af Plantedirektoratet på vegne af Miljøministeriet.

Side 27, punkt 6.5. 1. afsnit og side 40, "Til § 5" 3. afsnit

Det er i bemærkningerne angivet, at de nærmere krav til den digitale indberetning vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau i løbet af 2010. Det skal oplyses, at bekendt-

gørelse nr. 929 af 16. juli 2010 om sprøjtejournaler og eftersyn af sprøjteudstyr i jordbruget, som trådte i kraft den 1. august 2010, fastsætter de nærmere krav til digital indderretning af oplysninger fra sprøjtejournalen.

Side 40, "Til § 5", 2. afsnit

I afsnittet bør ordene "...indberetning af sprøjtejournaler..." ændres til "...**indberetning af sprøjteoplysninger**...". Baggrunden herfor er, at der ikke foretages indberetning af sprøjtejournaler, men alene af sumtal der udledes fra sprøjtejournalen.

Side 40, "Til § 5",

Tre afsnit med omtale af Plantedirektoratet midt på siden bør slettes jf. ovennævnte bemærkninger. De afsnit, der herefter bør slettes er afsnittet, der begynder med "*Plantedirektoratet videresender de indberettede sprøjtejournaler til Miljøstyrelsen...*" til og med to afsnit frem "*Plantedirektoratet vil i medfør af forslaget således kunne indhente og anvende data...*"

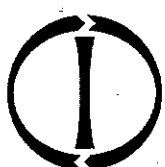
Miljøbeskyttelsesloven

Det er et problem at sikre kompensation til de landmænd, der bliver ramt af det nye krav om, at der ikke må ske enhver smæssig og offentlig anvendelse af pesticider i en 25-meters beskyttelseszone omkring almene vandindvindingsanlæg.

Det er tidligere udmeldt, at Fødevareministeriet vil sikre en kompensation via landdriftsmidlerne, hvilket også fremgår af 2.6.1, side 19. Imidlertid har den nærmere analyse vist, at administrationsomkostningerne vil blive uforholdsmæssigt store i forhold til det reelle kompensationsniveau, hvorfor det er besluttet ikke at gå videre med en sådan LDP-løsning.

Derfor bør sætningen: "**Det udredes, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at kompensere for kravet. Det er i givet fald hensigten, at Fødevareministeriet etablerer administrationsgrundlaget for ordningen, står for den løbende administration samt for udbetalingen og finansieringen af kompensationen til lodsejeren. En endelig model vil skulle godkendes af EU-Kommissionen**", slettes, og erstattes med sætningen: "**Det udredes hvorvidt det er hensigtsmæssigt at kompensere for kravet. Det er i givet fald hensigten, at vandforsyningsselskaberne/kommunerne bliver ansvarlige for at etablere administrationsgrundlaget for ordningen og finansieringen af kompensationen til lodsejeren via grundvandsgebyrerne**".

AKT 39

DANVA
Dansk Vand- og
Spildevandsforening

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø.

Skanderborg, den 20. august 2010.
jpl

DANVA hørings svar – Forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalleven og miljøbeskyttelsesloven

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, takker for modtagelsen af høringsmateriale (jeres j. nr. BLS-300-000222).

DANVA's generelle bemærkninger til de påtænkte ændringer i de enkelte love er struktureret efter rækkefølgen i høringsmaterialet. Vores væsentligste bemærkninger er til miljømålsloven og miljøbeskyttelsesloven.

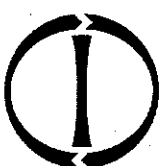
Naturbeskyttelsesloven

Ingen kommentarer.

Planloven - placering af husdyrbrug

Som begrundelse for ændringen er det nævnt, at det giver mulighed for at optimere planlægningen af husdyrbruget af hensyn til erhvervet og andre erhvervs udviklingsmuligheder samt under hensyntagen til byvækst. Ligeledes er det nævnt, at det også skal bidrage til en hensigtsmæssig placering i forhold til beskyttelsesinteresserne i det åbne land, herunder særligt landskabs, natur- og miljøinteresser.

DANVA mener, at der også skal lægges vægt på, at der skal planlægges under hensyntagen til aktuelle og fremtidige drikkevandsinteresser, angivet ved områder udlagt med henblik på særlig drikkevandsinteresser (OSD områder). Dette vil også give mulighed for evt. tiltag i forbindelse med beredskab i forhold til eksempelvis transport af gylle, der forventes at ske i langt højere grad, med større brug, større afstande og med større mængder. Til inspiration kan nævnes tiltag med skiftning af drikkevandsområder som de kendes fra f.eks. Tyskland og Sverige.

DANVA
Dansk Vand- og
Spildevandstørelse

Vandløbsloven - fysisk tilstand

DANVA finder det positivt, at der i forlængelse af Grøn vækst er taget initiativ til ændringer i vandløbsloven. Lovændringerne forbedrer mulighederne for at gennemføre de nødvendige tiltag til forbedring af vandløbernes fysiske tilstand – tiltag, der har stor betydning for at vandløbene kan leve op til de fastlagte målsætninger iht. miljømålsloven.

Vi har endvidere noteret os med tilfredshed, at der indføres handlepligt til at iværksætte foranstaltninger mhp. at implementere vandplanerne.

Det fremgår af lovforslaget, at enhver der lider tab ved forbedringer af de fysiske forhold har ret til erstatning. I den forbindelse gør vi opmærksom på, at vi anser vandselskabernes som erstatningsberettigede med hensyn til dækning af omkostninger i forbindelse med evt. ændringer af udløb til vandløb.

Miljømålsloven

DANVA finder det uacceptabelt, at Klageadgangen til den endeligt vedtagne vandplan for så vidt angår fastsættelse af miljømål og indsatsprogram bortfalder.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at borgerne – og dette gælder også vandselskabernes – retssikkerhed varetages ved, at de berørte kan påklage de kommunale handleplaner og de afgørelser, der bliver truffet efter sektorloven. Dette har f.eks. ingen værdi når kommunerne i visse situationer er forpligtede til at iværksætte de foranstaltninger, der fremgår af vandplanen efter miljømålsloven, jf. ændringerne i vandløbsloven. Da statslige vandplaner (og altså ikke kun de kommunale handleplaner) i vid udstrækning angiver specifikke løsninger i forhold til den enkelte interessant (eks. grunddejer eller vandselskab), og planerne således bliver bindende for interessenterne () bør interessenterne også have adgang til at påklage vandplanernes indhold og ikke kun tilblivelsesmangler.

DANVA vil i den forbindelse fremhæve, at det er særligt vigtigt ikke at indskrænke høringsmulighederne for vandselskabernes, da sidstnævnte i kraft af karakteren af deres ydelser indtager en central position i forhold til samfundets indgreb i vandkredslobet.

De ovennævnte betragtninger bliver endnu mere relevante set i lyset af, at det kun var de statslige, regionale og kommunale myndigheder, som formelt kunne fremsætte indsigelse mod forslag til prioriteringen af foranstaltninger i det samlede indsatsprogram under vandplanernes forhøring.

Kemikalleloven
Ingen kommentarer.

Miljøbeskyttelsesloven - 25 meters zoner.

Miljøbeskyttelsesloven ændres efter forslaget således at der rundt om indvindingsboringer til almene vandforsyningsanlæg udlægges en 25 meter sprøjtefri zone, hvor al erhvervs mæssig og offentlig anvendelse af pesticider er forbudt. Forslaget er naturligvis bedre end den nuværende tilstand, hvor der normalt kun udlægges en 10 meter fysisk beskyttelseszone rundt om boringerne, men det er vores opfattelse, at forslaget kun giver de allermindste forsyninger den nødvendige beskyttelse af boringernes nærområder. Konsekvensen af forslaget er derfor, at vi også fremover vil se en unødvendig forurening af boringer til drikkevandsformål.

I stedet burde man efter vores opfattelse udlægge obligatoriske boringsnære beskyttelsesområder som beskrevet i Miljøstyrelsens BNBO-vejledning fra 2007 med fuld kompensation til de berørte erhvervsdrivende. DANVA anslår, at udlægning af obligatoriske boringsnære beskyttelsesområder kan gennemføres for 20 – 40 mio. i årlige omkostninger til de berørte erhvervsdrivende. Denne løsning ville give den nødvendige øgede fremadrettede beskyttelse af vores vandforsyning mod pesticidforurening. Foreningen er af den opfattelse at udgifterne til denne beskyttelse være en god samfundsøkonomisk investering.

Det er fra Miljøministeriet blevet fremført, at kommunerne siden 2007 har haft mulighed for at udlægge de nødvendige boringsnære beskyttelsesområder. Enkelte kommuner (og mange vandforsyringer) har beregnet disse, men der endnu ingen praktisk anvendelse af disse. Dette skyldes dels, at grundlaget for udpegning af sårbare indvindingsboringer er uklart, dels at hjemlen i Miljøbeskyttelsesloven ikke synes at være til stede. Dette er også konklusionen af en advokatundersøgelse, som DANVA har iværksat og fremlagt for Miljøministeriet, der ikke har imødegået resultaterne af undersøgelsen.

Selv om der skulle være (eller blive) hjemmel i Miljøbeskyttelsesloven, så vil omkostningerne til udlægning af BNBO baseret på en ikke-obligatorisk udlægning være langt større og forsinke processen betydeligt. Klare og tydelige regler formuleret i bindende tekster med hensyn til omfang og økonomi ved aftaler partnerne i mellem vil være hensigtsmæssige og administrativt enkelt. Herved sikres, at omkostninger til administration, undersøgelser og forhandlinger ikke langt overstiger den nødvendige kompensation til de erhvervsdrivende, og ikke mindst vil en obligatorisk udlægning af sprøjtefri boringsnære beskyttelsesområde give en hurtig sikring af alle indvindingsboringer mod fremtidige forureninger i nærområdet.

Miljøministeriet foreslår, at det kun skal være erhvervs- og offentlig anvendelse, der skal reguleres. Omfanget og konsekvensen af den bymæssige anvendelse af sprøjtemidler er som bekendt beskrevet i årets udgave af grundvandsovervågningen, der fastslår, at forureningen fra den bymæssige anvendelse af pesticider kan sidestilles med belastningen fra land- og skovbrug. DANVA har derfor svært ved at forstå, hvorfor den private anvendelse af pesticider ikke er omfattet af forslaget. For vandforsyningerne er det uordenet om forurenere er landmand, kommune eller parcellusejer – konsekvensen er stadig risiko for lukning af den ramte indvinding. Endvidere er det uklart, hvorvidt forslaget regulerer erhvervslivets anvendelse af pesticider til ikke produktionsmæssige

formål som f.eks. renholdelse af industriarealer og på store erhvervsområder parkeringsarealer.

Der etableres efter forslaget et kontrolsystem med henblik på at kontrollere indførelse af 25 meter zoner. Kontrollen omfatter kun 1 % af vandindvindingsanlæggene årligt, hvilket ifølge bemærkningerne til lovforslaget, svarer til en omkostning på 100.000 kr. Med ca. 2.600 almene vandforsyningsanlæg vil det således tage over 100 år før det er kontrolleret at der er indført beskyttelseszoner – og her er der end ikke tænkt på løbende kontrol af, at de også overholdes. DANVA vil derfor foreslå, at kontrollen med ud-lægningen af zonerne også indgår i den kommunale løbende tekniske kontrol med vandforsyningsanlæg. Hovedparten af de almene vandværker vil have en væsentlig egen interesse i at sikre, at zonerne er etableret og overholdes. Dermed bør der også være retningslinjer for hvordan vandværkerne, og andre, kan indberette overtrædelser af forbud.

Til sidst vil vi gerne gøre opmærksom på, at forslaget kun regulerer anvendelsen af pesticider, hvilket indebærer, at det stadig vil være tilladt at transportere, håndtere og opbevare pesticider inden for 25 meter zonen. Vi går ud fra, at der her er tale om en for-glemmelse, da det jo ikke giver mening, at risikobetonede aktiviteter – set ud fra et be-skyttelsesperspektiv - fortsætter i disse meget følsomme områder.

Venlig hilsen

Carl-Emil Larsen
DANVA

Miljøministeriet
By og Landskabsstyrelsen

20. august 2010

Vedr. Forslag til ændring af naturbeskyttelsesloven (Grøn vækst)

Fugleværnsfonden er i dag ved et tilfælde blevet opmærksom på, at By- og Landskabsstyrelsen den 2. juli har sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Det indgår i lovforslaget, at der indføres en begrænsning for fredning af landbrugsarealer, som lov om landbrugsejendomme giver fonde og foreninger (juridiske personer) mulighed for, at opkøbe og udvikle til naturområder. Hvis området ejes af en fond eller forening med opkøb og bevaring af natur som en del af dens formål og virke, kan områderne kun fredes, såfremt fonden eller foreningen på forhånd giver afkald på fredningserstatning.

Fugleværnsfonden er en selvstændig almennyttig erhvervsdrivende fond, som ejer og administrerer ca. 860 ha naturarealer fordelt på 20 reserver over hele landet. Fondens erhvervelser og drift sker i første række ved frivillige bidrag og arvemidler fra naturinteresserede. Driften foretages på en måde som tager sigte på at skabe de bedst mulige forhold for fuglelivet og naturen i det hele taget. Et andet hovedformål er at formidle naturværderne til offentligheden.

Lovforslaget berører direkte Fugleværnsfonden. Fonden finder det derfor beklageligt, at By- og Landskabsstyrelsen ikke har sendt lovforslaget til høring hos fonden.

Fugleværnsfonden må tage afstand fra, at man ifølge lovforslaget vil blive behandlet anderledes og langt ringere end lodsejere i øvrigt i forbindelse med fredninger. Det forekommer helt ejendommeligt at undtage fondens arealer fra fredninger/alternativt fratage fonden adgang til fredningserstatning, blot fordi fonden varetager naturinteresser ved driften af sine arealer.

Fugleværnsfonden er derfor af den opfattelse, at de ovennævnte bestemmelser bør udgå af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Martin Iversen
Formand for Fugleværnsfonden

www.fuglevaermsfonden.dk

AKT 41

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

KL's høringssvar over udkast til lovforslag om Grøn Vækst

KL skal indledningsvist anføre, at forslaget ikke har været politisk behandlet i KL, så der tages forbehold for en senere politisk behandling.

KL har 2. juli 2010 modtaget udkast til lovforslag om Grøn Vækst. KL har længe afventet nærværende udkast til lovforslag. KL ser i den forbindelse frem til, at forudsætningerne for implementeringen af Grøn Vækst bliver tydeliggjorte.

De første elementer i Grøn Vækst er allerede nu forsøgt implementeret ved hjælp af forskellige tiltag i forskellige ressortministeriers regi. Det er meget vanskeligt for os i KL at få et samlet overblik over den miljømæssige og naturmæssige betydning af de samlede tiltag.

/.
Der vedlægges et bilag, som uddyber vores bemærkninger og forslag. Her skal alene fremdrages hovedkonklusionerne:

1. KL foreslår, at tilsynet med 10 m bræmmen overgår til kommunen, som også beholder tilsynet med 2 m bræmmen. Kommunens miljømedarbejdere får des ofte langs vandløbene, og kommunen har derfor meget let adgang til oplysninger om, hvad der foregår på vandløbsbræmmen, hvad enten bræmmen er 2 eller 10 meter bred. Desuden er der god sammenhæng mellem bræmmetilsynet og kommunernes opgaver som myndighed, hvad angår vandløbene.

Det forekommer derfor uhensigtsmæssigt og komplicerende for lodsejerne at involvere en ny myndighed (Plantedirektoratet) i forhold vedr. vandløbene. Kommunerne har i forvejen har mange opgaver i og omkring vandløbene.

2. KL foreslår en alternativ beskyttelsesmodel for 25 m zonen i miljøbeskyttelsesloven, som består af en:
 - udvidelse af den nuværende 10 m's beskyttelseszone til 25 m

Den 19. august 2010

Jnr 10.00.00 K04

Sagsid 000220577

Ref CEF

cef@kl.dk

Dir 3370

Waldemarsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

TH 3370 3370

Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

- indførelse af obligatoriske Boringsnære Beskyttelseszoner omkring indvindingsboringer til almen vandforsyning
- sikring af en beskyttelse af grundvandsressourcen som helhed. Dette kræver blandt andet, at staten sikrer, at den statslige grundvandskortlægning afsluttes indenfor en overskuelig tidshorisont, og at arbejdet med grundlaget for at udpege pesticidfølsomme områder færdiggøres.

3. KL foreslår en udvidet lokal dispensationsmulighed i relation til dyrkning af energipil kombineret med et planlægningsredskab som for skovrejsning, hvor der kan udpeges både positive og negative områder – ud fra en vurdering af jordbund, landskab, friluftsliv etc. Den private lodsejer har mulighed for at etablere skov i alle områder – men får statsliskud i de positive områder.

- Ved en planmæssig lokalisering af energipil kan det sikres, at
- der dyrkes tilstrækkeligt store mængder pil i visse områder af landet, hvor der opnås synergi med fx lokal energi- og varmeproduktion (for at sikre samfundøkonomien)
 - lodsejere opnår større tilskud på velegnede jorder – og dermed sikres investeringsikkerhed (for at sikre erhvervsøkonomien)
 - landskab, biodiversitet og friluftsliv tilgodeses (for at sikre natur- og oplevelsesøkonomien).

4. KL foreslår en række nye ændingsforslag til planloven i relation til at skabe en bedre mulighed for at arbejde med klima i et planlægningsregi.

Idet nærværende udkast til lovforslag ikke er kommet i økonomisk høring, skal KL anmode om også at få udkastet i officiel økonomisk høring.

Med venlig hilsen

Eske Groes

AKT 41

KL'S HØRINGSSVAR

KL's høringssvar over udkast til Grøn Vækst lovforslag

Resumé af hovedbudskeber

1. KL foreslår, at tilsynet med 10 m bræmmen overgår til kommunen, som også beholder tilsynet med 2 m bræmmen. Kommunens miljømedarbejdere færdes ofte langs vandløbene, og kommunen har derfor meget let adgang til oplysninger om, hvad der foregår på vandløbsbræmmen, hvad enten bræmmen er 2 eller 10 m bred. Desuden er der god sammenhæng mellem bræmmetilsynet og kommunens landbrugstilsyn.

Det forekommer derfor uhensigtsmæssigt og komplicerende for lodsejerne at involvere en ny myndighed (Plantedirektoratet) i forhold vedr. vandløbene. Da kommunerne i forvejen har mange opgaver i og omkring vandløbene, vil kommunernes besparelse ved ikke at gennemføre bræmmetilsynet være marginal.

2. KL foreslår en alternativ beskyttelsesmodel, som består af en:
 - udvidelse af den nuværende 10 m beskyttelseszone til 25 m
 - indførelse af obligatoriske Boringsnære Beskyttelseszoner omkring indvindingsboringer til almen vandforsyning
 - sikring af en beskyttelse af grundvandsressourcen som helhed.Dette kræver blandt andet, at staten sikrer, at den statslige grundvandskortlægning afsluttes indenfor en overskuelig tidshorisont, og at arbejdet med grundlaget for at udpege pesticidfølsomme områder færdiggøres

3. KL foreslår en udvidet lokal dispensationsmulighed i relation til dyrkning af energipil kombineret med et planlægningsredskab som for skovrejsning, hvor der kan udpeges både positive og negative

Den 19. august 2010

Jnr 10.00.00 K04

Sagsid 000220577

Ref CEF/GBR/TRR

cef@kl.dk

Dir 3370

Waldemarsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Tlf 3370 3370

Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/19

områder – ud fra en vurdering af jordbund, landskab, friluftsliv etc. Den private lodsejer har mulighed for at etablere skov i begge områder – men får statstilskud i de positive områder.

- Ved en planmæssig lokalisering af energipil kan det sikres, at
- der dyrkes tilstrækkeligt store mængder pil i visse områder af landet, hvor der opnås synergi med fx lokal energi- og varmeproduktion (for at sikre samfundøkonomien)
 - lodsejere opnår større tilskud på velegnede jorder – og dermed sikres investeringsikkerhed (for at sikre erhvervsøkonomien)
 - landskab, biodiversitet og friluftsliv tilgodeses (for at sikre natur- og oplevelsesøkonomien).

4. KL foreslår en række nye ændringsforslag til planloven i relation til at skabe en bedre mulighed for at arbejde med klima rent planlægningsmæssigt.

Nedenfor følger bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i udkast til lovforslag.

§ 1, nr. 2 og 3 Energiåfgrøder

Med Grøn Vækst ønsker regeringen flere energiåfgrøder – også indenfor beskyttelseslinjen langs vandløb og søer. Ved henvendelser til såvel den tidligere miljøminister som Miljøministeriet har KL siden august 2009 kraftedigt opfordret til, at reglerne udformes, så der også tages hensyn til landskab, natur og rekreative oplevelser. Dette er med nærværende lovforslag ikke sket.

En generel lempelse af beskyttelseslinjen vil medføre 4-10 m høje bevoksninger i store dele af de naturskønne ådale og sølandskaber. Landskabet vil komme under markant forandring. Borgernes muligheder for friluftsliv og landskabsoplevelse vil blive besværliggjort, ligesom de kommunalt planlagte spredningskorridorer for dyr og planter langs vandløb og søer vil blive kraftigt forringet. KL mener, at der udgiftsneutralt kan sikres både høj biomasseproduktion og hensyn til landskab, natur og rekreative oplevelser.

Derfor vil det ikke være hensigtsmæssigt med en generel lempelse af afstandskravene med henblik på dyrkning af energiåfgrøder. En udvidet lokal dispensationsmulighed vil være at foretrække – især hvis den kombineres med et planlægningsredskab som for skovrejsning. Her har kommunerne mulighed for at klassificere det åbne land som hhv. positivt og negativt skovrejsningsområde – ud fra vurdering af jordbund, landskab, friluftsliv etc. Den private lodsejer har mulighed for at etablere skov i begge områder – men får statstilskud i de positive områder.

- Ved en planmæssig lokalisering af energi-pil kan det sikres, at
- der dyrkes tilstrækkeligt store mængder pil i visse områder af landet, hvor der opnås synergi med fx lokal energi- og varmeproduktion (for at sikre samfundsøkonomien)
 - lodsejere opnår større tilskud på velegnede jorder – og dermed sikres investeringsikkerhed (for at sikre erhvervsøkonomien)
 - landskab, biodiversitet og friluftsliv tilgodeses (for at sikre natur- og oplevelsesøkonomien).

Kommunerne har forsat et stort engagement i at arbejde for Grøn Væksts energi- og klimamål – men der bør ske under hensyntagen til både samfundsøkonomi, landskab, natur og rekreative oplevelser. KL vil således – endnu engang – opfordre til, at reglerne udformes, så loven ikke medfører tab af landskab, natur og rekreative oplevelser.

En nærmere uddybning til bemærkninger om energi-pil

Lovforslaget er således et brud med mange års politik for beskyttelse af de landskabelige værdier, der er knyttet til ådalene. I mange egne er det netop de åbne ådale, der er med til skabe grundlaget for landskabelige oplevelser. Oplevelser, der ikke alene har betydning for lokalbefolkningen, men også er væsentlige for turister, både indenlandske og udenlandske.

Landskab

Tilplantning af bevaringsværdige åbne landskaber som marsken og ådalene med energifgrøder vil være ødelæggende for landskaber, der i forvejen er truet og som i vid udstrækning søges bevaret åbne i kommuneplanerne. Pile- og poppelbevoksninger i bræmmer langs ådalene vil sløre landskabet fuldstændigt.

Ifølge vejledning om naturbeskyttelseslovens § 16 fremgår følgende: ”Bestemmelsens formål er at sikre søer og åer som værdifulde landskabsselementer og som levesteder og spredningskorridorer for plante- og dyreliv.” Med lovændringen kan visse søer og åer ikke længere sikres som værdifulde landskabslementer, idet ind og udsynet til disse kraftigt kan forringes. Disse landskabsselementer kan blive så påvirkede af en tilplantning med flerårig energi-grøder, at beskyttelsen ikke længere er opfyldt. Det nye lovfor-slag vil dermed udhule formålet med § 16.

Planlægning

I lovforslaget indgår ikke regler vedrørende afhøstning, maksimal træhøjde eller fjernelse af de udplantede træer efter ophør med anvendelse som energi-grøder. Det kan derfor frygtes, at ordningen vil blive brugt til at tilplante arealer, hvor planmyndigheden sædvanligvis vil give afslag på plantning af træer og buske med henvisning til områder med ønsket skovrejsning i kommuneplanen. De tilladte plantearter er generelt hurtigvoksende, og de

tilplantede arealer vil inden for få år kunne få karakter af skov. Tilplantningen vil dermed være i strid med kommunepånen.

Der bør derfor være klare regler for, hvor ofte afgrøderne skal høstes, og hvordan kommunen kan kræve energiafgrøderne fjernet, hvis ikke dette overholdes, også når afgrøden opgives.

Habitatbeskyttelse

Da plantning af energipil med lovforslaget ikke kræver en dispensation fra naturbeskyttelsesloven, bortfalder kommunens mulighed for at foretage en konsekvensvurdering ifht. habitatkendtgørelsen. Hvem sikrer så den lovpåliggende beskyttelse af yngle- og rastearter? – der skal beskyttes mod beskædigelse eller ødelæggelse af yngle- og rastearter. Naturbeskyttelseslovens § 29a bibeholdes, men vil være afhængig af, om lodsejeren selv er opmærksom på § 29a og selv har kendskab til tilstedeværelsen af bilag IV-arterne.

Biodiversitet og spredningskorridorer

Plantning af flerårige energiafgrøder uden for Natura 2000-områder vil desuden have negative konsekvenser, hvis vedplanterne ikke fjernes efter ophør med egentlig dyrkning, således at de får lov at vokse op og danne skov. Hermed vil der kunne ske væsentlige blivende negative ændringer i raste-, yngle- og leveområder for beskyttede arter.

Generelt er høje energiafgrøder problematiske for sø- og åbeskyttelsesliniens funktion som spredningskorridor. De arter, der benytter disse områder som spredningskorridorer, er afhængige af, at der er tale om lysåbne arealer.

En stor del af områderne inden for sø- og åbeskyttelseslinien er lavbundsarealer, som ofte er vandlidende. Fugtige områder vil være særligt attraktive at tilplante med flerårige energiafgrøder, hvilket vil kunne medføre alvorlige forringelser i leve- og spredningsmulighederne for en række arter. Blandt andet benytter flere fuglearter, såsom græs og svaner, lavbundsarealer med flerårigt græs, brak og enårig afgrøder som fouragerings- og rastearter. Der kan desuden forrudes negative konsekvenser for en række engfuglearter, såsom vibbe, stor kobbersneppe og engsnarre, idet yngle- og rastearter vil forsvinde med tilplantningen.

Arealer med brak og vedvarende græs er desuden i sig selv rigere på bl.a. plante- og insektarter end arealer med flerårige energiafgrøder. Dette er især kritisk i forhold til dyrkning af flerårige energiafgrøder i de gødsknings- og sprøjtefri 10 m randzoner omkring vandløb og søer, der ellers ville kunne virke som vigtige levesteder og spredningskorridorer for både dyr og planter. Den potentielle naturfordel ved 10 m randzonerne går dermed tabt - og med det mulighed for større biodiversitet i landbrugslandet.

Pil og poppel i fugtige områder kan have en nærmest invasiv karakter og være både besværlig og dyr at fjerne fra våde områder, hvis de får fodfæste (rodskud og genvækst af afhuggede grene), specielt hvis områderne også er § 3 beskyttede. Pesticider for at hindre rodskud er problematisk i våde områder. Derfor bør pil og poppel ikke tillades brugt i lavbundsområder og tæt på vandløb og tæt på § 3 områder. Selv om der er rydningspligt på tilgrænsende arealer, vurderes dette ikke at være tilstrækkeligt, da fx opvækst af pil går stærkt, og de fleste arter af pil bliver styrket i vækst af nedskæring.

Med forbuddet mod tilplantning inden for Natura 2000-områder, får de sø- og ånære arealer bedre mulighed for at udvikle sig i en naturmæssig positiv retning ved eventuelle ekstensiverings- og plejeforanstaltninger i forbindelse med en Natura 2000-plan. Lovforslaget er dog med til at øge polariseringen imod rig natur inden for Natura 2000-områderne og fattig natur i det øvrige åbne land.

Vandløb

Mange sjællandske vandløb mangler vand om sommeren. Plantning af energipil tæt på disse vandløb vil øge risikoen for, at de løber tør om sommeren. Desuden vil der kunne ske skader på de mange dræn og rørlagte vandløb, som fra oplandet skal passere bræmmerne på vejen ud til de åbne vandløb.

Der er ikke overensstemmelse mellem vandløbsregulativernes forskrifter om arbejdsbæltet langs vandløb, afstande til vandløb i forbindelse med tilplantning med energifgrøder og valg af energifgrøder og tilsyn med bræmmerne:

- må der plantes energipil i disse arbejdsbæltet?
- bliver vandløbsmyndigheden erstatningspligtig, hvis pilen beskadiges i forbindelse med vedligeholdelsen?
- hvordan kan lodsejerne opfylde deres forpligtelse til at sprede den optagne grøde/oprensede materiale, hvis der er planlagt energipil langs vandløbet?

Naturbeskyttede arealer

Der gøres endvidere opmærksom på, at beplantning af energifgrøder på en ikke beskyttet parcel, der grænser op til et eller flere beskyttede naturarealer, evt. kan forårsage tilstrandændringer ind på det beskyttede areal (drænende effekt, skygge påvirkning mm). En sådan beplantning vil dermed kræve en ansøgning ifht. naturbeskyttelsesloven. Hvis ændringen gennemføres som foreskrevet, bør By- og Landskabsstyrelsen eller anden relevant myndighed, som minimum informere lodsejerne om de eksisterende § 3 beskyttelser og de regler, der er forbundet med disse ifm. plantning af energipil.

Administration

Der må forudses en øgning i antallet af lovovertrædelser inden for den lovpilgige 2 m bræmme langs særlige vandløb samt inden for § 3 beskyttede naturområder. Der er generelt en lav oplysningsgrad om disse områder blandt jordejere, og tilplantning med flerårige energiafgrøder vil for nogen synes som en god måde at "nyttiggøre" vandlidende og ellers uopdyrkelige områder på. Dette vil medføre en stigning i antallet af tidskrævende håndhævelsessager på § 3-området hos kommunerne.

Det er vigtigt, at udmøntning af miljøministerens bemyndigelses hjemmel omhandlende kommunens godkendelse af beplantning inden for 300 m fra Natura 2000 udformes på en sådan måde, at kommuner med mange Natura 2000-områder ikke oplever en væsentlig øget arbejdsbyrde eller krav om udbetaling af erstatning ved afslag.

§ 2, nr. 5 Vandområder og ådale

Der er positivt, at der åbnes op for yderligere muligheder for at lave projekter til reduktion af næringsstofudvaskningen af indre farvande og søer.

§ 3 nr. 2 og 3 Vandløbsloven

§ 1, stk. 2 i vandløbsloven har til hensigt at sikre de miljømæssige krav til vandløbskvaliteten. Her er mulighed for at gennemføre foranstaltninger til at opfylde miljømæssige krav, uden at yde erstatning eller tilskud til berørte lodsejere. Vil de nye foreslåede bestemmelser afskære vandløbsmyndighederne fra at foretage reduktion i grødeskæring i vandløb, der ikke er udpeget hertil i vandplanerne, da disse også vil fordrø erstatning (lighedsprincipet)? - og ikke vil falde ind under § 1, stk. 2. I så fald er dette meget betænkeligt.

Af lovbemærkningerne fremgår det, at det er op til en lokal beslutning at afgøre, om der skal ske ophør eller reduktion af vedligeholdelsen. Der er uklart, hvad lokal beslutning betyder. Det bør i stedet fremgå, at det er vandløbsmyndigheden, der afgør dette.

Endvidere er det uklart, om regulativet med lovforslaget fortsat skal indeholde en beskrivelse af vandløbets skikkelse eller vandføringsevne, som anført i §12, stk. 1, 1. Det foreslås, at det præciseres, at der kan udarbejdes vandløbsregulativer uden beskrivelse af krav til vandløbets skikkelse eller vandføringsevne, altså genindførelse af de tidligere "naturvandløb".

§ 3, nr. 4 Tilskud

Bestemmelsen, som den er udformet i lovforslaget, rejser desværre flere spørgsmål end svar:

- Hvordan udmøntes dette vedr. eksisterende regulativer med ingen eller reduceret grødeskæring? Bliver de automatisk tilskudsberettigede? Hvad med strækninger opstrøms og de strækninger, der ikke vedlige-

holdes. Disse kan være underlagt regelmæssig vedligeholdelse, men alligevel være påvirkede af den forringede afvandingsevne nedstrøms. Har de adgang til tilskud?

- En evt. simulering af påvirkninger vil være omkostningstung. Hvem skal bære denne omkostning? Hvad med ekstremløb-hændelser. Vil lodsejere da være berettiget til ekstra tilskud, og vil det i så fald ikke medføre en forskelsbehandling i forhold til lodsejere ved vedligeholdte strækninger, som pga. ekstrem-hændelsen alligevel lider tab, men ikke er berettiget til tilskud eller erstatning?

Såfremt staten på et tidspunkt ikke yder tilskud til de respektive lodsejere, er det uklart, om kommunerne i så fald skal det. Dette bør afklares.

§ 3, nr. 7 Vandløbsrestaureringer

Restaureringsprojekter er administrativt tungere end reguleringsprojekter.

Det har medført, at langt de fleste projekter i vandløbene hidtil er blevet gennemført som reguleringsprojekter.

Hvis alle projekter fremover skal gennemføres efter restaureringsbestemmelserne, hvor der er langt større krav til bl.a. dokumentation, vil det kræve en betydeligt større administrativ byrde fra kommunerne. Dette vil betyde, at projekterne bliver dyrere, og det bør indgå i det tilskud, som kommunerne kan få til projekterne.

En stor del af restaureringsprojekterne er på de private vandløb. Når der gennemføres restaureringsprojekter på private vandløb, skal de først optages som offentligt vandløb. Såfremt det fortsat er tilfældet, vil gennemførelsen af de mange projekter give kommunerne en ekstra vedligeholdelsesbyrde på de nye kommunale vandløb.

Det vil desuden være u hensigtsmæssigt med små stumper offentlige vandløb på vandløb, der ellers er private. Det bør derfor overvejes, om forpligtelsen til at optage private vandløb som offentlige, blot fordi der er gennemført et projekt, ikke bør fjernes.

Da kommunen ikke har indgående kendskab til forholdene i de private vandløb, hvoraf nogle skal restaureres, vil det her være særligt vanskeligt at vurdere konsekvenser af restaureringen.

Der gives mulighed for såvel erstatninger for tab som tilskud for nedsat indtjening. Det er uklart, hvilken rolle vandløbsmyndigheden kommer til at spille i forbindelse med tildelingen af kompensation til lodsejere — der henvises til en kommende bekendtgørelse.

Det er desuden uklart hvem der skal dække det i stk. 4 nævnte erstatningskrav, såfremt det ikke dækkes af staten, idet stk. 3 er en fakultativ bestemmelse.

§ 3, nr. 10 tilsyn med 2-meterbræmmer

Rødevarerministeriet skal ifølge det fremsatte lovforslag føre tilsyn med 2 m bræmmerne, der nu udvides til 10 m langs vandløbene. Et statsligt tilsyn med den del af de kommunale vandløb er dobbeltadministration og dermed en unødigt offentlig udgift.

Kommunerne har i forvejen tilsynet med vandløbene efter vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven og færdes langs vandløbene i forbindelse med vedligeholdelsen.

KL vil kraftigt opfordre til, at tilsynet med 2 m bræmmerne fastholdes hos kommunerne -- så forvaltningen i relation til vandløb ikke dermed splittes op på flere myndigheder. Såfremt det ud fra et statsligt ønske er formålstjenligt at samme myndighed har tilsyn med de nuværende 2 m bræmmer og de kommende 10 m bræmmer, vil KL gerne indgå i drøftelser om, hvordan kommunerne kan varere tage dette.

En nærmere uddybning til bemærkningerne om vandløb

Som vandløbsmyndighed har kommunen tilsynsopgaver knyttet til vandløbene -- herunder forhold i vandløbenes umiddelbare nærhed, der kan være fastsat i vandløbsregulativerne.

Kommunens miljømedarbejdere færdes derfor ofte langs vandløbene, og kommunen har meget let adgang til oplysninger om, hvad der foregår på vandløbsbræmmen, hvad enten bræmmen er 2 eller 10 meter bred. Desuden er der god sammenhæng mellem bræmmetilsynet og kommunens landbrugstilsyn.

Det forekommer derfor uhensigtsmæssigt og komplicerende for lodsejerne at involvere en ny myndighed (Plantedirektoratet) i forhold vedr. vandløbene. Da kommunerne i forvejen har mange opgaver i og omkring vandløbene, vil kommunernes besparelse ved ikke at gennemføre bræmmetilsynet være marginal.

Efter vandløbslovens § 51, stk. 2 (nyt stykke) vil staten som tilsynsmyndighed få mulighed for at bede vandløbsmyndigheden om at fremskaffe de nødvendige bræmmeoplysninger, der skal til for at staten kan udøve tilsynet, hvilket dybest set er dobbelt administration og ikke giver mening. Det vil desuden medføre forøget ressourceforbrug hos kommunerne.

Fremover vil kommunerne have meget fokus og mange opgaver knyttet til vandløbene. Det sker som følge af kommunernes arbejde med at implementere vandplanerne, og det vil dreje sig om restaureringsprojekter, ændret vedligeholdelse af vandløb, opgravning af rørlagte vandløb samt fjernelse af vandløbsspæringer. Dernæst er kommunerne i færd med at etablere vådområder i en række ådale med det formål at fjerne kvælstof og fosfor. Dette arbejde er en følge af regeringens Grøn Vækst aftale.

Der vurderes derfor at være mere hensigtsmæssigt, at lovgivningen om 10 m bræmmer gennemføres på en sådan måde, så kommunerne udfører tilsynet i hele den udvidede bræmme.

Bemærkninger til § 3 Konsekvensvurdering (nye vandløbende arealer)

Ifølge cirk. nr. 21 af 25. februar 1985 samt Bekg. 1436 af 11/12 2007 om vandløbsregulering og -restaurering m.v. skal restaureringsprojekter og regulativer ledsages af en redegørelse, hvor konsekvenser af ændringer fremgår. Det indebærer bl.a., at ændrede afstrømningsforhold, som måtte opstå på grund af påtænkte restaureringer eller ændrede vedligeholdelsesbestemmelser, skal fremgå, så offentligheden kan stifte bekendtskab med disse.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at Miljøministeriet og Fødevareministeriet vil udarbejde en model, der kan vise, hvilke ånære arealer, der bliver vandlidende. Det fremgår indledt id ikke, hvortledes disse modelresultater skal spille sammen med den pligt, kommunerne har til at redegøre for netop disse forhold, når de skal ændre regulativerne eller godkende restaureringsforslag.

Betyder det fx, at kommunerne kan undlade at redegøre for afstrømningsmæssige konsekvenser og nøjes med at henvise til statens model? Og er statens vurdering tilstrækkeligt finmasket til at kunne erstatte en specifik hydraulisk modelberegning for en given vandløbsstrækning? Forventer staten, at kommunerne leverer data til disse beregninger?

Bemærkninger til § 3 Kompensation

Tilsvarende fremgår det af bemærkningerne til § 3, at lodsejere, der får tab, som følge af sådanne ændringer, kan få kompensation fra staten. Men grundlaget for en reduceret vandløbsvedligeholdelse sker via kommunale regulativændringer. Det vil derfor være kommunerne, der møder lodsejernes krav.

Det vil være højest tænkeligt, at nogle af disse krav vil hidrøre fra andre arealer/områder end dem, som staten med sin model har beregnet som kommende vandlidende. Kommunerne vil således komme til at stå overfor krav fra lodsejere med arealer, som lodsejeren ud fra kendskab til egne arealer vil

betragte som omfattede, men som ikke er udpeget af staten som kommende vandlidende. Hvorledes skal kommunerne håndtere sådanne lodsejerkrav - kan de blot henvises til staten?

§ 6 Miljøbeskyttelsesloven - KL's beskyttelsesområdemodel

KL har tidligere i relation til Grøn Vækst tilkendegivet ønsker til etablering af beskyttelseszoner omkring almene indvindingsanlæg og beskyttelse af grundvandet generelt:

1. udvidelse af den nuværende 10 m's beskyttelseszone til 25 meter
2. indførelse af obligatoriske Boringnære Beskyttelseszoner omkring indvindingsboringer til almen vandforsyning
3. sikring af en beskyttelse af grundvandsressourcen som helhed. Dette kræver blandt andet, at staten sikrer, at den statslige grundvands-kortlægning afsluttes indenfor en overskuelig tidshorisont, og at arbejdet med grundlaget for at udpege pesticidfølsomme områder færdiggøres.

Beskyttelsesområdets størrelse

En udvidelse fra 10 m til 25 m anses for at være klart utilstrækkelig i forhold til at beskytte indvindingen mod pesticider. Udvidelsen er således alene en fysisk beskyttelse i forhold til det moderne sprøjteudstyr.

Beskyttelsesområder – hvad omfatter de?

Der er flere forhold end pesticider, der truer grundvandet. Derfor mener KL, at de 25 m – lige som den eksisterende 10 m zone – skal omfatte enhver form for potentielle grundvandstruende aktiviteter, hvilket vil medføre, at også gødning, oplag af øvrige kemikalier og olie mv. skal være forbudt.

Udvidelsen begrundes i lovforslaget med den såkaldte tragteffekt, dvs. at oppumpning af grundvand fra boringen skaber et undertryk og derved trækkes overfladevand ned i boringen. Tragteffekten vil imidlertid differentiere i forhold til indvindingsens størrelse. En sikringszone på 25 meter vil således ikke beskytte større vandforsynings borer, da dette vil kræve et større beskyttelsesområde.

Dette er netop baggrunden for, at Miljøministeriet i 2004 har udsendt den såkaldte BNBO-vejledning, der netop inddrager lokale fysiske forhold med det formål at få udlagt en beskyttelseszone. Som bekendt fremgår det af GEUS' seneste grundvandsovervågning, at der findes pesticidrester i 25% af alle vandværksboringer og at 5% er over grænseværdien.

Lovforslaget omhandler alene udbringning af pesticider og tager således ikke højde for, at en forurening i boringen også kan skyldes fejlhåndtering, spild og/eller tab af dunke og beholdere m.v. Det er derfor vigtigt for KL, at beskyttelsesområdet i lovforslagets § 6 bliver defineret som et fredningsbælte, hvor al håndtering og opbevaring samt udbringning af kemikalier/pesticider bliver forbudt.

Der er i miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1 hjemmel til, at en kommune kan fastlægge fredningsbælter omkring et vandindvindingsanlæg for at undgå fare for forurening af vandindvindingsanlæg.

I cirkulære om vandindvinding og vandforsyning af 28. februar 1980, fremgår det, at myndigheden i de konkrete tilladelser bør stille krav om, at fredningsbælter bør være indhegnet inden for en afstand af mindst 10 m fra boringen, og at hegnet normalt skal holdes lukket.

Disse bestemmelser er netop udformet med henblik på at beskytte beskyttelsesområdet mod uhensigtsmæssig anvendelse og håndtering af kemikalier.

Det vil således styrke grundvandsbeskyttelsen, hvis det bliver muligt at kræve 25 m zonen indhegnet.

Vanskeligheder ved kontrol af beskyttelsesområderne

Det er ikke tilstrækkeligt begrundet i lovforslaget, hvorfor der ikke er tale om et dyrkningsforbud i hele beskyttelsesområdet. Landmanden vil med den foreslåede løsning skulle stoppe sprøjten nøjagtig 15 m fra de eksisterende 10 m (som ofte er indhegnet), hvilket dels vil være vanskeligt at gennemføre i praksis. Den valgte bestemmelse vil således kræve en høj grad af kontrol.

Plantedirektoratet skal kontrollere, om forbuddet overholdes i de 25 m. Det estimeres i lovforslaget, at 1 procent af vandindvindingsanlæggene skal kontrolleres årligt, og det er estimeret, at omkostningen til denne kontrol vil udgøre kr. 100.000 pr. år. Det vil sige, at der vil gå 100 år før plantedirektoratet har været igennem alle anlæg.

Til sammenligning har Miljøstyrelsen tidligere anbefalet, at der foretages tilsyn på alment nyttige vandværker hvert andet år. At foretage tilsyn hvert 100 år er utilstrækkeligt i forhold til at sikre, at loven overholdes. Det vurderes, at et reelt fraværende tilsyn vil kunne medføre, at 25 m zonen hverken vil blive respekteret eller overholdt.

Såfremt lovforslaget vedtages uden ændringer, forudsiger KL, at Plantedirektoratet kan forvente at modtage en del henvendelser fra vandværker om manglende overholdelse af 25 meter zonen, hvilket vil kræve ekstra ressourcer til behandling af henvendelser.

Det giver i øvrigt ikke mening, at Plantedirektoratet skal bruge ressourcer på det, når kommunerne i forvejen fører tilsyn med vandværkerne en gang om året og blandt andet tjekker at 10m zonerne respekteres. Kommunerne har det lokale kendskab, og det er kommunen, der bliver kontakret, hvis opmærksomme borgere opdager, at der sprøjtes i de fredede zoner.

Såfremt der indføres pesticidfri zoner omkring indvindingsboringer, bør disse tilses med et interval på 2-4 år. Alternativt skal disse zoner udlægges som dyrkningsfrie arealer, således der ikke er noget umiddelbart incitament for at sprøjte arealerne.

Hvis lovforslaget ændres således, at der kan etableres indhegning af beskyttelsesområdet, vil staten kunne spare ressourcer til kontrol af, om beskyttelsesområdet overholdes, idet der ikke vil være adgang til arealerne. Det vil alt andet lige skabe mindre bureaukrati.

Privates anvendelse af pesticider i de 25 m beskyttelsesområder

Det savnes i høj grad en begrundelse i lovforslaget for, at private hus- og haveejeres anvendelse af pesticider ikke berøres af beskyttelseszonerne. I mange områder er en stor del af boringerne beliggende lige op af private haver, og dette har afsat tydelige spor i lukningen af boringer som følge af sprøjtemidler.

Det er således uforståeligt, at forslaget alene berører erhvervsrettet og offentlige brugere af pesticider, mens de valgte reguleringsinstrumenter i Grøn Vækst overfor private haveejere alene er informationskampagner om hensigtsmæssig anvendelse af pesticider.

Informationskampagner har erfaringsmæssigt en begrænset effekt på forbrug af pesticider hos private, jfr. Miljøstyrelsens opgørelser over det private forbrug.

KL vil gerne anføre, at privates anvendelse af pesticider indenfor 25 m fra indvindingsboringer og i BNBO'erne bør forbydes.

Hjemmel til ekspropriation i Boringer Nære Beskyttelsesområder (BNBO)

Miljøministeriet anfører, at der i dag er hjemmel til at udføre større beskyttelseszoner omkring boringer, hvis kommunerne dokumenterer, at der er en risiko for forurening. Der er således ikke fra Miljøministeriets side priorite-

ret at få udviklet en metode til at udpege pesticidfølsomme områder, såsom det var til tænkt med § 26a med ændringen af vandforsyningsloven i 1998.

Miljøministeriet har oplyst, at det kan konkluderes, at det i konkrete tilfælde vil være muligt at anvende miljøbeskyttelseslovens § 24 i forhold til BNBO. Men på baggrund af bestemmelsens forarbejder og hidtidige anvendelse og særlig domstolens praksis vedrørende miljøbeskyttelseslovens påbudshjemler, må det imidlertid anses for tvivlsomt, om miljøbeskyttelsesloves § 24 er velegnet som generelt reguleringsmiddel i forhold til sikring af BNBO.

Forholdet til EU-retten

Det fremgår af artikel 11, stk. 2, litra c i Europaparlamentets og Rådets direktiv af 2009/128/EF af 21. oktober 2009, at medlemsstaterne skal vedtage begrænsende foranstaltninger, herunder beskyttelseszoner for grundvand, hvor pesticider ikke må udbringes og *opbevares*. Direktivet indeholder krav til at medlemsstaterne om zoner i forhold til – ikke bare vandboringer – men også grundvand generelt og vandmiljøet:

”...7.1. Ad miljøbeskyttelsesloven
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, indeholder i art. 11, stk. 2, litra c, krav til medlemsstaterne om vedtagelse af bl.a. begrænsende foranstaltninger til beskyttelse af vandmiljøet og drikkevandet, herunder beskyttelseszoner for grundvand, der er udlagt til drikkevandsindvinding...”

Det ses ikke at være implementeret i dansk lov med nærværende lovforslag, at pesticiderne ikke må opbevares inden for 25 m zonen, men derimod alene udbringes.

Ligeledes ses det heller ikke, at Danmark med denne lov har vedtaget foranstaltninger om størst mulig begrænsning eller afskaffelse af pesticidudbringning på og langs veje og jernbanelinjer.

KL skal på den baggrund bede om en fortolkning af, om denne ændring af miljøbeskyttelsesloven er tilstrækkelig til at implementere direktivets bestemmelser i dansk lov.

Opsummering

KL's oprindelige forslag om indførelsen af en 25 m zone, var tænkt som en egentlig udvidelse af det nuværende 10 m's fredningsbælte.

En indførelse af obligatoriske BNBO'ere handler om, at sikre vandboringer mod en forurening, der er trængt fra overfladen ned i grundvandet og derfra mod vandboringerne.

Udlægning og gennemførelse af BNBO kan således ses i sammenhæng med Miljøministeriets ønske om at indføre et obligatorisk certificeringssystem (Dokumenteret Drikkevandssikkerhed (DDS)).

BNBO'erne har til formål at sikre mod forurening i indvindingsoplandet til sammenligning med eksempelvis tilbagestrømningssikring i den anden ende af systemet for at undgå forurening af det rene drikkevand.

§ 4 Miljømålsloven

Adgangen til klage over vandplanernes indhold foreslås med dette lovforslag fjernet.

Klageadgangen foreslås reduceret til vandplaner og Natura 2000-planer ift. miljømålsloven, når de engang vedtages.

Da de væsentlige beslutninger fastsættes i vandplanerne og ikke i de kommunale handleplaner – fx om vandværkeres adgang til at indvinde rent vand i fremtiden i et område, vil der være tale om en betydelig indskrænkning for borgernes rettigheder til at få prøvet bl.a. det faglige grundlag, der ligger til grund for beslutningerne.

Endvidere er det vigtigt for kommunen, at der foreligger en mulighed for at påklage eventuelle fejl eller forhold i Vand- og Naturplanerne.

Der kan være forhold, hvor kommunen vurderer, at det ikke er muligt i praksis at effekteuere indsatsprogrammet. Trods det forhold, at planerne er overordnede, så vil der for særlige lodsejere være meget gennemskueligt, hvad der kommer til at ske på deres ejendom.

Der vil være gavnligt for kommunens videre samarbejde med disse lodsejere, at de har en klagemulighed.

Forslaget indebærer, at der kun kan klages over reelle spørgsmål – dvs. om procedurereglerne i forbindelse med planernes tilvejebringelse er overholdt.

Til det kan man sige, at procedurer for etablering og høring af planerne foreløbigt er overholdt, men dog ikke den lovfæstede tidsplan, som langt er overstredet.

Indholdsmæssigt er ændringsforslaget imidlertid et stort problem for kommunerne, som således ikke kan anke oplagt urimelige krav fastsat i planerne. Kommuner og statslige lodsejere er bundet af planerne.

På trods af høringer og forhandlinger om planerne er der i nogle spørgsmål afstand imellem kommunerne og miljøcentrene om planerne, som bør kunne prøves.

Der bør fortsat være fuld klageadgang. Det er yderst betænkeligt, at begrænse adgangen overfor de myndigheder (samarbejdspartier), som vand- og Natura 2000-planerne er bindende for.

§ 2, nr. 1 Biogas

KL ser positivt på, at lovforslaget underbygger de takter, som er anslået ved aftalen mellem KL og miljøministeren af 16. juni 2010. Med forslaget om at gøre det obligatorisk for kommuner, at forholde sig til placering af fælles biogasanlæg som en integreret del af kommuneplanen, er kommunerne givet et redskab til at få placeret anlæggene mest hensigtsmæssigt ud fra de mange afvejninger, som planloven giver mulighed for.

Det forberedende planlægningsarbejde i kommunerne, som på nuværende tidspunkt er i proces vedr. biogasanlæg, viser også, at kommunerne er klar til at trække i arbejdstøjet og tage deres del af ansvaret for at gøre det muligt med en seriøs udbygning af biogassen. Dette selv om det ikke bliver en let opgave, da biogasanlæg i høj grad er belastet af en NIMBY-effekt:

Derfor ser KL også frem til, at By- og Landskabsstyrelsen får udarbejdet den ventede pjecce om biogasanlæg, som skal anvendes af kommunerne i deres dialogprocesser med bekymrede borgere.

Idet aftalen mellem KL og miljøministeren blev indgået, forinden der forelå et lovforslag, er der visse uoverensstemmelser, som det henstilles til bliver bragt i orden enten i relation til lovforslaget eller i relation til aftalen. For det første er definitionen af fælles biogasanlæg ikke sammenfaldende. I aftalen lægges det til grund, at fælles biogasanlæg skal være ejet og drevet af en selvstændig juridisk enhed, der er særskilt matrikuleret. Dette er yderligere krav i forhold til lovforslaget.

I bemærkningerne er anført, at der kommer mere detaljeret retningslinjer om planlægningen i den kommende "Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen". Det vil være problematisk, hvis disse retningslinjer ikke har samme krav til kommuneplanlægningen, som den før omtalte aftale mellem miljøministeren og KL. Såfremt det ikke er tilfældet, henstiller

KL til, at det bliver bragt i orden enten i relation til de statslige interesser eller i relation til aftalen.

Som ovenfor anført er der udarbejdet en aftale. Denne tager dog ikke udgangspunkt i koordineringsplanen som omtalt i bemærkningerne til udkast til lovforslaget.

Som det fremgår af bemærkningerne, er der mange planlægningsmæssige hensyn at tage ved placeringen af anlæggene. Ikke mindst bliver det afgørende at kende til udviklingen af erhvervet, således de ikke placeres i områder, hvor landbruget inden for en kort årrække er under afvikling, eller overgår til anden produktion, som ikke er befordrende for biogasproduktion. Derfor opfordrer KL også til, at de kommende statslige jordbrugsanalyser i høj grad vil kunne levere de data, som skal lægges til grund for en planlægning for biogasanlæg.

§ 2, nr. 2 Lokalisering af store husdyrbrug

KL ser positivt på, at det nu bliver en integreret del af kommuneplanen, at kommunerne skal udpege områder til store husdyrbrug. Dette sikrer en helhedsvurdering, som kan medvirke til et langt mere kvalificeret administrationsgrundlag i kommunerne vedr. deres sagsbehandling for disse husdyrbrug.

Som tidligere anført i dialogen mellem KL og den tidligere miljøministeren om nærværende lovforslag, ser KL gerne, at planlægningskompetencen for husdyrbrugene blev mere gennemslagskraftig. Såfremt udpegningen for de store husdyrbrug i kommuneplanen skal danne grundlag for en høj grad af investeringssikkerhed, bør der ikke alene være tale om en positiv udpegning, men det grundlag, som er udarbejdet også for de ikke udpegede områder, burde få en administrationskonsekvens i relation til den øvrige landbrugsadministration.

I stedet for en ren positiv udpegning, som lovforslaget lægger op til, kan et alternativ være, at kommunen i kommuneplanen får hjemmel til at differentiere udpegningen af det åbne land, således den enkelte udpegning får en direkte konsekvens for de husdyrbrug, der vælger at placere sig eller en udvidelse i det pågældende område. Tankegangen er, at den differentierede udpegning skal indgå på linje med andre afskæringskriterier i en husdyrгодkendelsessag.

Det fremgår af bemærkningerne, at definitionen af store husdyrbrug er brug, der er større end 500 DE. Det kan diskuteres, hvorvidt en anden grænse vil være mere hensigtsmæssig. Dels fordi bygningsmassen for et husdyrbrug på mere end 500 DE svarer til et overdækket staldareal på over

5000 m2, hvilket svarer til ca. 5 håndboldhaller. Omvendt indebærer den nuværende udvikling formentlig også, at husdyrbrugene hele tiden bliver større, og dermed vil den almindelige forståelse af, hvad "store husdyrbrug" er, automatisk flytte sig over tid.

Som det fremgår af bemærkningerne, er der mange planlægningsmæssige hensyn at tage ved placeringen af de store husdyrbrug. Derfor opfordrer KL også til, at de kommende statslige jordbrugsanalyser i høj grad vil kunne levere de data, som skal lægges til grund for en planlægning for store husdyrbrug.

Nye KL klimaforslag i relation til planloven

Den kommunale dagsorden påvirkes i disse år af de aktuelle klimafordringer. Mange kommuner har derfor taget hul på opgaven med at gøre en indsats for både at reducere CO₂ udledningen og tilpasse sig de klimænderinger i form af store vandmængder, der særligt skaber problemer i byerne og på vejene.

Kommune- og lokalplaner er et vigtige redskaber i forebyggelsen af klimafordringerne og dets konsekvenser. Planloven er imidlertid udformet på en måde, der begrænser kommunernes mulighed for en effektiv håndtering af disse udfordringer. KL vil derfor gerne benytte høringen af Planloven i forbindelse med Grøn Vækst til at pege på, hvilke ændringer der efter kommunernes opfattelse er behov for, hvis planloven skal blive et effektivt og tidssvarende værktøj i den kommunale klimaindsats.

I det følgende beskrives nogle af de udfordringer, som kommunernes møder i den kommunale planlægning, når det gælder klima. I forlængelse heraf fremsættes en række forslag til ændringer af planloven. KL vil på den baggrund gerne invitere til en fælles dialog, idet vi kan forstå, at det også er et emne, som ligger miljøministeren meget på sinde.

Ændring af Planlovens formålsparagraf

Mulighederne for, at stille krav til klimatilpasning i den fremtidige byudvikling er begrænset. Selvom lokalplanloven i planlovens §15 i nogen udstrækning giver mulighed for at vedtage bestemmelser, der kan fremme klimatilpasning, kan disse ikke hjælpes direkte i klimahensyn.

- KL foreslår, at Planlovens formålsparagraf ændres, således at sikring af klimatilpasning og klimareduktion indgår på lige fod med naturbeskyttelse, kystbeskyttelse samt bevaring af bygnings- og bymiljø.

Ændring af Planloven ift. mulighed for arealudlæg til klima

Den kommunale planlægning for arealanvendelsen i kommunen spiller en vigtig rolle i klimaløsningen. Kommunen skal planlægge for, hvor vedvarende energianlæg skal placeres, hvordan regnvand skal tænkes ind i det nye bybillede og hvilke arealer, der skal udlægges til vådområder.

- KL foreslår, at der i Planloven gives mulighed for at regulere arealanvendelsen ud fra et klimaperspektiv

Ændringer i Lokalplanskataloget (§15)

Med henblik på afslutning af det kommunale spildevandssystem er der behov for, at kommunen i lokalplanen kan stille krav til effektiv og aktiv afvanding af egen grund. Det handler eksempelvis om, at kunne stille krav til etablering af grønne tage, faskiner, krav til biofaktor og lignende etablering af gennemtrængelige belægninger for håndtering eller bortledning af regnvand. Ligeledes er der behov for at kunne stille krav til brug af materialerne, der anvendes i byggeriet med henblik på at sikre, at bygningerne kan håndtere større regnmængder.

- KL foreslår, at der gives mulighed for at stille krav til lokal afledning af regnvand.

Som Lokalplanskataloget er i dag, kan der primært stilles krav til facader og materialevalg med henvisning til udseende og forebyggelse af miljømæssige gener. Ligeledes gives der mulighed for at stille krav til om lavenergibygget. Der er dog behov for at kunne stille flere krav med henvisning til ønsket om CO2-reduktion. Det kunne eksempelvis være specifikke krav til byggematerialer både over og under jorden, krav til energirigtig belysning af udearealer, krav til anvendelse af vedvarende energikilder i et lokalplanområde, krav til energirigtige affaldsløsninger, krav om beplantning ved begrønning af facader (kølighed) og optimal udnyttelse af dagslys i bygninger, begge med henblik på at nedsætte energiforbruget.

- KL foreslår, at der gives mulighed for at stille flere krav til energireduktion.

Varmeforsyningsloven samt Planlovens §19 stiller krav om dispensation fra varmforsyningspligten ved lavenergibyggelse. Da hovedparten af al nybyggeri fremover vil blive kategoriseret som lavenergibygger, bl.a. som følge af nye krav i BR10, betyder det i realiteten at alle nye bygninger kan undtages tilslutningsforpligtelsen. Problemet er, at tilslutning til fjernvarmen ofte er den bedste varmforsyningsløsning, både miljømæssigt og samfundsøkonomisk, set i forhold til individuelle løsninger som eksempelvis varmepumper og jordspyd. Ligeledes kan kræver om, at der skal gives dispensation, være med til at hindre en fortsat udbygning af kollektive var-

mesystemer ligesom den kan være ødelæggende for en effektiv udnyttelse af overskudsvarmen i kraftvarmeværkeres energiproduktion. Der er behov for, at kommunen kan foretage en vurdering af hvilken varmforsyningsløsning der er den mest hensigtsmæssige i det konkrete tilfælde.

- KL foreslår, at dispensation fra den kollektive varmforsyning gives på baggrund af en helhedsvurdering af hvilken varmeløsning, der er den samfundsøkonomiske og miljømæssige mest hensigtsmæssige.

Kommentarer til udvalgte dele af høringsudkast til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven af 2.7.2010

I anledning af det fremsendte høringsudkast fremsendes hermed kommentarer til udvalgte dele af høringsudkastet. Det har ikke været muligt at gennemgå hele høringsudkastet i detaljer. Der er derfor tale om umiddelbare kommentarer koncentreret om følgende tre elementer i udkastet:

1. Ophævelse af tilplantningsforbuddet i nbl. § 16 ved tilplantning af flerårige energiafgrøder (forslagets § 1, nr. 2 og 3)
2. Kravet om kommuneplanlægning for "store husdyrbrug" (forslagets § 2, nr. 2)
3. Ændringer af vandløbsloven mhp. ophør med eller reduktion af vandløbsvedligeholdelse (forslagets § 3, nr. 3 og 4)

Ad 1) Ophævelse af tilplantningsforbuddet i nbl. § 16 ved tilplantning af flerårige energiafgrøder (forslagets § 1, nr. 2 og 3)

Ved den foreslåede ophævelse af tilplantningsforbuddet inden for sø- og åb beskyttelseslinjen, jf. nbl. § 16 for flerårige energiafgrøder sker der en generel og permanent tilsidesættelse af det særlige landskabshensyn i ådale mv. til fordel for muligheden for tilplantning med energiafgrøder. Det fremgår af bemærkningerne i høringsudkastet, at netop tilplantning med flerårige energiafgrøder, f.eks. pil eller poppel, kan have betydning for landskabet (s. 26).

Der vil med ophævelse af tilplantningsforbuddet ikke være mulighed for gennem en konkret sagsbehandling at hindre særligt uheldige konsekvenser af tilplantning. Endvidere fremgår det hverken af de foreslåede bestemmelser eller af lovbemærkningerne, om der vil være mulighed for at fastsætte supplerende bestemmelser om f.eks. fjernelse af energiafgrøder, der ikke "høstes." Konsekvensen kan derfor også være en mere permanent landskabsmæssig forringelse.

Det er naturligvis en politisk beslutning, om der skal ske en sådan fuldstændig tilsidesættelse af landskabshensynet i ådalene. Det kan imidlertid påpeges, at der med udgangspunkt i de gældende regler og en mindre tilpasning heraf vil være mulighed for både at fremme tilplantning med flerårige energiafgrøder og samtidig at sikre en vis varetagelse af landskabshensyn.

Det fremgår ikke af høringsudkastet, om der er overvejet en anden reguleringsmodel, der kunne sikre en konkret vurdering og stillingtagen ved tilplantning med flerårige energiafgrøder inden for åb beskyttelseslinjen. Den gældende åb beskyttelseslinje indebærer ikke et absolut forbud mod tilplantning, idet der kan meddeles dispensation, jf. nbl. § 65, stk. 2. Der er tale om en mere lempelig dispensationspraksis end for f.eks. § 3-arealer. Der vil således allerede efter den gældende lovgivning kunne opnås dispensation, hvis tilplantningen ikke vil have negative landskabsmæssige konsekvenser. Såfremt der ønskes en særlig lempelig dispensationspraksis særligt i forhold til flerårige energiafgrøder, vil dette kunne angives direkte i loven – enten i § 16 eller i § 65 – f.eks. ved at fastslå, at der skal meddeles dispensation til tilplantning, medmindre særlige landskabelige hensyn

taler imod. En tilsvarende og velfungerende form for regulering gælder for placering af gyllebeholdere uden tilknytning til de hidtidige bebyggelsesarealer (i husdyrbruglovens § 27, stk. 2 og i planlovens § 36, stk. 2).

At fastholde et – om end lempet – dispensationskrav vil kunne sikre en vis varetagelse af landskabsmæssige hensyn gennem en konkret sagsbehandling med mulighed for fastsættelse af vilkår mv.

Fastholdelse af dispensationskravet vil også kunne overflødiggøre den foreslåede konstruktion med en særlig godkendelsesordning for tilplantning inden for 300 m fra internationale naturbeskyttelsesområder, idet dispensationssager efter nbl. § 65 er omfattet af bekendtgørelsen om internationale naturbeskyttelsesområder. Godkendelsesordningen må betragtes som en tvivlsom gennemførelse af EU's habitatdirektiv. Dels fremgår kriterierne i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 ikke klart af bestemmelsen, dels kan det være tvivlsomt om grænsen på 300 m vil sikre en vurdering i alle tilfælde, hvor skade på et internationalt naturbeskyttelsesområde ikke kan afvises.

I øvrigt må det bemærkes, at tilplantning med flerårige energiafgrøder som f.eks. poppel muligvis falder ind under VVM-bekendtgørelsens § 3, stk. 2, jf. bilag 2 pkt. 1 d (nyplantning af skov). Om flerårige energiafgrøder kan betragtes som skov må afhænge af en formålsfortolkning af VVM-direktivets skov-begreb. Anses tilplantning med visse flerårige energiafgrøder som skovplantning i direktivets forstand, vil tilplantning kræve anmeldelse og i tilfælde af en væsentlig virkning på miljøet, herunder af landskabelige årsager, en VVM-vurdering og tilhørende VVM-tilladelse. Dette forhold ses der ikke redegjort for i bemærkningerne.

Ad 2) Kravet om kommuneplanlægning for "store husdyrbrug" (forslagets § 2, nr. 2)

Ifølge høringsudkastet vil det blive et obligatorisk element i kommuneplanen at udarbejde retningslinjer for beliggenheden af arealer til lokalisering af driftsbygninger og driftsanlæg på store husdyrbrug (ny § 11 a, nr. 11). Det fremgår nærmere af bemærkningerne, at der med "store husdyrbrug" vil blive taget udgangspunkt i en grænse på 500 DE.

Det er imidlertid uklart, hvilken funktion de obligatoriske kommuneplanretningslinjer for store husdyrbrug skal have. Det fremgår af de generelle bemærkninger (s. 12), at det vil være en udpegning "som ejere af husdyrbrug kan vælge at benytte sig af ved placering af driftsbygninger og driftsanlæg." Herved må formentlig forstås, at der er tale om en form for "positiv" planlægning, der alene muliggør placering i de udpegede områder, men ikke samtidig hindrer placering uden for de udpegede områder. De specifikke bemærkninger til den nye bestemmelse (s. 36) synes ikke helt så entydige, idet der her lægges op til, at der skal fastsættes kommuneplanretningslinjer for alle husdyrbrug, der ved etablering eller udvidelse bliver større end 500 DE. Dette synes at pege i retning af, at det som udgangspunkt ikke vil være muligt at udvide et eksisterende husdyrbrug til over 500 DE, medmindre der er planlagt herfor i kommuneplanen. Sidstnævnte har næppe været tanken med Gørn Vækst. I øvrigt kan en sådan planlægning være retssikkerhedsmæssigt betænkelig, idet man med kommuneplanen næppe vil være i stand til at foretage en tilstrækkeligt detaljeret stillingtagen til alle relevante arealer. Endvidere sikres der ved etablering, udvidelser og ændringer af husdyrbrug en konkret stillingtagen til bl.a. landskabelige hensyn, nabohensyn mv. i medfør af husdyrbrugloven.

Kommuneplanen – herunder kommuneplanens udpegning af områder med landskabelig interesse – indgår som et administrationsgrundlag efter husdyrbruqløven. Det forekommer både overflødigt og betænkeligt såfremt forslaget skal forstås således, at der skal kommuneplanlægges for alle husdyrbrug over 500 DE.

Derfor bør det fremgå tydeligere af lovbestemmelserne, at der alene er tale om en "positiv" udpegning af arealer, der er særligt egnede til placering af (større) husdyrbrug. En sådan udpegning kan lette sagsbehandlingen (og formentlig øge investeringsikkerhed) for husdyrbrug i de pågældende områder. For øvrige områder bør der ikke på forhånd i kommuneplanen være taget stilling til muligheden for etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug – bortset fra de natur- og landskabshensyn der kan komme til udtryk i kommuneplanens øvrige udpegninger.

Det kan tilføjes, at det forekommer unødvendigt at afgrænse en sådan "positiv" planlægning til "store" husdyrbrug, idet det afgørende formentlig ikke er husdyrbrugets størrelse men derimod karakteren og placeringen af de enkelte landbrugsbygninger.

I øvrigt ses der ikke i lovforslaget at være taget stilling til samspillet eller overlappet til den gældende § 11 b, stk. 2 om kommuneplanlægning for landbrugets driftsbygninger mv. Bortset fra, at § 11 b, stk. 2 ikke er afgrænset til driftsbygninger/-anlæg til husdyrbrug, synes der at være et betydeligt overløb med den foreslåede bestemmelse. Forholdet mellem de to bestemmelser bør derfor afklares – og § 11 b, stk. 2 eventuelt ophæves.

Ad 3) Ændringer af vandløbsloven mhp. ophør med eller reduktion af vandløbsvedligeholdelse (forslagets § 3, nr. 3 og 4)

I høringsudkastet angives, at der i vandløbslovens § 12, stk. 3 indføres en ny bestemmelse om, at der i vandløbsregulativer kan fastsættes bestemmelser om, at et vandløb eller dele heraf ikke eller kun i særlige tilfælde må vedligeholdes. I tilknytning hertil er der i § 13 a indsat en hjemmel til etablering af en tilskudsordning. Det fremgår af bemærkningerne, at ordningen tænkes anvendt for udvalgte strækninger (7.300 km) i overensstemmelse med Grøn Vækst og de kommende vandplaner.

Forslaget forekommer problematisk navnlig henset til, at den gældende retstilstand vedrørende regulativbestemt forringet vandløbsvedligeholdelse og hertil knyttede erstatningskrav er uafklaret. Erstatningsspørgsmålet er i modsætning til andre foranstaltninger efter vandløbsloven som f.eks. regulering og restaurering ikke reguleret ved særlige erstatningsbestemmelser i vandløbsloven. Det er derfor som udgangspunkt afgørende, om en regulativbestemt forringet vedligeholdelse kan anses som et ekspropriationslignende indgreb, jf. Grundlovens § 73.

Forslaget bidrager ikke til en afklaring af retstilstanden snarere tværtimod. Indholdet i forslaget må forstås derhen, at nogle lodsejere fremover vil kunne modtage kompensation for regulativbestemt forringet vandløbsvedligeholdelse under en særlig tilskudsordning, mens andre lodsejere i en tilsvarende situation vil være overladt til at rejse erstatningskrav ved domstolene som hidtil.

Hvilke lodsejere, der falder i hver af de to grupper, er uklart beskrevet i forslaget. Usikkerheden skyldes dels, at § 12, stk. 3 er formuleret ganske snævert, dels at det ikke er klart, om tilskudsordningen kun vil gælde for udvalgte vandløbsstrækninger. Den snævre formulering i § 12,

stk. 3 omfatter regulativbestemmelser om "ingen vedligeholdelse" og "vedligeholdelse i særlige tilfælde." Det er ikke klart, om regulativer der f.eks. reducerer antallet af grødeskæringer med 25 % eller 50 % vil falde ind under § 12, stk. 3. Det må i øvrigt antages, at der allerede i den gældende vandløbslov er hjemmel til gennem regulativændringer at reducere vedligeholdelsen – i hvert fald indtil en vis grænse. Såfremt en regulativbestemt reduceret grødeskæring ikke falder ind under den nye § 12, stk. 3 vil tilskudsordningen i § 13 a ikke kunne anvendes. Lødsjerne vil sådanne tilfælde være overladt til at rejse erstatningskrav ved domstolene med den usikkerhed og de udgifter, der følger heraf. Tilsvarende er det uklart, om tilskudsordningen vil være begrænset til særligt udvalgte vandløbsstrækninger og gennemførelse af vandplanerne, og derfor ikke vil kunne anvendes, hvis der for andre vandløbsstrækninger fastsættes regulativbestemmelser om ingen eller begrænset vedligeholdelse. Dette kunne f.eks. være nødvendigt til opfyldelse af habitatdirektivets forpligtelser.

Det synes derfor nødvendigt som minimum at genoverveje formuleringen af § 12, stk. 3 og samtidig at genoverveje den samlede retstilstand for regulativbestemt forringet vedligeholdelse. En mulighed kan være at fastsætte en generel bestemmelse om erstatning for tab ved regulativbestemt forringet vedligeholdelse (eller vandføringsvne) og overlade erstatningsfastsættelsen til taksationsmyndighederne som i de øvrige erstatningsbestemmelser i vandløbsloven.

En sidste kommentar knytter sig til forslagets § 3, nr. 9 om en ny § 70 b i vandløbsloven, hvorefter vandløbsmyndigheden skal iværksætte de foranstaltninger, som fremgår af handleplanen til gennemførelse af vandplanen efter miljømålsloven. Bestemmelsen er overflødig, idet det allerede fremgår af miljømålslovens § 3, stk. 2, at såvel vandplan som handleplan er bindende for myndighederne. Indføjeelse af en særlig bestemmelse herom i vandløbsloven kan medvirke til at undergrave den tværgående karakter af miljømålsloven.

Generelt synes lovforslaget – i hvert fald på de tre angivne punkter – at afspejle det uheldige i, at der med en politisk aftale som Grøn Vækst på et juridisk set løst grundlag fastsættes nogle "ufravigelige" krav til ny lovgivning, der i ringe grad er tilpasset den gældende lovgivning og retstilstand. Resultatet bliver ofte en usammenhængende og uigennemtænkt lovgivning.

Med venlig hilsen

Helle Tegner Anker, professor, cand.jur., PhD

hta@lffe.ku.dk

AKT 44

By- og landskabsstyrelsen

Høringssvar vedr. Forslag til lov om ændring af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalieloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)

Høringssvaret vedrører ændringer i Vandløbsloven og tilhørende ændringer i Miljømålsloven.

I det brev By- og Landskabsstyrelsen har vedhæftet forslaget redegør By- og Landskabsstyrelsen således for fortolkning og formål med lovændringerne i Vandløbsloven:

Lovforslaget indeholder ændring af vandløbsloven med henblik på ophør eller reduktion af vandløbsvedligeholdelse samt vandløbsrestaurering og -genopretning.

Lovforslaget giver hjemmel til, at der i vandløbsregulativer kan fastsættes bestemmelser om, at visse vandløb eller vandløbsstrækninger kan i særlige tilfælde eller slet ikke skal vedligeholdes.

Lovforslaget giver også hjemmel til at gennemføre restaureringsforanstaltninger i vandløb, herunder genopretning af vandløbs naturlige forløb og fjernelse af fysiske spærringer for vandgennemstrømningen.

Det foreslås, at kommunerne får pligt til at iværksætte de foranstaltninger, der fremgår af vandplanen efter miljømålsloven.

Endelig foreslås en ordning, hvorefter der kan ydes tilskud til lodsejere, der som følge af foranstaltninger efter de nye bestemmelser får nedsat indtjening.

Vandløbene har deres nuværende skikkelse og bliver vedligeholdt for at opfylde deres primære formål jf. bekendtgørelse af lov om vandløb, lov bekendtgørelse nr. 927 af 24.09.2009, (citat): "§ 1: Ved denne lov tilstræbes at sikre, at vandløb kan benyttes til afledning af vand, navnlig overfladevand, spildevand og drænvand."

Lovforslaget sigter på at tillade og tilpligte gennemførelse af følgende foranstaltninger (i overensstemmelse med de kommende vandplaner), jf. ovenfor:

1. Væsentlig nedsat eller ophørt vedligehold.
2. Restaureringsforanstaltninger i vandløb.
3. Genopretning af vandløbs naturlige forløb.

Foranstaltning nr. 2, restaureringsforanstaltninger i vandløb, er i vandplanerne, samt de dokumenter, der ligger til grund for vandplanerne, beskrevet som udlægning af grus i vandløb, med det formål at hæve bunden.

Alle 3 foranstaltninger vil medføre hævet vandstand i vandløbene. Hævet vandstand vil medføre forringet afvandingstilstand og ødelæggelse af drænanlæg. Dette vil være produktionsbegrænsende og/eller ødelæggende for landbrug, skovbrug, bebyggelse, infrastruktur m.v.

Vandplanernes ambitionsniveau er højt. I grundlaget for vandplanerne, "Notat vedr. virkemidler og omkostninger til implementering af vandrammedirektivet, 2009" er det skønnet, at en indsats for forbedring af de fysiske forhold er nødvendig i 4000 km vandløb. Vandplanerne har udpeget 7300 km vandløb, svarende til 83 % ekstra. De vandløb, der er udpegede, har, jf. vandplanerne samt

ovennævnte notat, primært dårlige fysiske forhold, fordi de er stærkt regulerede: udrettede og dybt nedgravede.

Det er de, fordi det er nødvendigt for at varetage afvandingsinteresserne. Det vil sige, der hvor afvandingsinteresserne er størst, (er de fysiske vandløbsforhold ringest, og der) vil man forringe afvandingsforholdene!

Foranstaltning nr. 3, Genopretning af vandløbs naturlige forløb, altså eliminering af udretningen og den dybe nedgravning vil på sådanne steder hæve vandstanden betydeligt.

I grundlaget for vandplanerne, "Udredning for udvalget vedr. "Langsiget indsats for bedre vandmiljø": Scenarioberegningen; 2007" findes et estimat der over det påvirkede landbrugsareal. Estimatet, at 23.000 – 34.000 ha påvirkedes, er videreført i "Notat vedr. virkemidler og omkostninger til implementering af vandrammedirektivet, 2009". For estimatet redegøres således (citater): "DMU har foretaget et groft skøn over omfanget af de arealer, der skal udtages med henblik på opnåelse af DVFI min. 5 i vandløb. Det er ved beregningerne forudsat, at der udtages arealer svarende til 10 gange vandløbsbredden. De 10 gange bredden i arealudtag er en gennemsnitsantagelse." Her lægges altså et groft skøn og en antagelse uden erfarings- eller forsøgsgrundlag til grund. Dette er i overensstemmelse med DMUs egen redegørelse i "Notat vedr. virkemidler og omkostninger til implementering af vandrammedirektivet, 2009". Her anføres (citater): "Der findes DMU bekendt ikke et samlet dokumenteret materiale, hvor konsekvenserne i form af oversvømmede arealer ved et fuldstændigt ophør med vedligeholdelsen for forskellige vandløbstyper er beskrevet."

Dette estimat er efter min mening et meget, meget spinkelt grundlag, og det er efter min bedste overbevisning meget, meget misvisende. Jeg har ved foretræde for Folketingets Miljøudvalg samt for Folketingets Fødevarerudvalg, begge 14.04.2010, samt ved e-mail til Miljøminister Karen Ellemann kort begrundet, at det er min opfattelse, at gennemførelse af vandplanerne vil medføre store skader på dreanlæg og afvandingsinteresser, og at det er mere sandsynligt at de berørte arealer omfatter 730.000 ha end de 23.000 – 34.000 ha, som er angivet i vandplan-materialet. Mine synspunkter om konsekvenser af og fejl i vandplanerne er anskueliggjort og underbygget i en hjemmeside, jeg har oprettet til formålet. www.vandplan.dk

Den kompensation, vandplanerne lægger op til i overensstemmelse med Grøn Vækst, er i grundlaget for vandplanerne, "Notat vedr. virkemidler og omkostninger til implementering af vandrammedirektivet, 2009" fastsat til 1000 kr. pr. ha. Beløbet er fastsat med baggrund i en antagelse om, at det er i ådale, hvor arealerne er lavt produktive, forsumpningen sker. Ifølge kortmaterialet til vandplanerne findes de udpegede vandløb typisk i de øvre vandløb, hvor der typisk ikke er ådale. De arealer, hvor afvandingen forringes, kan være fuldgyltige højlands markarealer. Sådanne arealer kan bortforpagtes for beløb fra 3.000 – 7.000 kr./ha, typisk omkring 5000 kr./ha til landnænd, der må forventes at have en hensigt om at tjene penge på deres forehavende. At modtage 1000 kr./ha fra det offentlige som kompensation for 5000 kr./ha tabt ved bortforpagtning samt et driftsafkast finder jeg ikke er en fair kompensation.

For aktiviteten "genåbning af rørlagte vandløb", der kan være dækket under ovennævnte lovændring vedr. foranstaltning nr. 3, "Genopretning af vandløbs naturlige forløb", har vandplanerne lagt op til, at foranstaltningen skal gennemføres helt uden kompensation, på trods af, at der er tale om et ekspropriationslignende indgreb. Det finder jeg meget forkert.

Jeg anser det ikke for sandsynligt, at der vil ske en fair kompensation for alle de reelt påvirkede arealer og interessenter, idet det vil blive langt, langt dyrere end det, der er forudsat i vandplanerne i deres nuværende form.

Jeg finder, at konsekvenserne af vandplanerne ikke er objektivt, korrekt eller tilstrækkeligt belyst. Jeg finder derfor, at vandplanerne ikke bør gennemføres i deres nuværende form, og jeg finder derfor, at der ikke bør ske tilpasninger af Vandløbsloven, som kan muliggøre implementeringen af vandplanerne.

Efter pressedækning af mit engagement omkring vandplanerne, har jeg modtaget adskillige henvendelser fra planteavlskonstulenter, afvandingskonstulenter, fagorganisationer og enkeltpersoner, primært indenfor landbruget, der har rost og bifaldet min indsats. Dette har bestyrket mig i, at mit synspunkt og min bekyrning er relevant og velbegrunder. Den seneste uges oversvømmelsesproblemer har også bestyrket mig i, at forringet afvanding af Danmark ikke nødvendigvis er i alle danske borgeres interesse under de nye klimavilkår.

For Miljømålsloven anfører By- og Landskabsstyrelsen vedr. fortolkning og formål med lovændringerne: *Lovforslaget indeholder en tilpasning af klageadgangen.*

Det foreslås, at der fremover kun kan klages over tilblivelsesmangler for så vidt angår de statstlige vand- og Natura 2000-planer.

Herved forsvinder klageadgangen for fastsættelse af vandplanens miljømål og indsatsprogram.

Da jeg finder, at indsatsprogrammet bliver fastlagt på et utilstrækkeligt grundlag, hvor konsekvenserne ikke er klarlagt, samt uden fuldstrændig kompensation, jf. ovenfor, finder jeg, at der fortsat bør være mulighed for at klage over vandplanens miljømål og indsatsprogram. Jeg kan i øvrigt ikke se, at udeladelse af denne lovændring forhindrer "Grøn Vækst".

Venlig hilsen

Jan Hjeds

AKT 46

Ringkøbing-Skjern Kommune

Returadresse
Miljø og natur og Vandløbsgruppen
Kjærgaardsvej 8 6950 Ringkøbing

By- og Landskabsstyrelsen

Sagsbehandler
Ivan Thesbjerg
Direkte telefon
99741403
E-post
ivan.thesbjerg@rksk.dk
Dato
23. august 2010
Sagsnummer
2010080339A

Bemærkninger til forslag til ændring af naturbeskyttelsesloven m.fl. (Grøn Vækst)

Ringkøbing-Skjern Kommune fremsender hermed bemærkninger til forslag til ændringer af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalie-loven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst).

Bemærkningerne fremsendes under forbehold af Teknik- og Miljøudvalgets godkendelse i mødet den 25. august 2010

Bemærkninger til forslag om ændring af Naturbeskyttelsesloven

Lovforslaget indebærer, at der kan plantes energilafrøder indenfor sø- og åbesskyttelseslinien på 150 meter fra søen eller vandløbet, hvis det er omfattet af beskyttelsen på lige fod med vandløb, der ikke er omfattet af beskyttelseslinierne.

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 16 må der i dag ikke placeres bebyggelse, campingvogne og lignende eller foretages beplantning eller ændringer i terrænet inden for sø- og åbesskyttelseslinien. Formålet med beskyttelseslinierne, er at sikre søerne og åerne og deres nærmeste omgivelser som værdifulde landskabslementer og som levesteder og spredningskorridorer for plante- og dyreliv.

Det er således bl.a. ådalene som landskabslement og levested for dyr og planter samt spredningskorridor, der er beskyttet. I den forbindelse skal det fremhæves, at der i særdeleshed i Vestjylland er behov for at friholde de forholdsvist flade ådale for bevoksning, idet de i så fald vil ændre fuldstændig karakter. Der vil med andre ord fortsat være behov for at foretage en konkret vurdering af, hvor stor skade en tilplantning med energilafrøder vil forvoide på landskabet.

Med hensyn til tilplantningen med energilafrøder skal der gøres opmærksom på, at ud over friholdelsen af den 2 meter dyrkningsfri bræmme også er regulativmæssige bestemmelser om at friholde en mindst 8 meter bræmme langs vandløbene af hensyn til vedligeholdelsesarbejder (grødeskæring, opgravning med maskinskovl m.v.).

Åbningstider
mandag – onsdag 9.30 – 15.00
torsdag 9.30 – 16.45
fredag 9.30 – 13.00

Telefontider
mandag – onsdag 8.00 – 15.30
torsdag 8.00 – 17.00
fredag 8.00 – 13.30

Hjemmeside www.rksk.dk
Telefon 99 74 24 24

På baggrund af ovenstående anmodes der om, at nr. 2 i §1 i lovforslaget udgår.

Alternativt kunne en lovændring give kommunerne hjemmel til at foretage en kortlægning af områderne beskyttet af sø- og åbesskyttelseslinjerne, således at kommunerne udpeger områderne, hvor der kan plantes energifgrøder uden dispensation fra sø- og åbesskyttelseslinjen, og hvor der ikke kan plantes energifgrøder og dermed ikke kan forventes dispensation dertil.

Venlig hilsen

Ivan Thesbjerg
Faglig koordinator

AKT 47

Danmarks
Naturfredningsforening

By- og Landskabsstyrelsen

Jura

Haraldsgade 53

2100 København Ø

20. august 2010

Danmarks Naturfredningsforenings hørings svar til forslag om ændring af Naturbeskyttelsesloven, Vandløbsloven, Kemikalie-loven og Miljøbeskyttelsesloven i medfør af Grøn Vækst

Naturbeskyttelsesloven

Danmarks Naturfredningsforening (DN) gør hermed opmærksom på, at det bliver muligt at plante flerårige energigræsser inden for 150 m sø- og åbeskyttelseslinjen. Foreningen mener ikke, at behovet er dokumenteret, og vi frygter, at det vil betyde væsentlige forringelser af de landskabelige interesser. Potentielt kan både pil og poppel komme på tale. Energipil kan blive op til 4 – 6 m høj, mens poppel kan blive det dobbelte og vil derfor komme til at udgøre barrierer i landskabet. Det bør være muligt at imødekomme et eventuelt behov gennem dispensationer. I den sammenhæng henviser vi til erfaringerne fra Ringkøbing Skjern Kommune, som sidste år behandlede 6 sager om dispensation. Der blev givet dispensation i de 5 tilfælde mens man i det sidste tilfælde vurderede, at det ville forringe det landskabelige indtryk af en ådal, hvorfor det her blev meddelt afslag.

Mht. begrænsningen for adgang til fredningsretstatning for fredning af landbrugsjord ejet af fonde og foreninger, så er DN af den klare opfattelse, at der må være lighed for loven. Vi er derfor stærkt imod forslaget. Hvis en eventuel begrænsning skal komme på tale for områder, der er interessante ud fra en fredningsmæssig vurdering, skal der ligge nogle klare kriterier, som anviser, hvornår fredningsretstatning ikke kan komme på tale.

Vandløbsloven

Danmarks Naturfredningsforening støtter forslaget om ophør eller reduktion af vedligeholdelse af vandløbene. Vi er glade for, at det nu bliver muligt at sætte de miljømæssige interesser over de affedningsmæssige. Vi ser frem til, at de nye muligheder kommer til at gælde for samtlige målsatte vandløbsstrækninger.

Kemikalie-loven

I det omfang lovforslaget sikrer, at ulovlig import af pesticider i højere grad bliver afsløret, støtter Danmarks Naturfredningsforening det fremsatte forslag.

Miljøbeskyttelsesloven

Danmarks Naturfredningsforening kvitterer for hensigten med at udvide de pesticidfri beskyttelseszoner omkring vandindvindingsboringer. Foreningen er til gengæld overbevist om, at lovforslaget ikke er vidtrækkende nok. Rent drikkevand er et gode, som også skal sikres i

fremtiden og som ikke er til forhandling. Enhver tvivl om, hvorvidt drikkevandsboringerne er tilstrækkelige, skal komme vandkvaliteten til gode. DN foreslår derfor, at det skal være muligt at udvide beskyttelseszonen omkring den enkelte boring op til 300 m i diameter. Indenfor denne zone skal der gives incitamenter til at rejse skov, at udlægge anden natur eller omlægge til økologisk jordbrug. Udlægning af større beskyttelseszoner vil derfor opfylde andre mål-satte behov i forvaltningen af det åbne land. F.eks. øget omlægning til økologi og binding af CO2 i vedmassen.

På langt sigt peger DN på at lægge dansk landbrug om til økologisk drift og på at tage betydelige arealer ud af drift. Sprøjtemedler udgør ikke kun en trussel mod drikkevandet, men også mod det vand, som naturens dyr og planter lever af.

Venlig hilsen

På vegne af Danmarks Naturfredningsforening

Rikke Lundsgaard
Landbrugspolitisk medarbejder, agronom

4443

By- og Landskabsstyrelsen
Jura
Haraldsgade 53
2100 København Ø

20. august 2010

Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar til forslag om ændring af Miljømålsloven.

Baggrund:

Af høringbemærkningerne fremgår, at det i Grøn Vækst-aftalen er fastsat, at for at sikre en hurtigere behandling af vand- og Natura 2000-planerne skal adgangen til at klage over disse planer tilpasses.

Efter miljømålsloven er der fuld prøvelsesret i forbindelse med klager over vandplaner og Natura 2000-planer. Det vil sige, at klagenævnene kan efterprøve såvel retlige spørgsmål, f.eks. om planernes tilblivelse, som indholds-mæssige spørgsmål, f.eks. om de fastlagte målsætninger.

Det aktuelle ændringsforslag betyder, at der ikke skal kunne klages over miljømålsætninger og indsatsprogrammer i de statslige vand- og naturplaner, men alene over tilvejebringelsen af planerne. Den fulde klageadgang for statslige skovhandleplaner og kommunale handleplaner på vand- og naturområdet foreslås opretholdt.

Danmarks Naturfredningsforenings bemærkninger:

Forslaget indebærer altså at aftaleparterne bag Grøn Vækst vil fjerne adgangen i miljømålsloven til at klage over hhv statens fastsættelse af miljømål og indsatsprogram i vandplanerne (§53) og statens fastsættelse af mål og indsatsprogram i Natura2000 planerne (§54). Tilbage bliver alene klageadgang over statens tilvejebringelse af planerne – altså om de teknisk set er blevet til efter lovens bogstav. Begrundelsen for ændringen er ønsket om en hurtigere behandling af planerne.

Dét finder DN er helt uantageligt!

Regeringen er næsten 2 år bageud med planernes tilblivelse. Nu vil regeringen - for at indhente noget af den tabte tid og med snævrere mulige mandat bag Grøn Vækst - "smidiggøre" planernes vedtagelse. Det skal ske ved at hindre offentligheden i at forholde sig til de vigtigste elementer i planerne. De elementer som vil være styrende for de kommende mange års forvaltning af såvel vandmiljøet som Natura2000 områderne – nemlig målene og den indsats staten fastlægger som nødvendig for at nå dem (Jf. nedenstående note fra bemærkninger ved miljømålslovens vedtagelse).

Det er at føje spot til skadel!

Regeringen er alene ansvarlig for at de statslige vand- og naturplaner er forsinkede for ingen andre har nogen andel i deres tilblivelse:

- Planerne bliver til i lukkede kredse i ministerierne.

- En Aktørgruppe nedsat af Miljøministeriet til drøftelse af den danske implementering af Vandrammedirektivet (Vandplanerne mv) blev lukket efter ét år og ingen ny dialog har fundet sted.
- En indledende idéfase har trods ca 1700 input fra offentligheden tilsyneladende ingen indflydelse haft på planernes udformning - bedømt ud fra de høringsudkast, der gik i Kommunal forhøring .
- En kommunal forhøring har alene haft teknisk karakter – altså rettelse af faktuelle fejl.

Tidsargumentet holder desuden ikke. Opretholdelse af klageadgangen til de danske klagenævn behøver ikke nødvendigvis at forsinke planernes iværksættelse, såfremt klagenyndigheden tillægges hjemmel til at træffe beslutning om, hvorvidt klagen skal have opsættende virkning eller ej. Den model er i forvejen kendt fra naturbeskyttelsesloven.

Fjernes klageadgangen vil alternativet desuden være at der alene er mulighed for at prøve indholdet af planerne ved en dansk domstol eller ved at indbringe en klage til EU. Der er næppe belæg for at det vil "smidiggøre" planernes behandling.

Endelig udspringer Natura 2000-planerne og i særdeleshed vandplanerne af EU-direktiver, som er ganske præcise i deres krav til målfastsættelse og indsatsprogrammer, herunder til de tidsmæssige krav til planernes opfyldelse og til anvendelsen af undtagelsesbestemmelser. Præcisionen er begrundet i at medlemsstaterne skal have sikkerhed for ensartede spilleregler i den europæiske vand- og naturforvaltningen fremover for at undgå ulige konkurrencevilkår på netop naturens bekostning.

Med en begrænset klageadgang skal offentligheden nu fratages muligheden for at vurdere de endelige planer på deres indhold og om de lever op til direktivernes krav. Det finder DN helt ude af trit med dansk demokratisk tradition.

Det kan diskuteres om manglende overensstemmelse mellem direktiverne og de vedtagne vand- og naturplaner faktisk er omfattet af klageadgangen for planernes tilblivelse, idet direktiverne jo er bindende for medlemsstaterne og manglende overensstemmelse derfor muligvis ville kunne betragtes som en retlig mangel.

Det er imidlertid ikke rimeligt at lade det være op til en sådan juridisk tvist om offentligheden får lejlighed til at forholde sig til planernes indhold. Alene det forhold at planerne udgør det materielle forvaltningsgrundlag for vand- og Natura2000-administrationen de næste mange år bør gøre dem tilgængelige for den hidtidige klageadgang i miljømålsloven.

Hertil kommer at det vel næppe kan være en dansk interesse – eller regeringens – at enhver tvist om indholdet af en vand- og naturplan skal føres i EU-regi og ikke indenfor det danske klagesystem for miljø, natur og plan-forhold.

Regeringens argument om, at der kan klages over de efterfølgende kommunale handleplaner og at det i sig selv alene vil garantere borgerernes retssikkerhed holder jo ikke, idet de kommunale handleplaner alene kan udfylde de rammer vand- og naturplanerne sætter i form af mål og indsatskrav. Kommunale handleplaner kan ikke ændre kravene til den indsats og til de mål, som de statslige vand- og naturplaner fastlægger.

Derfor er klageadgang til de statslige planer eneste mulighed for substantiel klageadgang over statens tolkning af de direktivmæssige forpligtelser.

Danmarks Naturfredningsforening må således på det skarpeste advare mod at fjerne klageadgangen til de vigtigste elementer i vand- og Natura2000 planerne – mål og indsats.

Politiske tiltag af omfang som vand- og Natura2000 planerne og med så betydelig offentlig interesse bør enhver regering have modet til at lade prøve i sin substans og rækkevidde af den selsamme offentlighed for at sikre et bredt ejerskab til den fremtidige forvaltning. Den slags langtrækkende beslutninger om forvaltning af natur og miljø er bedst tjent med bred konsensus - i modsat fald må der imødeses hyppige justeringer med skiftende flertal, hvilket hverken er i naturens eller nogens interesse.

20.08-2010

Henning Mørk Jørgensen

NOTE: Af bemærkningerne ved miljømålslovens fremsættelse i 2003 fremgik det til § 53, stk. 1:

Klageadgangen er begrænset til to væsentlige forhold i vandplanen: de fastsatte miljømål og indsatsprogrammet. Der skal således være truffet en endelig beslutning om miljømålene og indsatsprogrammet, hvilket sker med den endelige godkendelse af vandplanen, før der kan opnås klageadgang. Klageadgangen bliver således først aktuel med udgangen af 2009, hvor den første vandplan skal offentliggøres.

Der gives endvidere klageadgang får så vidt angår spørgsmål om forslag til vandplanens tilvejebringelse, herunder kravene til offentlighedsproceduren. Dette svarer til den praksis, som gælder inden for planlovens område. Disse sager vil blive aktuelle med udgangen af 2008, hvor det første forslag til vandplan skal foreligge.

og til § 54:

Klageadgangen omfatter afgørelser vedrørende fastsættelse af mål for naturtilstanden og det udarbejdede indsatsprogram. Der kan endvidere klages over, at de procedurermæssige regler om tilvejebringelse af planen ikke er fulgt. Baggrunden herfor er, at det er disse elementer i Natura 2000-planen, der vil være styrende for den efterfølgende forvaltning og administration af gældende lovgivning inden for de internationale naturbeskyttelsesområder.

AKT 47

By- og Landskabsstyrelsen
Jura
Haraldsgade 53
2100 København Ø

20. august 2010

Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar til forslag om ændring af Planloven

Kommuneplanlægning for store husdyrbrug

Det er positivt, at der med lovforslaget nu stilles krav om kommuneplanlægning for større husdyrbrug. Det giver mulighed for med den rette lovgivning at tilgodese landskabelige og miljømæssige hensyn. Det kan ske i erkendelse af, at det moderne danske landbrug er en virksomhed på linje med alle andre, der medfører væsentlige påvirkninger af omgivelserne, som bør reguleres - også i planlægningen.

Kommunerne bør udarbejde bindende lokalplaner, herunder bevarende lokalplaner, for landskabsområder med særlige beskyttelsesbehov. Eventuelt med udgangspunkt i en landsdækkende landskabskarakterkortlægning.

Lovforslaget har for så vidt angår forslaget om kommuneplanlægning for lokalisering af store husdyrbrug en afgørende mangel, idet kravet til kommuneplanlægningen kun drejer sig om en såkaldt positiv udpegning. Der er således ingen incitamentter til sikring af, at planlægningen bliver til virkelighed. Det er allerede muligt i den eksisterende planlovgivning § 11b, stk. 2 at kommuneplanen kan indeholde retningslinjer for beliggenheden af arealer til lokalisering af landbrugets driftsbygninger og driftsanlæg i udpegede særligt værdifulde landbrugsområder. Dette ser ikke ud til at have ført til en bedre lokalisering af landbrugets bygninger i det åbne land.

Slette:

Lovforslagets nye § 11 a stk. 1 nr. 10 vil betyde, at udpegningen nu sker på grundlag af det samlede landbrugsareal, og det er positivt. Men paragraffen omfatter dog kun de større husdyrbrug og ikke mindre og middelstore husdyrbrug eller planteavlens store byggerier. Det er Danmarks naturfredningsforenings klare opfattelse, at det er nødvendigt at tage alle besætningsstørrelser og bedriftstyper med i betragtning. Lovforslaget indeholder en virkningsløs positiv udpegning. Skal kommunernes planlægning få effekt, er det vigtigt, at positivudpegningen knyttes sammen med en negativ eller vilkårsbaseret udpegning, så der er mulige incitamentter for at sikre byggeriets placering.

Det er således nødvendigt, at der er forskel på kravene til landbruget afhængig af om de vælger at lokalisere sig inden for eller uden for de planlagte områder til lokalisering af større husdyrbrug. Jf. lovforslaget er den eneste forskel en forventning om reducerede sagsbehandlingssteder inden for de udpegede områder. Men, når der ikke er ændrede krav til sagsbehandlingen som sådan, der er ens såvel inden for som uden for de udpegede områder, er det reelt planlægning uden indhold. Der er tale om et incitament der er for svagt til alene at kunne sikre den nødvendige påvirkning af landmandens beslutning om den konkrete lokalisering af byggeriet.

Slette: et

DN så derfor gerne, at kommunerne i kommuneplanens retningslinjer og udpegninger supplerede positivområderne for lokalisering af landbrugsbyggeriet med områder, hvor byggeriet ikke ønskes placeret og en eventuel mellemklasse. Disse skal hænge tæt sammen med Inclamentar for landmanden til at lokalisere sig i områder udpeget til formålet, samt krav om skærpede natur, miljø og landskabsshensyn i områder hvor husdyrbrugene ikke ønskes lokaliseret. Kun hvis der er inclamenter til at følge planlægningens intentioner, vil planlægningen reelt få betydning i virkeligheden.

En generel kommentar omkring fremtidens planlægning for landbruget:

Det er meget positivt, at der nu tages hul på en ændring af landbrugets undtagelsesbestemmelser for den regulering der ellers gælder for alle andre erhverv.

Med udgangspunkt i landskabsshensynet bør der ligeledes stilles lokaliseringskrav til planteavlens byggeri. Det må være byggeriets størrelse der er afgørende for landskabspåvirkningen, og dermed behovet for en planlægning – ikke om bygningerne anvendes til husdyrproduktion eller planteavl. De store planteavlere ejer ofte flere gårdanlæg, og har dermed gode muligheder for at vælge alternativer placeringer for nybyggeri, hvis lovgivningen åbnes for at kommunerne kan stille krav hertil.

Endelig bør det præciseres hvilke værktøjer kommunen reelt har til at sikre at et givet landbrug placerer sig henholdsvis udenfor eller indenfor et område der er planlagt til de nævnte landbrugsformål – f.eks. lokalplanlægning.

Arealanvendelsesgodkendelse og Sårbarhedskortlægning

Som noget nyt bør der også planlægges for den miljømæssige belastning af landbrugets arealer. F.eks. kan der stilles krav om en sårbarhedskortlægning i forhold til landskab og miljø af det åbne land i kommuneplanen. Samtidig bør der i ånden lovgivning indføres krav om arealanvendelsesgodkendelser/miljøgodkendelser af planteavl. Disse kan sammen med sårbarhedskortlægningen i kommuneplanen udstikke rammerne for brugen af pesticider på de konkrete arealer. Det er således urimelig forsøksbehandling af andre virksomheder, hvis ikke også landbruget skal have en konkret godkendelse for hvor store emissioner, der tillades på et konkret areal – uanset beliggenheden i det åbne land eller i et erhvervsområde.

Slettet: t

Biogas

DN finder det positivt, at der foreslås planlægning for lokalisering af biogasanlæg i planloven i form af retningslinjer i kommuneplanen.

Et fællesbiogasanlæg kan med fordel placeres i tilknytning til en af de store leverandører til anlægget f.eks. et stort svinebrug, som en del af et affaldsforbrændingsanlæg eller i tilknytning til anden type industri. Lugtgæner fra biogasanlæg er med den nyeste teknologi begrænset. Men af hensyn til sporadiske lugtgæner og transport til og fra anlægget, vil det være en fordel ikke at placere anlægget for tæt på beboelse. Et fællesbiogasanlæg er typisk på under 3 hektar. Det er stadig uklart, hvordan fordelingen bliver mellem større fællesanlæg og de mindre gårdanlæg. Biogasanlæg bør placeres så tæt på input-kilderne som muligt. Større fællesanlæg skal placeres i industriområder, mindre fællesanlæg kan placeres i tilknytning til eksisterende industri- eller landbrugsbyggeri. Derudover skal det for hvert enkelt anlæg vurderes, hvordan det bedst harmonerer med det omkringliggende landskab, samt transportforholdene til og fra anlæggene.

Udfordringen er således at sikre, at anlæggene bliver velplacerede og ikke automatisk og uden overvejelser placeres midt mellem alle inputkilderne i det åbne land, og dermed giver den største bryspredning og landskabspåvirkning. Derfor er lovens skelnen mellem større og mindre biogasanlæg og mellem fællesanlæg og gårdanlæg problematisk.

Slettet: definitio

Det fremgår spredt i bemærkningerne til lovforslaget, at årsagen til behovet for planlægning for lokalisering af biogasanlæg i kommuneplanerne dels er anlæggenes miljømæssige gener og dels bygningernes landskabelige påvirkning. Det er således disse faktorer der bør være afgørende for grænsen mellem hvilke anlæg der skal kommuneplanlægges for, og hvilke anlæg der ikke skal kommuneplanlægges for. Dette kan med fordel udtrykkes klarere i bemærkningerne.

Uanset om et biogasanlæg er et gårdanlæg eller et fællesanlæg bør det være dets påvirkning af landskabet der er afgørende for planbehovet. Det må dog forventes, at anlæg opført uden tilknytning til eksisterende bebyggelse vil have en potentielt væsentlig landskabspåvirkning, også selv om der kun er tale om middelstore anlæg. Omvendt vil anlæg opført i tilknytning til eksisterende bebyggelse have en umiddelbar mindre landskabspåvirkning afhængig af udformning og størrelsen på det eksisterende byggeri. Påvirkningen er således uafhængigt af antallet af ejere og anlæggets kapacitet.

Ligeledes gælder det for de miljømæssige gener, at det må være antallet af kørsler/leverancer til og fra anlægget, der er afgørende for kravet om kommuneplanlægning. Ikke om det ligger i tilknytning til en gård eller har færre eller flere ejere. DN foreslår derfor, at vurderingen af hvilke anlæg der er omfattet eller ikke omfattet af kravet om kommuneplanlægning revurderes, således at det i højere grad afspejler formålet med planlægningen.

AKT-49
0245

Østlige Øers Landboforeninger

By- og Landskabsstyrelsen
Jura
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Sorø d. 20. august 2010

Høringssvar til forslag til lov om ændringer af naturbeskyttelsesloven, planloven, vandløbsloven, miljømålsloven, kemikalleloven og miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst).

Generelle bemærkninger

Hermed følger høringssvar fra Østlige Øers Landboforeninger (ØØL)¹ til forslag om lovændringer til gennemførelse af Grøn Vækst-aftalen.

Vi vil inkludere med at beklage, at lovforslaget er sendt i høring i en periode præget af ferieafholdelse. Selv med en forlængelse af høringsperioden besværliggør det udarbejdelsen af høringssvar fra berørte parter, og det opfatter vi som unødvendigt og hæmmende.

Endvidere vil vi påpege, at der fortsat ikke er gennemført en grundig samfundsøkonomisk analyse af konsekvenserne af Grøn Vækst-aftalen. Det er stærkt kritisabelt, at der ikke foreligger en sådan analyse før udarbejdelse af forslag til lovændringer.

Endelig er der med forslaget til lovændringerne igen tale om, at der samlet set pålægges landbruget store byrder. Forslagene her er endnu en gang eksempler på en drypvis implementering, der sammen med øvrige tiltag over for erhvervet skal vurderes som et samlet hele.

Vurderingen af den samlede belastning af landbrugserhvervet er afgørende idet det blandt andet fra EU's side er fastslået, at der skal sikres proportionalitet i lovgivning og miljøforbedrende tiltag. Situationen lige nu er, at landbruget pålægges store byrder med

¹ Østlige Øers Landboforeninger (ØØL) er erhvervspolitisk overbygning for medlemstforeningerne, de lokale landboforeninger. ØØL's medlemstforeninger er: Dansk Landbrug Sydhavssøerne, Landboforeningen Gefion, Odsherreds Landboforening, Syd-Østsjællands Landboforening og Øernes Landøkonomiske Selskab. Foreningerne har tilsammen omkring 4500 medlemmer, der er bosat og driver landbrug i det område, som i store træk er sammenfaldende med den nuværende Region Sjælland.

enorme økonomiske omkostninger til fordel for indsatser med en minimal miljøeffekt. Efter vores opfattelse er der i højeste grad mangel på proportionalitet i Grøn Vækst-aftalen.

Der skal fokuseres på intelligente, målrettede og lokalt tilpassede tiltag, som faglige analyser kan godtgøre også er omkostningseffektive. Og arbejdet med at finde de smarte miljømæssigt og økonomiske effektive løsninger vil ØØL meget gerne deltage konstruktivt i.

Herunder følger bemærkninger til dele af ændringsforslagene i de enkelte love.

Naturbeskyttelsesloven

§ 2, mfl. Med lovforslaget udvides vådområder til også at omfatte P-ådale/vådområder. Lods ejere, der afstår arealer til ådale/vådområdeprojekter skal gives mulighed for fuld erstatning og ikke som foreslået ydes kompensation, der er finanslovsafhængig, for indtægtsstab.

§ 16, stk. 2: ØØL finder det positivt, at der bliver mulighed for at plante flerårige energiplanlægninger langs vandløb og sør for at styrke landbrugets rolle som leverandør af grøn energi.

Planloven

Med forslaget § 11 a, 11 gives hjemmel til, at kommunerne skal planlægge for beiligheden af større husdyrbrug. ØØL mener det skal indskærpes, at der skal være tale om en positiv planlægning med udpegning af "landbrugsområder", at der ikke planlægges ud fra negative hensyn til hvor kommunerne ikke ønsker "landbrugsområder". Endvidere må planlægningen ikke anvendes til begrænsning af eksisterende landbrugsbedrifter.

Vandløbsloven

§ 12 ændres i forslaget således, at vandløbsregulativer kan indeholde bestemmelse om reduceret vedligeholdelse. Ophør eller reduceret vandløbsvedligeholdelse vil få særdeles store konsekvenser for lods ejere med vandløbsnære arealer. I praksis vil ændringen endvidere betyde, at vandløbslovens § 1 om at tilstræbe sikring af vandløb til afledning dermed ikke kan overholdes. Vi foreslår, at vandafledning sikres ved at ændre for eksempel bundkote og/eller vandløbsprofil, forud for ophør eller reduceret vandløbsvedligeholdelse.

Med § 13 a. anføres det, at lods ejere kan søge om tilskud, ved tab som følge af den reducerede vandløbsvedligeholdelse. Dette skal efter vores opfattelse ændres til, at lods ejere, der som følge af reduceret eller ophørt vedligeholdelse får indtjeningsnedgang eller tab, har ret til fuld kompensation/erstatning.

§ 37 giver hjemmel til, at vandløbsmyndigheden kan beslutte restaurering af vandløb for eksempel for opnåelse af miljømål i vandplaner. Er der i restaureringsforanstaltninger indholdt åbning af rørslatte vandløb?

Vi noterer os, at vandløbsmyndigheden jf. stk. 2 afholder udgifter til restaureringer og at der jf. stk. 4 er ret til erstatning ved tab for følge af restaurerings tiltag. ØØL mener det skal indskærpes, at restaurering f.eks. i form af åbning af rørlagt vandløb ikke må iværksættes før der foreligger en skriftlig aftale med berørte lodsejere indeholdende erstatningsopgørelse. Er der ikke indgået en aftale med lodsejer, vil åbning af rørlagt vandløb skulle sidestilles med et ekspropriativt indgreb.

Miljømålsloven

Med ophævelse af § 53, stk. 1, 1 begrænses klageadgangen således, at der ikke kan klages over indholdet i de statslige Vand- og Natura 2000 planer. Vi finder det principielt forkert at fratage borgerne en klagemulighed og da vi endnu ikke har set første planperiodes Vand- og Natura 2000-planer, er det et forhastet lovforslag uden basis i erfaringer med vand- og naturplanlægningen. Vi foreslår, at ændringen som minimum udskydes til en senere planperiode.

Med venlig hilsen

Povl Fritzner
formand

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltonv 3
DK-1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

By- og Landskabsstyrelsen

Jura

Haraldsgade 53, 2100 København Ø

Sendt elektronisk til:

bist@bist.dk

cc: sus@bist.dk og rikni@bist.dk

Landbrug & Fødevarers bemærkninger til lov om ændring af Naturbeskyttelsesloven, Planloven, Vandløbsloven, Miljømålsloven, Kemikalieloven og Miljøbeskyttelsesloven (Grøn Vækst)

Landbrug & Fødevarer takker for det fremsendte høringsmateriale. Nedenfor findes vores bemærkninger til det omfattende udkastmateriale. Høringsvaret består af to dele:

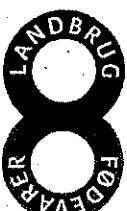
1. En generel del, med overordnede bemærkninger til samlelovens elementer – herunder udpegnings af særlige problemstillinger, forslag til løsninger mv.
2. En bilagsdel, der mere detaljeret samler de tekniske og faglige bemærkninger til ændringerne i de enkelte love.

Overordnet set er det svært at overskue de samlede konsekvenser ved de mange ændringer af forskellige love og bekendtgørelser, der allerede er gennemført eller skal gennemføres i den kommende tid som følge af Grøn Vækst. Dels er flere af formuleringerne lovudkastet forholdsvis upræcise, set i forhold til de fremtidige ændringer, der tænkes gennemført, dels behandles alle ændringer enkeltvist i lovarbejdet. Resultatet er, at det er umuligt at overskue de samlede økonomiske, administrative og praktiske konsekvenser for landbruget såvel som for samfundet som helhed.

Så længe det tekniske og faglige grundlag for den endelige indsats ikke er på plads og vurderet på politisk plan, er det stærkt betænkeligt at gennemføre de foreslåede lovændringer. Eksempelvis er det umuligt at vurdere betydningen af de foreslåede ændringer i vandløbsloven vedr. reduceret vandløbsvedligeholdelse, når arealkonsekvenser, kompensationsordninger mv. ikke er kendt.

Landbrug & Fødevarer er af den opfattelse, at alle de rammer og byrder, der pålægges erhvervet som resultat af Grøn Vækst og vand- og naturplanerne – herunder denne samlelov - skal ses som én helhed, også selv om der i praksis er tale om drypvis regulering over flere år. Dette synspunkt understøttes af konklusionerne i et juridisk responsum udarbejdet for Landbrug & Fødevarer af professor Peter Mortensen, Københavns Universitet.

Ud over at afdække betydningen for borger og samfund, er en samlet konsekvensvurdering også et nødvendigt værktøj ifm. anvendelsen af undtagelsesbestemmelser iht. vandrammedirektivet, i sammenligninger med indsatsen i andre EU-lande, i erstatningssager samt i forbindelse med afklaring af ekspropriationsspørgsmålet over for den enkelte lodsejer. Det vil i den sammenhæng være fuldstændigt uacceptabelt, hvis ansvaret blot lægges over til lodsejerne, som henvises til domstolene.

Landbrug & Fødevarers bemærkninger til ændringsforslagene i samleloven
Nedenfor findes vores kommentarer til de enkelte love, der skal ændres som følge af Grøn Vækst og samleloven.

Naturbeskyttelsesloven

Plantning af energifgrøder

Landbrug & Fødevarer ser positivt på, at der nu endelig åbnes op for plantning af energifgrøder på arealer inden for 150 m beskyttelseslinjen langs vandløb og søer.

Vi mener dog, at det bør undgås, at der fastsættes for mange forskellige definitioner af flerårige energifgrøder i forskellige regelsæt. Derfor kunne man – i stedet for at fastsætte nye regler om tilplantning (jf. §16 stk. 4) – vælge at referere til f.eks. reglerne i enkeltbetalingsordningen om energifgrøder.

Ændring af fredningsbestemmelser om erstatning

Ifølge forslaget § 38 b kan der ikke gennemføres en fredning af landbrugsarealer, der er ejet af fonde, foreninger eller andre juridiske personer, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, medmindre ejeren giver erstatning på at modtage erstatning. Det anføres i bemærkningerne til bestemmelsen, at formålet er at begrænse muligheden for fredning af visse landbrugsarealer mod erstatning. Denne ændring vil reelt betyde, at hvis en fond ell. lign. ikke ønsker at give afkald på fredningserstatningen, kan det pågældende areal slet ikke fredes, uanset hvilke naturværdier der måtte være på arealet.

Det giver anledning til undren, at der ønskes gennemført en bestemmelse, hvorefter bestemte ejere kan undgå fredning af landbrugsarealer ved at undlade at give afkald på at modtage erstatning. I særlige tilfælde vil dette kunne give anledning til ulempe for andre ejere. Landbrug & Fødevarer finder overordnet set, at der i henhold til bestemmelsen i naturbeskyttelsesloven om fredning ikke bør være nogen forskel på, om der er tale om privat personer, fonde, selskaber eller andre juridiske personer. Den foreslåede ændring bør derfor udgå.

Fosfor-ådale

Landbrug & Fødevarer mener, at udfordringerne på vandmiljøområdet – herunder fosfortilførslen til nogle søer – skal løses med målrettede, omkostningseffektive virkemidler. I nogle tilfælde kan løsningen være etablering af fosfor-ådale. Etableringen bør altid ske på grundlag af meget grundige forundersøgelser, så den faktisk miljøeffekt modsvarer den forventede.

Landbrug & Fødevarer finder det – som det også er tilfældet med N-vådområder – desuden byden- de nødvendigt, at paletten af ordninger udvides, så der også er mulighed for engangs-erstatning eller, subsidiært, gives tilbagekøbsret til de lodsejere, der står arealer til P-ådalsprojekter.

Ændring af planloven

Som følge af Grøn Vækst-aftalen ændres planloven, så kommunerne forpligtes til at inddrage lokaliseri- ng af større fælles biogasanlæg i kommunereplanlægningen, og kommunerne skal fremover planlægge for lokaliseri- ng af husdyrbrug på 500 DE. I det følgende kommenteres de to ændrings- forslag særskilt, som hhv. *lokaliseri- ng af fælles biogasanlæg* og *lokaliseri- ng af større husdyrbrug*.

Lokalisering af fælles biogasanlæg

Større fælles biogasanlæg har været svære at få placeret, og det er positivt, at der nu stilles krav om at lokalisere arealer til fælles biogasanlæg. Der mangler dog helt overordnet, at det i lovbestemmelserne står beskrevet, at biogasfællesanlæg er anlæg, som i meget høj grad er knyttet til erhvervsrettede aktiviteter i landzonen og derfor har en naturlig placering her. Der synes endvidere at mangle angivelse af rammer og kriterier for lokaliseringen. Der mangler i den forbindelse også en præcisering af, hvad en "hensigtsmæssig" placering er, det skal både være i forhold til gyllegrundlag og i den forbindelse ikke mindst logistikken med transport af rågylle ind og afgasset gylle retur til landbruget.

Udpegninger må ikke hindre etablering af biogasanlæg uden for de udpegede områder. Etablering af biogasanlæg skal gøres investeringsinteressante, hvilket kan sikre yderligere incitament til og mulighed for udvikling af vedvarende energi.

I forbindelse med planlægning af biogasanlæg bør kommunen tage hensyn til placering i forhold til naturgasnettet, og Landbrug & Fødevarer skal i øvrigt opfordre til, at reglerne om ligestilling af levering af biogas direkte til kraftvarmeværk og til naturgasnettet bliver udfærdiget snarest, og inden kommunerne kommer for langt i planlægningen, da det vil påvirke placering af store fælles biogasanlæg.

Landbrug & Fødevarer bidrager meget gerne til udarbejdelsen af de konkrete retningslinier, der skal meldes ud til kommunerne om de statslige mål og krav til planlægningen for biogasanlæg

Frem mod 2013 vil det være hensigtsmæssigt med nogle bindende mål for udarbejdelsen af plantilbælg eller anden behandling i tiden frem til 2013, således at den samlede myndighedstrase i forhold til biogasanlæg kan holdes under et år. Det er jo først fra næste runde af kommuneplaner i 2013, at forpligtelsen binder kommunerne. Der er behov for, at de planlægningsmæssige forhold ikke udgør en barriere for aktuelle biogasprojekter.

Der lægges op til, at kommunerne skal udlægge arealer til lokalisering af anlæg, der behandler mere end 200 ton ton gylle og gødning pr. dag. Det kan imidlertid være hensigtsmæssigt, at der samtidig opstilles retningslinier for lokalisering af mindre anlæg – herunder for eksempel at anlæg på op til 200 ton gylle/gødning pr. dag kan lokaliseres i forbindelse med landbrugsejendomme eller at mindre fællesanlæg kan lokaliseres på lokalplan uden VVM.

Det er meget vigtigt, at det undgås, at mindre anlæg – herunder decentrale anlæg - bliver klient i planlægningen.

Det er samtidig vigtigt at være opmærksom på, at man ikke skaber nye barrierer gennem fastlæggelse af nye definitioner af anlægss størrelser (200 ton pr. dag) eller på grund af manglende koordinering med anden planlægning. Her er det vigtigt at være opmærksom på nødvendigheden af koordinering af kommuneplanerne, men det kunne tilsvarende være hensigtsmæssigt, at der udover denne rene arealplanlægning ligeledes blev udarbejdet en lokal/regional strategisk biogasplan, hvor en hensigtsmæssig udbygningsstrategi opstilles også i forhold til anvendelsen af gassen, herunder varmeplaner.

Lokalisering af større husdyrbrug

Landbrug og Fødevarer skal på det kraftigste anbefale, at denne del af ændringsforslaget om, at kommunerne fremover skal planlægge for lokalisering af husdyrbrug på 500 DE, udgår. Hvis forsla-

get fastholdes må Landbrug og Fødevarer kræve, at grundlaget for lokaliseringen af større landbrugsbyggen forbedres betydeligt.

Landbrug og Fødevarer finder det nødvendigt at få præciseret, at lovændringen ikke bevirker, at husdyrbrug på 500 DE eller derover udelukkende placeres i de lokaliserede områder. Den særlige lokalisering for placering af store husdyrbrug skal alene ske ud fra følgende tre parametre: 1) Infrastruktur 2) byvækst 3) landskabelige hensyn, og inden lokaliseringsarbejdet påbegyndes, skal der forelægge konkrete og entydige retningslinier for lokaliseringsarbejdet udformning, indhold og omfang, der skal skabe sikkerhed for brugen af samme planlægningsprincipper på tværs af kommunegrænser.

I dag og i den kommende tid vil et husdyrbrugs arealer fortsat være en afgørende faktor for anlæggets placering. Det skyldes bl.a. gyllehåndtering. Ved lokalisering af større husdyrbrug skal der tages højde for den tætte kobling mellem anlæg og areal.

Givet den politiske beslutning i Grøn Vækst, hvor der skal planlægges for lokalisering af husdyrbrug, synes det fornuftigt, at det er parametrene infrastruktur, byvækst og landskabelige hensyn, der skal indgå i vurderingen ved placering af større husdyrbrug. Endvidere er det positivt at termen lokalisering anvendes, og Landbrug & Fødevarer ønsker at denne benævnelse fastholdes. Da det fra landbrugets synsvinkel er uklart, hvordan lovændringen vil blive udmøntet, er det endnu ikke muligt at tilslutte sig definitionen af større husdyrbrug som 500 DE eller derover. Endelig skal det påpeges, vi er meget skeptiske over for betegnelsen "positiv-planlægning" og dertilhørende "postivområder", da der med positivområder implicit følger "negativ-områder". Et alternativ kan være *aktiv planlægning for...*

Det skal endnu en gang klart slås fast, at vi er mod dette ændringsforslag vedr. lokalisering af store husdyrbrug. Dette til trods, giver vi i det følgende give en række forslag til forbedringer af ændringsforslaget i ikke-prioriteret rækkefølge.

Landbrug & Fødevarer vil på det kraftigste anbefale og opfordre til, at der skabes sikkerhed for:

- a) At planlægning for lokalisering af større husdyrbrug i kommuneplanerne for 2013 – 2017 og fremover på ingen måde må hindre eksisterende husdyrbrug eller jordløse husdyrbrug, der ikke er omfattet af kommunens lokalisering af større husdyrbrug, i at udvikle og udvide deres produktion.
- b) En markant forbedring af den planlægning, som kommunerne udarbejder for landbruget. Der skal gøres op med, at planlægning af landzonen starter med at udpege alle restriktioner, hvorefter det resterende udpeges til husdyrbrug, da residual planlægning ikke kan tage hensyn til projektilpasninger.
- c) En afklaring af sammenhængen med udpegnin g af særligt værdifulde landbrugsområder, som i dag gælder for anvendelsen § 11b, stk. 2, og en afklaring af samspillet med de statslige jordbrugsanalyser.
- d) En markant hurtigere sagsbehandling for miljøgodkendelse af husdyrbrug.
- e) At kommuneplanerne for 2013 – 2017, samlet set, skal kunne understøtte strukturudviklingen, hvad enten placering af større husdyrbrug er indenfor eller udenfor kommunens lokalisering af disse.
- f) At planlægning for lokalisering af husdyrbrug på 500 skal sidestilles med "i tilknytning til eksisterende ejendomme".
- g) At planlægning for lokalisering af husdyrbrug på 500 DE skal ske i samspil med det lokale landbrugscenter.

- h) At kommunernes planlægning for lokalisering af husdyrbrug på 500 DE i kommuneplanerne for 2013 – 2017 evalueres primo 2014. Som følge af evalueringen skal der, i dialog med landbrugserhvervet, tages stilling til en eventuel tilpasning.

I bilagsdelen findes uddybning af punkterne a-h.

Sluteligt skal det nævnes, at det synes uhensigtsmæssigt at gennemføre et krav om planlægning for lokalisering af større husdyrbrug i kommuneplanerne for 2013 – 2017, samtidig med, at der er nedsat en arbejdsgruppe for planlægning under husdyrreguleringsudvalget. En arbejdsgruppe, der bl.a. skal undersøge planlægningsmuligheder for landbruget fremover. Landbrug & Fødevarer finder det yderst uhensigtsmæssigt at gennemføre en lovændring inden arbejdsgruppen, der undersøger muligheder for planlægning af store husdyrbrug, har færdiggjort sit arbejde.

Vandløbsloven

De foreslåede ændringer i vandløbsloven vil mange steder i landet få dramatisk indflydelse på mulighederne for at dyrke jorden. Landbrug & Fødevarer vurderer, at reduceret vandløbsvedligeholdelse vil få meget store og helt uoverskuelige konsekvenser for de berørte lodsejere. I eksempelvis flade og/eller drænedede oplande kan de arealmæssige konsekvenser følge endog meget store. Desuden vil effekten indtræde gradvist over en årrække, i takt med at arealerne forsumper, og i nogle tilfælde vil områderne høre under naturbeskyttelseslovens § 3. Imidlertid er konsekvenserne ikke analyseret nærmere, hvilket gør det yderst betænkeligt at gennemføre de foreslåede ændringer i lovgivningen på nuværende tidspunkt. Først når konsekvenser, økonomi, brug af undtagelsesbestemmelser mv. er på plads, bør forslaget om reduceret vandløbsvedligeholdelse drøftes og vedtages politisk.

I fremtiden vil der være et grundlæggende behov for endnu større vandafledningssevne end i dag, da nedbørsmængder og -intensitet vil stige. Både byer og dyrkningsarealer risikerer at blive påvirket negativt af stigende vandmængder. Dette kan være i konflikt med hensyn til vandmiljøet. Den helt ensidige fokusering på reduceret eller ophørt grødeskæring i forslaget bør derfor udvides – både i vandløbslovens og bemærkningernes formuleringer og i de efterfølgende bekendtgørelser, vandplaner og kommunale handplaner – så der lægges vægt på mere intelligente grødeskæring. Der foreligger grundlige opgørelser, der viser, at det mange steder vil være muligt helt eller delvist at tilgodese både afvandringsmæssige og miljømæssige hensyn.

Det skal bemærkes, at man i Tyskland som helhed har valgt at klassificere 52 pct. af alle vandløb som stærkt modificerede eller kunstige, for på den måde at sikre balance mellem de forskellige interesser. I de nordlige delstater er der tale om væsentlig mere end de 52 pct. En lignende tilgang i Danmark, hvor der tages hensyn til områder med store afvandringsmæssige interesser, vil givetvis ændre på den krævede reduktion i grødeskæring – og dermed de afledte, negative effekter på tilslødede arealer – og samtidig medføre forbedrede forhold i vandløbene.

I følge forslaget skal der ikke længere være et generelt gældende krav om, at både offentlige og private vandløb skal vedligeholdes, således at vandløbets sikkelise eller vandføringssevne ikke ændres. Der er tale om en meget vidtgående ændring, der vil kunne få indgribende betydning for arealer, der afvandringsmæssigt er afhængige af de omhandlede vandløb. En sådan ændring bør derfor alene gennemføres mod *fuld erstatning* til berørte lodsejere og brugere. Behovet for, at der bliver tale om fuld erstatning underbygges yderligere af det forhold, at opfyldelsen af miljømålet i vandløbet ved hjælp af reduceret vedligeholdelse ikke har nogen sammenhæng med lodsejernes måde at dyrke arealerne på. På den baggrund mener vi, at der vil være tale om ekspropriationstilgørende forhold.

Det skal klart fremgå af loven og bemærkningerne, at vandløbslovens dobbelte formålsparagraf stadig gælder, med et klart krav om optimering af afvandingsevnen. Eksempelvis kan det være nok at ændre grødeskærings/opsrensningsteknik eller -frekvens, i stedet for helt at ophøre med vandløbsvedligeholdelsen. Desuden kan ændringer af vandløbsstraceernes form medvirke til bedre afvandingsevne ved spidsbelastninger, samtidig med, at natur- og miljøforhold i og ved vandløbene forbedres.

Det bør klart fremgå af loven og bemærkningerne, at vandløbsmyndigheden skal leve op til de nye vedligeholdelseskrav. Hvis dette ikke fremgår meget klart og entydigt, er der stor risiko for, at der fremadrettet vil ske en undervedligeholdelse i forhold til det reviderede regulativ, således at arealkonsekvenserne bliver endnu større end forventet. Reelt set er der overhængende risiko for, at vandløbsmyndigheden vil vælge opbør med vandløbsvedligeholdelse i stedet for at sikre en optimering af afledningsevne og miljøforhold på samme tid, eksempelvis med baggrund i besparelser på driftsbudgettet. Som følge heraf vil der opstå kaotiske tilstande, med et hav af problemer relateret til enkeltbetalingsordningen og retssager. Det er derfor strengt nødvendigt, at der som opfølgning på lovgivningen sikres et smidigt og effektivt system, der

1. sikrer, at kommunerne lever op til grødeskæringsforpligtigelserne og
2. letter processen ifm. en evt. retssag, så lodsejerne ikke skal bruge urimelige ressourcer og tid på at få sin erstatning for utilsigtede konsekvenser.

Det er bydende nødvendigt, at muligheden for reduceret/ophørt vedligeholdelse afgrænses til de vandløb, der *specifikt* er nævnt i vandplanerne. Alternativt åbnes der op for en situation, hvor vandløbsmyndigheden kan ophøre/reducere vedligeholdelsen i *alle* vandløb. I § 12, stk. 3 og i bemærkning 2.3.1.2 bør det derfor indføres, at muligheden kun er til stede i de vandløb, der i en vandplan i medfør af miljømålsloven helt eller delvist er udvalgt til at kunne blive undtaget fra vedligeholdelse.

Endvidere lægges der i § 12, stk. 3 op til, at vandløbene *ikke* eller *kun i særlige tilfælde* må vedligeholdes. Idet miljømålene i mange vandløb vil kunne opfyldes ved reduceret/ændret, planmæssig vedligeholdelse (eks. reduceret antal grødeskæringer eller ændret teknik), skal formuleringen udvides til også at inkludere reduceret/ændret, men planlagt vedligeholdelse i forhold til det eksisterende regulativ.

Vi finder det helt afgørende, at der tildeles fuld kompensation. Det bør derfor klart fremgå af lovforslaget, at man først skal foretage en tilbundsående analyse af behovet for indgreb og en tilsvarende analyse af konsekvenserne for den enkelte lodsejer. På baggrund af de tilbundsående analyser skal der, i dialog med lodsejerne, kan der efterfølgende forhandles erstatning på plads, på samme måde som ved reguleringsager og vandløbsrestaurering. Denne hjemmel findes fortsat i udkastet (§ 37), og skal udvides til også at omfatte reduceret vedligeholdelse. Alternativt skal formuleringen i § 13 a ændres, så den får samme ordlyd som § 37 stk. 2 / stk. 4.

Vi er af den klare opfattelse, at kompensation i henhold til den model, vi foreslår, vil kunne gives under Landdistriktsprogrammet.

Som nævnt oven for, forventer vi, at udpegningen af berørte arealer vil ske ud fra en overordnet model. I forbindelse med både regulativudarbejdelse og efterfølgende erstatningsberegning er det imidlertid bydende nødvendigt, at der foretages en meget grundlig, individuel analyse af konsekvenserne for hver enkelt berørt lodsejer. Kun på den måde kan det sikres, at lodsejerne får den rette erstatning, og at brugen af undtagelsesbestemmelserne iht. vandrammedirektivet om nødvendigt kan tages i anvendelse.

Erstatningshåndteringen skal ligeledes tage højde for uforudsete udgifter, der eksempelvis kan opstå som følge af forsurening og nedsat drænfunktion, der ligger ud over det på forhånd beregnede areal. Det vil være dybt urimeligt, hvis lodsejerne individuelt skal kræve erstatning via domstolene for disse uforudsete effekter, som oven i købet ofte først indtræffer med flere års forsinkelse.

Det er endelig en klar forudsætning, at lodsejerne fortsat har fuld klageadgang over de nye, tilrettede regulativer. Klageadgangen skal både gælde ifm. regulativændringerne og ved de forudgående vandplaner og kommunale handleplaner.

Miljømålsloven

Landbrug & Fødevarer mener, at der skal være en specifik klagemulighed for de lodsejere, der direkte berøres af vand- og Natura 2000-planerne.

Tilpasningen i klageadgangen er begrundet i, at der er tale om meget overordnede, politisk vedtagne planer, at der har været betydelig offentlig inddragelse samt at der fortsat er fuld klageadgang til skovhandleplaner og de kommunale handleplaner.

Landbrug & Fødevarer er meget uenige i, at der har været betydelig offentlig inddragelse i det hidtidige forløb. Idéfasen var reelt uden faglig/teknisk indhold, da hverken miljømål eller virkemidler var kendt på daværende tidspunkt. Efterfølgende må man konstatere, at forslag til nye virkemidler, arbejdsformer mv. ikke er blevet inkluderet i arbejdet med vandplaner og Grøn Vækst, der fortsat er baseret på udbredt anvendelse af generelle, omkostningsineffektive løsninger. De Vand- og naturråd, der siden hen blev nedsat, har på ingen måde øget dialog eller informationsniveau hos interessenterne – bl.a. fordi der stort set ikke har været afholdt nogen møder i de seneste år. Endelig har en del af forløbet vedr. Grøn Vækst været uden åbenhed og inddragelse af interessenter. Facit er derfor, at dialog og inddragelse indtil nu har været yderst mangelfuld.

Landbrug & Fødevarer er endvidere uenige i, at planerne er meget overordnede, uden direkte indflydelse for den enkelte borger. Vi mener, at vand- og Natura 2000-planerne vil få overordentlig stor og direkte betydning for en række borgere, herunder landmænd, der omfattes af skærpede regler på bl.a. gødnings-, dyrknings-, vandløbs- og naturområderne. Det følger af miljølovens § 3, stk. 2, for så vidt angår vandplaner og § 48 for så vidt angår Natura 2000-planer, at de er bindende for myndighederne ved udvælgelse af beføjelser i medfør af lovgivningen. Det vil sige, at indholdet i disse to plan typer, herunder både miljømål og indsatsprogrammer, har helt afgørende betydning for administrationen af miljøområdet. Derfor er det ikke rimeligt at fratage borgerne den klagemulighed, der i dag findes på dette helt afgørende område.

Det er ikke acceptabelt, at de berørte borgeres retssikkerhed skal vige for en hurtigere behandling af Vand- og Natura 2000-planerne. De miljø- og naturmål, der opstilles i planerne, bliver helt bestemmende for det niveau af krav og restriktioner, der senere vil blive gældende for den enkelte borger. Det fremgår af de planer, der har været i kommunal forhandling, at de eksempelvis har meget vidtgående formuleringer angående administration af anden lovgivning. Endvidere er de på nogle punkter ret detaljerede, eksempelvis er det udpeget hvilke strækninger af vandløb, der skal undergives en reduceret vedligeholdelse eller hvor vedligeholdelsen skal opføre.

Med hensyn til, at planerne er udtryk for et politisk fastsat ambitionsniveau, skal det anføres, at en eventuel klagemulighed må antages at blive forvaltet af klageinstansen således, at der som helt overvejende hovedregel ikke vil blive grebet ind overfor politiske afvejsninger.

Kemikalie_loven

Landbrug & Fødevarer har ingen indvendinger mod de foreslåede ændringer i kemikalie_loven.

Miljøbeskyttelses_loven

Ifølge forslaget indføres et forbud mod anvendelse af pesticider til erhvervs_mæssige og offentlige formål inden for en radius på 25 meter fra et vandindvindingsanlæg, der indvinder grundvand til al_mene vandforsyningsanlæg. Det er i bemærkningerne anført, at der er tale om mellem 8.000 og 12.000 vandindvindingsanlæg, og at omkring halvdelen af disse anlæg vurderes beliggende i landbrugsområder med pesticidanvendelse.

Landbrug & Fødevarers finder, at sådanne indskrænkninger skal modsvares af en reel erstatning.

Konkret må det antages, at langt hovedparten af disse vandindvindingsanlæg er etableret på landbrugsarealer efter aftale eller ekspropriation, hvorved der er aftalt en økonomisk kompensation eller fastsat en ekspropriationserstatning. Kompensationen/erstatningen er fastsat på baggrund af de ulømpere og restriktioner, som etableringen af vandindvindingsanlægget indebærer for ejeren eller brugeren. Der er således normalt ydet fuld erstatning for etablering af selve boringen, og for det tab og de ulømpere, der følger af et fredningsbælte på typisk 10 meter i radius omkring boringen. Ved den foreslåede bestemmelse med forbud mod erhvervs_mæssig anvendelse af pesticider i en radius på 25 meter omkring en boring, bliver ulømpere og tabet for ejeren/brugeren væsentligt større end forudsat ved ekspropriationen eller indgåelsen af aftalen om etablering af vandindvindingsanlægget. Det er ikke rimeligt, at en sådan ekstra restriktion pålægges - oven i en i forvejen aftalt eller eksproprieret restriktion - uden fuld erstatning.

Landbrug & Fødevarer finder det endvidere meget problematisk, at de økonomiske konsekvenser af lovforslaget ikke er bedre belyst.

Det erhvervs_økonomiske tab er efter vores vurdering kraftigt undervurderet, idet der alene er medtaget et lavt ansætt direkte produktionsstab på det øgede forbudsareal. Herved overses blandt andet de betydelige driftsulømpere som naturligt vil føre til at det reelt berørte areal vil være betydeligt større. Det direkte berørte areal omkring en boring er 0,2 ha, men det indirekte berørte areal ved udlæg af en cirkel med en diameter på 50 meter / radius på 25 meter er betydeligt større. I praksis vil overholdelse af forbudszone medføre, at kørslen med maskiner tilpasses lige linier omkring / langs forbudszone. På det nu væsentligt forøgede sprøjtefri areal (hurtigt 0,3 - 0,4 ha) vil der i løbet af få år etableres et stærkt forøget ukrudtstryk (tidsler, kvik og andet græsukruidt). Ukrudtstryket vil på en række arealer føre til, at jordbearbejdnings bedst undlades på det sprøjtefri areal af hensyn til at minimere ukrudtstryket på spredningen til de øvrige dyrkede arealer. Dermed risikerer en nødvendig tilpasning af marken afhængig af markform at føre til at et større areal driftsmæssigt ikke længere rentabelt kan dyrkes. Et øget ukrudtstryk kan i sig selv betyde, at nogle landmænds muligheder for højværdiproduktion af fx græsfrø indskrænkes, med deraf følgende dårligere indtjening.

Det faglige grundlag for generelt at indføre en øget sprøjteforbudszone ud fra et skærpet forsigtighedsprincip synes dårligt belyst. Landbrug & Fødevarer finder det i den sammenhæng afgørende, at der allerede findes mulighed for efter en konkret vurdering af de geologiske, klimatiske og indvindingsmæssige forhold at etablere et boringsnært beskyttelsesområde på op til 300 meter.

Afslutning

Landbrug & Fødevarer står gerne til rådighed for en nærmere diskussion og uddybning af vore synspunkter og forslag. Det er efter vores opfattelse meget vigtigt, at en lang række punkter i udkastet justeres væsentligt, inden det kan lægges op til den politiske drøftelse i Folketinget.

Med venlig hilsen

Niels Peter Nørring

Bilagsdel: Specifikke bemærkninger til lovforslaget

Naturbeskyttelsesloven - Etablering af flerårige energifgrøder

§ 16, nr. 2+3.

Landbrug & Fødevarer savner en faglig begrundelse for at bufferzonen på 300 m ikke alene skal gælde i forhold til fuglebeskyttelsesområder. I dag er der ikke er anmeldeligt til flerårige energifgrøder i internationale naturbeskyttelsesområder med mindre der er tale om fuglebeskyttelsesområde. Hvorfor så anmeldeligt 300 m udenfor?

§ 16, nr. 3.

Stk. 4 Det bør undgås at få for mange og afvigende afgrænsninger af energifgrøder i forskellige ressortministeriers regler. Enkeltheden kunne fx opnås ved blot at henvise til regler i enkeltbeta-lingsordningen om energifgrødearter.

Lovbemærkningerne

2.1.2.

Der er ikke ændret på muligheden for etablering af pil inden for strandbeskyttelseslinjen. Her ser Landbrug & Fødevarer gerne en lempelse af dispensationsbestemmelser så det fx vil være muligt at etablere pileanlæg til vandrensning i kystnære og/eller lavtliggende områder.

Planloven – lokalisering af større husdyrbrug

Uddybning af punkterne a-h, der er nævnt i høringssvarets generelle del.

Ad. a: Det er afgørende for Landbrug & Fødevarer, at ændringsforslaget ikke indskrænker landbrugs produktionsområde til de områder, der lokaliseres til placering af større husdyrbrug. Lokaliseringen må på ingen måde få den konsekvens, at det begrænser eller hindre etablering af større produktionsanlæg, hvor der ikke er planlagt en lokalisering af store husdyrbrug.

I bemærkningerne under punkt 2.2.1.2. er det anført, at reguleringen af husdyrbrug, herunder efter husdyrgodkendelsesloven, er den samme, uanset om husdyrbruget ligger inden for eller uden for de kommunalt planlagte områder. Det forstås vi således, at der også skal være mulighed for at etablere driftsbygninger og driftsanlæg på store husdyrbrug uden for det kommunalt planlagte område, når betingelserne for at opnå de formødne tilladelser i øvrigt er til stede. Dette ønskes anført eksplicit i bemærkningerne. Endvidere bør der være udmeldinger om retningslinjer for byggeri uden for de udpegede områder, som reelt sikrer landmændene i disse områder de samme muligheder som i dag.

Ad. b: Det er afgørende, at kommunerne har tilstrækkeligt kompetencer, hvis deres lokalisering skal give større sikkerhed for fremtidige investeringer og hvis ændringen skal give en markant lettelse af sagsbehandlingen for miljøgodkendelse af husdyrbrug.

Det fremgår af 3. afsnit under 3.2 Ad planloven, at der i kommunneplanen allerede er taget stilling til de væsentligste hensyn i modsætning til ved enkeltsagsbehandling uden forudgående planlægning, herunder fx hensyn til udledninger, landskab, natur, infrastruktur, byudvikling og naboer. Når der specielt henses til forslaget om ændring af lov om godkendelse af husdyrbrug må det befyrges, at der for husdyrbrug over 500 DE vil være få arealer tilbage, hvor ammoniakkravene ud fra en generel vurdering kan overholdes.

Landbrug og Fødevarer er meget skeptiske overfor, om lovforslaget kan implementeres på et fagligt forsvarligt niveau. Erfaringerne med kommunernes planlægning for landbrugserhvervet for denne planperiode 2009 -13 er ikke positive. Meget få kommuner har gennemført en aktiv planlægning med henblik på udpegning af særligt værdifulde landbrugsområder, for derefter at varetage landbrugserhvervets interesser i kommuneplanlægningen. Kommuneplanlægningen for det åbne land er i langt de fleste kommuner sket som residualplanlægning, og det er meget svært at finde eksempler på kommuner, der har udpeget de særligt værdifulde landbrugsområder ud fra en egentlig stillingtagen til landbrugserhvervets behov for driftssikkerhed, logistik og fremtidssikring.

Det er Landbrug og Fødevarers vurdering, at lovændringen kræver en udførlig vejledning til husdyrløven i forhold til, hvordan kommunen skal "virke for", at de kommunepanlagte rammer og retningslinier vil indgå i forbindelse med konkret sagsbehandling.

Ad.c. Det er beklærende, at der ikke af ændringsforslaget følger en afklaring af sammenhængen med udpegning af særligt værdifulde landbrugsområder, og en afklaring af samspillet med de statlige jordbrugsanalyser.

Kommunens udpegning af særligt værdifulde landbrugsområder skal som minimum lægges til grund for kommunernes planlægning for husdyrbrug på 500 DE eller derover. De statlige jordbrugsanalyser må på ingen måde være kommunernes eneste udpegningsgrundlag. Planlægning for landbrugserhvervet skal ske gennem en aktiv planlægning, der tager højde for de mange forhold, der skal kunne opfyldes, for at drive landbrug i dag.

En række planlægningshensyn skal præciseres. Bl.a. hvad der forstås ved øget investeringsikkerhed og hvad der forstås ved, at kommunen skal "virke for" planlægningen. Det er uklart om en kommune kan forbyde byvækst og lignede inden for nærmere definerede lugtgenegrænser, og om der stilles krav til udbygning af infrastrukturen. Endvidere mangler der en faglig afklaring af, hvordan det kan sikres, at de udpegede områder også investerings- og udviklings sikres i en tilstrækkelig tidsperiode.

Ad. d. Det administrative system om husdyrgodkendelser er i dag ekstremt tungt. Landbrug & Fødevarer finder det nødvendigt, at der opnås betydelige administrative lettelser på følgende tre områder: 1) infrastruktur 2) byvækst 3) landskabelige hensyn, og som følge heraf en markant hurtigere sagsbehandling af en husdyrgodkendelse, placeret inden for en lokalisering af større husdyrbrug.

Ad. e. Hvis lokaliseringerne for stort landbrugsbyggeri skal være et planlægningsredskab, der kan understøtte strukturudviklingen, er det nødvendigt, at der fra central side følges op på, at der er de fornødne arealer til fortsat at have landbrugsdrift i Danmark. Det vil blive velset, hvis der fra central side kommer et øget fokus på planlægge for landbrugserhvervet, og hvis der fra central side sikres, at planlægning for landbrug opfylder erhvervets reelle drifts- og etableringsbehov.

Ad. f. For områder med planlægning for lokalisering af husdyrbrug på 500 DE skal hovedreglen være, at udflytning altid er mulig. Hvad enten der er tale om hele eller dele af bedriften, skal etablering i områder med planlægning for lokalisering af husdyrbrug på 500 DE sidestilles med "tilknytning til eksisterende ejendomme". Dette kriterium er hidtil i husdyrgodkendelsessagerne blevet administreret i overensstemmelse med landzoneadministration. Efter landzoneadministrationen betragtes det oprindelige gårdanlæg inde i landsbyen stadig som den eksisterende bebyggelse. Denne administrationspraksis er specielt uhensigtsmæssig i de tilfælde, hvor en landmand med en placering inde i en landsby er påbegyndt en udflytning til en mere hensigtsmæssig placering.

Ad. g: Det er afgørende for Landbrug & Fødevarer, at de lokale landbrugsforeninger deltager i planlægningsarbejdet allerede fra opstart, altså inden kommuneplan / kommuneplanligning sendes i høring. Såfremt dialogen mellem kommune og landbrugsforeninger ikke fungerer, skal den kunne understøttes fra central side.

Ad h: Landbrug og Fødevarer finder det afgørende, at bestemmelserne om lokalisering af stort landbrugsbyggeri evalueres, og at denne sker i dialog med erhvervet, så planlægning af landzonen kan tilpasses landbrugets behov og erhvervets udviklingsmuligheder.

Vandløbsloven

Forslag til formulering – afgrensning af berørte vandløb og definition af ændret vedligeholdelse

Dette kunne formuleres således: "§ 12, stk. 3. Der kan i regulativet fastsættes bestemmelse om, at vandløbet eller dele heraf ikke eller kun i særlige tilfælde må vedligeholdes, hvis dette følger af en vandplan vedtaget i medfør af lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder". I § 36 indsættes efter stk. 1 som nyt stk.: "Stk. 2. Vandløbsmyndigheden kan alene træffe bestemmelse om, at vandløbet eller dele heraf ikke eller kun i reduceret omfang må vedligeholdes, hvis det følger af en vandplan vedtaget i medfør af lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder".

Private vandløb

Det fremgår implicit af forslaget til § 27, stk. 1, at vandløbsmyndigheden har mulighed for at træffe beslutning om, at private vandløb ikke må vedligeholdes eller at vedligeholdelse skal begrænses til særlige tilfælde. Det giver anledning til undren, at dette forhold ikke omtales i bemærkningerne til bestemmelsen, så dette fremgår tydeligt af forslaget.

Virkingen af ophør eller reduktion af vandløbsvedligeholdelse

I bemærkningerne til § 3, nr. 4, er det anført, at virkingen for lodsejer af ophør med eller reduktion af vandløbsvedligeholdelse ikke altid opstår samme år, som vandløbsmyndigheden er ophørt med at foretage grødeskæring eller ændret praksis herfor. Det anføres endvidere, at der godt kan gå nogle år før effekten ses, og at det ikke begrænser adgangen til kompensati on. Hertil bemærkes, at effekten af en ophørt eller reduceret vedligeholdelse ikke blot vil kunne ske over nogle år, men også vil kunne ske over en lang årrække, idet indsnævring af tværprofil et og hævning af bunden vil kunne ske over mange år, afhængigt af omfanget af materialevandring mv. i vandløbet. På den baggrund foreslås teksten "Der kan godt gå nogle år før effekten ses", ændret til "Der kan godt gå nogle år og under tiden mange år, før effekten ses fuldt ud".

Vandløbsrestaureringer

Som det anføres i bemærkningerne til § 3, nr. 7, fjernes opremsningen af, hvilke foranstaltninger, der kan betegnes som vandløbsrestaureringer, fra paragraffen. Det fremgår direkte af formuleringen af § 37, stk. 1, at restaureringsforanstaltninger også kan omfatte genopretning af vandløbs naturlige løb og fjernelse af fysiske spærringer. Restaureringsforanstaltninger kan således omfatte regulering af vandløb, jævnfør vandløbslovens § 16. På den baggrund skal det påpeges, at de procedurerregler mv. der kan fastsættes af miljøministeren, jævnfør § 37, stk. 5, skal give berørte parter samme muligheder og rettigheder som den procedure, der gælder ved gennemførelse af reguleringssager.

Bemærkningerne

I afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. anføres det angående vandløbsloven, at forslaget indeholder bestemmelser om kompensation til landmænd som måtte have nedsat indjening i forbindelse med gennemførelse af de foranstaltninger, som bliver gennemført i og ved vandløb. Det er formelt set ikke korrekt, idet forslaget indeholder bestemmelser om mulighed om at ansøge om tilskud. Denne mulighed gælder i øvrigt alene for offentlige vandløb, mens der ikke foreligger en tilsvarende mulighed for private vandløb. Der er ingen tilkendegivelse om, hvorvidt det omhandlede tilskud forventes at indebære fuld erstatning eller alene vil indebære en symbolsk erstatning.

I det sammenfattende skema under punkt 9 i bemærkningerne er det i afsnittet om økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ikke anført under vandløbsloven, at der opstår tab som følge af for høj vandstand ved de vandløb, hvor vedligeholdelsen bringes til ophør eller reduceres. Det er en fejl.